

DZIEŃ POMORSKI

BEZPARTYJNE PISMO CODZIENNE

Ostatni numer liczy **20 str.**

Naczelny Redaktor przyjmuje codziennie od godz. 12-7 w poł.

Wydawca: Pomorska Spółdzielnia Wydawnicza

toż. z listów P. K. O. Nr 104-91

Gen. numeru w Toruniu na prow. ncji **gr. 20**

Redakcja w redakcji nie zwraca

redakcja Administracja: Toruń, Szeroka 11

Telefony Redakcji: dziennej 747, 748, telef. Redakcji nocnej 749.

Oddziały: Gdansk, Kaszubski Rynek 21, tel. 214-94 — Gdynia, ul. 10 Lutego, tel. 15-44 — Grudziadz, ul. Sienkiewicza 9, tel. 442. Wejherowo, ul. Gdańska 4, tel. 64, — Bydgoszcz, ul. Mostowa 6, tel. 22-18, — Ino wrocław, ul. Marsz. Pilsudskiego 4a, tel. 602.

V.

Toruń, niedziela 1 stycznia 1933

Nr. 1

U progu Nowego Roku

Stając na przelomie starego i nowego roku, zechcemy rzucić okiem poza siebie, zapytując: — co dał nam miniony rok 1932?

Opowiedź wyraża się niewątpliwa sumą dodatnią. Jako pierwszy niewątpliwy dorobek Polski w roku 1932 stwierdzć trzeba fakt, iż stabilizacja stosunków we wewnątrz w Polsce poczyniła w roku tym dalsze trwałe postępy. Czynniki rządowe, oparte o zdecydowaną większość Izby Ustawodawczej mogły nie tylko konsekwentnie realizować swoje zamierzenia, ale równocześnie wciągać do państwa wotwórczej pracy coraz szersze kręgi społeczeństwa. Żywotność i ciągły rozrost stowarzyszeń i organizacji społecznych i zawodowych wyraził się nie tylko w ich życiu wewnętrznym. Coraz częściej i coraz skuteczniej współdziałały one w rozstrzygnięciu zasadniczych zagadnień w dyskusji nad ustalaniem linii, kierunkowych zbiorowego życia.

Wystarczy przejrzeć historję ostatnich miesięcy. Zanotowała ona fakty takie, jak walny sejm gospodarczy, w którym uczestniczyli reprezentanci organizacji rolniczych, przemysłowych, zrzeszeń kupieckich i reprezentanci bankowości, a który miał na celu znalezienie wspólnej dla tych wszystkich grupy formuły walki z kryzysem, — dalej: ogólnokrajowy Tydzień Rolniczy, zakończony zjazdem warszawskim, — następnie sejmiki nauczycielskie i powstanie Państwowej Rady Oświecenia Publicznego; — dalej: ważki udział reprezentantów świata pracy w dyskusji publicznej nad aktualnym dziś zagadnieniem ubezpieczeń społecznych itd.

Bez kuszenia się o bezwzględną dokładność wyliczeń i bez wchodzenia w drugorzędne szczegóły stwierdzić więc należy, że czynnik społeczny poczyniła grać coraz większą rolę w organizowaniu życia zbiorowego. Świadczy to z jednej strony o prężności, inicjatywie i siłach żywotnych społeczeństwa, które czarnowidze opozycji pomawiają wciąż, a wbrew oczywistości o „apatję“ i „bezwolne opuszczenie rąk“. Z drugiej zaś strony mówią te fakty, że umacnia się wciąż kontakt czynników rządowych ze społeczeństwem i że rząd zdobywa sobie wśród szerokich warstw coraz powszechniejszą moralną aprobatę dla swej polityki państwowej.

Nic więc dziwnego, że praca rządu wydaje realne rezultaty i plon jej w roku ubiegłym jest obfity. Uwaga czynników rządowych z konieczności ześrodkowywała się na odcinku gospodarczym. Pełną inicjatywę energję rządu stała wciąż na straży stałości waluty, równowagi budżetowej i aktywności bilansu handlowego, szła równocześnie w kierunku podtrzymania stabilnego tempa życia gospodarczego, utrzymania przew. życia

warsztatów produkcji i ulżenia doli świata pracy. Rząd nie tylko wyszukiwał nowe źródła dochodów skarbowych (podatek od piwa, win owocowych, elektryczności itd) i nie tylko stosował radykalne często oszczędności budżetowe. Równocześnie bowiem nowelizował w interesie produkcji i wymiany polski system podatkowy (podatek przemysłowy), pocią-

gał społeczeństwo do ofiar na rzecz bezrobotnych, przede wszystkim zaś przez rozległe ustawodawstwo kryzysowe (aż do ostatniej ustawy o potanieniu długoterminowego kredytu emisyjnego) i przez realizowany etapami program niskich cen, łączył do gospodarczego uaktywnienia rolnictwa jako podstawowej gałęzi naszego gospodarstwa społecznego.

Nie na tym jednakże odcinku wyczerpywała się praca rządu w roku ubiegłym. Inicjatywa ustawodawcza i dekrety Państwa Prezydenta Rzeczypospolitej, wydawane na podstawie pełnomocnictw, uporządkowały całe rozległe i ważne dziedziny. Ustawa o zgromadzeniach i dekret o stowarzyszeniach ujednoliciły i zmodernizowały dotychczasowe ustawodawstwo administracyjne i scharmonizowały interes państwa i obowiązek nadzoru z obywatelskimi prawami swobodnego stowarzyszenia się i zgromadzania. Wymiar sprawiedliwości został usprawniony przez nowelizowanie poprzednio obowiązującej procedury sądowej przez wprowadzenie nowego kodeksu karnego przez dekrety o reorganizacji sądownictwa i nowym ustroju adwokatury. W dziedzinie oświaty publicznej zasadniczą przebudowa szkolnictwa już została wcielona w życie, a uwzględnia ona nie tylko podstawowe interesy państwa, ale równocześnie i przede wszystkim ściślej zespała szkołę z wymogami biegnącego wciąż naprzód życia i czyni z wiedzy nabytej sprawniejszy instrument w walce o byt.

Tę rozległą, konstruktywną pracę rządu pomnożyłby jeszcze należało o dwie ustawy, będące jeszcze na warsztacie prac przygotowawczych: samorządową i scalającą ubezpieczenia społeczne. Należałoby dla całości obrazu wspomnieć i o pracach nad naprawą Konstytucji prowadzonych intensywnie przez cały rok ubiegły, które niedługo już ukoronują twórczy dotychczasowy wysiłek rządowego Obozu.

Lecz równocześnie podkreślić trzeba, że zła wola opozycji i cała działalność czynników odśrodkowych wysyłały się w tym kierunku, by zamącić ową twórczą pracę rządowego Obozu, i że rząd musiał część swej energii zużyć na czuwanie aktywne nad ładem i bezpieczeństwem publicznym. Przyszło mu to tem łatwiej, że oibrzymia większość społeczeństwa daleka była od solidaryzowania się z czynnikami anarchji i umiała w dzisiejszych trudnych czasach zachować spokój nerwów i podporządkować się ochotnie polityce rządowej. To też ingerencja rządu ograniczała się do likwidacji słabych gniazd szkodliwych dla państwa zamysłów i poczyniła (likwidacja OWP, środki zapobiegawcze w stosunku do ukraińskiej akcji terrorystycznej, w stosunku do strajkowej akcji, mającej wygłodzić miasto, propagowanej przez stronnictwo ludowe, wreszcie w stosunku do komunistycznych jacejek).

Państwo wchodzi w nowy rok swego dziejowego rozwoju skrzepnięte i zwarte. Zasługa to współpracy rządu z żywymi i twórczymi siłami narodu. Mimo szalejącego w świecie kryzysu, — Rok Nowy zastaje nas silnymi i wytrwale idącymi — NAPRZOD.

DUMA NASZEJ RODZIMEJ PRODUKCJI

jest

POLSKA MASZYNA DO PISANIA

F. K.

wykonana całkowicie w kraju w Państwowej Fabryce Karabinów

Trwała, precyzyjna, wydajna w pracy i niezawodna. — Wszystkie modele. —

Łączy w sobie ZALETY wszystkich znanych pierwszorzędnych marek zagranicznych

Biuro sprzedaży Państwowych Wytwórni Uzbrojenia Warszawa, ul. Ossolińskich 1, tel. 255-25, adres tel. EFKA

SPRZEDAŻ:

WARSZAWA: ANTONI SZUSTER, Ossolińskich 1, tel. 612-23.

JULIAN BUROFF, Nowy Świat 47, tel. 636-44.

JAN SYBILSKI i SKA, Miodowa 4, tel. 600-72.

E. WAJS i SKA, Wierzbowa 8, tel. 661-72.

9592

POZNAŃ: A. ROSE (Walerjan Chrzanowski), ul. Nowa 8, tel. 33-81.

KRAKÓW: ALEKSANDER MOŁODECKI, Florjańska 49, tel. 15-77.

KROL. HUTA: Inż. RYSZARD WIŚNIEWSKI, Jagiellońska 7, tel. 15-63.

BYDGOSZCZ: Inż. WŁODZIMIERZ STULGIŃSKI, Gdańska 7, tel. 570.

ŁÓDŹ: A. J. OSTROWSKI, Piotrowska 55, tel. 203-54.

SOSNOWIEC: Fama JURMA, Nowa 18, tel. 2.

Pozdrowienia noworoczne

Wysokiego Komisarza Ligi Narodów w Gdańsku

Wysoki Komisarz Ligi Narodów w Gdańsku p. Helmer Rosting nadesłał, z okazji Nowego Roku, do Redakcji naszego Wydawnictwa następujące oświadczenie noworoczne.

W obecnych czasach, w rozstrzygających momentach polityki odgrywają poszczególne osobistości decydu-

jącą rolę. Oby mężowie, w których ręku spoczywa los Gdańska, zawsze byli ludźmi dobrej woli (homines boni voluntatis), którzy starają się pilnie i szczerze o pokój i sprawiedliwość.

(—) HELMER ROSTING.

Generalny Komisarz R. P. w Gdańsku min. dr. Papec do Polaków gdańskich

Gen. Komisarz Rzeczypospolitej w Gdańsku p. Minister Dr. Papec, był mi składowi udzielił pismu naszemu następujących słów pozdrowienia na Nowy Rok:

„Wszystkim Polakom na ferenie W. M. Gdańska przesyłam serdeczne życzenia z okazji Nowego Roku“

(—) DR. KAZIMIERZ PAPEC, Komisarz Gen. Rzeczypospolitej w Gdańsku.

06602

Na drodze Polski mocarstwowej

Bilans polskiej polityki zagranicznej

Rok ubiegły przyniósł cały szereg wysiłków dyplomacji polskiej, ukoronowanych powodzeniem. Unormowanie pokojowych stosunków z sąsiadem wschodnim wypadnie chyba postawić na pierwszym miejscu, choć niebardzo godzić się to będzie z chronologią, jako że ostateczna faza zawarcia dwóch najważniejszych miar akcji politycznych polsko-sowieckich przypadła na ostatnie dni 1932 roku. Kto szanuje swój podpis na zobowiązaniach — ten doceni wagę aktów — paktu o niezagrożeniu i umowy koncyliacyjnej.

Zbliżenie do sąsiada wschodniego nie zmieniło linii polityki polskiej w dziedzinie przemyerzy. Polska zawarła swoje traktaty z Z. S. R. R. niemal równocześnie z podpisaniem podobnych umów pomiędzy Francją i Z. S. R. R., a w ciągu całego roku nie nastąpiło nic takiego, co pozwalałoby wątpić o trwałości przyjaźni i przemyerzy polsko-francuskiego. Przeciwnie — polscy ministrowie spraw zagranicznych potrafili utrzymać i wzmocnić nawet stosunki polityczne z Francją, na czele której stanął rząd ewicowy Edwarda Herriot, a potem — Józefa Paul-Boncour.

RUMUNJA — CZECHOSŁOWACJA — JUGOSŁAWIA.

Bez zmian zasadniczych kształtowała się również stosunek Polski do sprzymierzonej Rumunii oraz do dwóch pozostałych państw Małej Ententy: Czechosłowacji i Jugosławii. W dziedzinach specjalnych stosunki Polski z dwoma wymienionymi państwami słowiańskimi zostały natomiast wzmocnione i to w pozycjach nader cennych. Dzięki zręcznym posunięciom dyplomacji gospodarczej czechoskiej i polskiej doszło do zawarcia niezwykle cennego układu celno-taryfowego, dzięki któremu Gdynia stała się już właściwie obecnie portem czeskiego eksportu i importu zamorskiego, odbierając go niemieckiemu Szczecinowi i Hamburgowi. Ratyfikacja kilku umów polsko-jugosłowiańskich przez parlament Jugosławii dała możność podkreślenia w kilku przemówieniach, uroczystościach i wymianie depesz serdeczności uczuć, jakie oba bratnie i wywołane narody wzajemnie dla siebie żywią.

SPRAWY POLSKO - GDAŃSKIE.

Gęsto zapisany jest rejestr spraw polsko-gdańskich. Po wielu skargach zanożonych do Genewy, po wielu pelerzynkach nad jeziorem Gdanskim, po wielu nudnych występach — pieniaczwo gdańskie zdaje się dobiegać swego kresu. Kierownicy polityki Wolnego Miasta Gdańska zrozumiel, że daleko szybciej, łatwiej korzystniej dla obu stron załatwić kwestje sporne w rokowaniach bezpośrednich, bez uciekania się do pomocy niezawsze kompetentnej, a zawsze drogich i obawiających się rozstrzygnięć ostatecznych, czynników genewskich, czy innych międzynarodowych. Podpisany w Genewie układ min. Becka z prezydentem dr. Ziehmem jest zapowiedzią, że politycy gdańscy częściej jeżdżą będą do Warszawy, a rzadziej do Genewy.

Niema decyzji bez Polski

Nie przyniósł rok ubiegły żadnych zmian w bezpośrednich stosunkach Polski z Rzeszą niemiecką. W dalszym ciągu panuje stan bezkonfliktowy pomiędzy sąsiadującymi z sobą wielkimi i uzupełniającymi się wzajemnie organizmami gospodarczymi. Polsko-niemiecki traktat handlowy ratyfikowany przez Sejm i Senat polski spoczywa w kancelarii parlamentu niemieckiego, gdzie oczekuje przebiegu rozsadku, który zezwoli na postawienie sprawy jego ratyfikacji na porządku obrad. Nie zanosi się na to — Rzesza Niemiecka przeżywa głęboki wewnętrzny kryzys polityczny, zmagania olbrzymich obozów wyrażają się w dalszym ciągu paroksyzmami wyborów bez końca, przy akompaniamencie tłuczenia po głowach pałkami przeciwników politycznych. Jednocześnie coraz śmielej brzmi wołanie o rewizję granic polsko-niemieckich i francusko-niemieckich. Na terenie międzynarodowym polityka niemiecka dokazuje cudów dla zmazania postawienia traktatów pokojowych.

Polska przypatruje się z uwagą i ze spokojem rozwojowi wewnętrznych walk politycznych i społecznych w Niemczech. Z największą uwagą śledzi polska polityka

zagraniczna taktyczną grę międzynarodową dyplomacji niemieckiej, dając zawsze jasno i głośno do zrozumienia, że nikt o niczym, co Polskę obchodzi nie będzie bez Polski decydował, a Polska żadnych jej dołączających decyzji, w których pobieraniu udziału nie brała — nie uzna. To stwierdzono z ust polskich kilkakrotnie w roku 1932 i głos polski został usłyszany gdzie należy.

To są tezy niezmiennie polityki polskiej — taka jest odpowiedź na wszelkie akcje dyplomatyczne, a na gwałt odpowiedzą mogłyby być tylko — oręż. Polska mówi o tem dość niechętnie, ale dość głośno, a żeby za zachodnią ścianą słyszano...

KONFERENCJA ROZBROJENIOWA.

Najciszej może z sytuacją polsko-niemiecką wiąże się stanowisko zajmowane przez Polskę na Konferencji Rozbrojeniowej — a jakże! Trwa ona jeszcze i za miesiąc obchodzić będzie pierwszą rocznicę swego rozpoczęcia. Ad multos annos! — wypada życzyć, choć może akurat takie skądinąd przez szlachetne uczucia zrodzone, życzenie będzie poczytane za ironję. Polska na Konferencji Rozbrojeniowej zgłasza gotowość wykonania przepisów art. 8 Paktu Ligi Narodów, który jest Konferencji Rozbrojeniowej rodzicem, legitymacją i programem.

Przepis zawiera zobowiązanie narodów do rozbrojenia się, o ile uzyskają gwarancje bezpieczeństwa, stosownie do swoich

specjalnych sytuacji. Polska jest właśnie w sytuacji specjalnej, gdyż przecież pewnie nikomu nie grożą tak jawnie i tak wytrwale odebraniem poważnych części terytorjum i dlatego Polska zgłasza gotowość zredukowania swoich sił zbrojnych po uzyskaniu uznanego przez nią za dostateczne, zapewnienia całkowitego zabezpieczenia przed napadem.

Depóki Polska gwarancji takiej nie otrzyma — tak długo zdana jest w obronie na siły własne i tak długo musi utrzymywać stan pogotowia obronnego wedle własnego uznania. Na tem stanowisku stanęła delegacja polska od pierwszego dnia obrad Konferencji Rozbrojeniowej i na niem przez cały rok pozostawała.

Rozwój stosunków gospodarczych i kulturalnych Polski ze wszystkimi niemal krajami świata, unormowanie stosunków z sąsiadem wschodnim, przyciągnięcie do siebie Państw Bałtyckich, harmonijna wspólna praca w rozwiązywaniu wielkich problemów międzynarodowych z wielkimi mocarstwami, spokój w obliczu miotania się sąsiada zachodniego — wszystko to wywarło się w rezultacie głosowania członków Ligi Narodów na kandydaturę Polski do Rady Ligi Narodów, w której Polska zasiadła po raz trzeci z kolei na trzecią kadencję trzyletnią.

Wspaniały dla Polski rezultat głosowania przedstawicieli 52 narodów był urzędową oceną jej polityki zagranicznej i jej międzynarodowego znaczenia przez obcych.

1. I. 1933

Gdy zegar wybije dwunastą...

Przygrywki do ataku na Pomorze

Skandaliczna audycja radja królewieckiego

Po prowokacyjnej audycji radjowej „Gazeta Olsztyńska” z dnia 30 bm zamieszcza poniższy opis prowokacyjnej audycji radjowej nadanej przez rozgłośnie królewiecką w dniu 28 bm., o której pisaliśmy wczoraj pokrótce:

„W parze z propagandą militarną idzie propaganda rewizji obecnych granic. Mieliśmy już okazję wskazać na łamach naszej gazety na liczne zebrania i zjazdy, na których podkreślano konieczność rewizji granic wschodnich.

Dnia 28 bm. rozgłośnia królewiecka urza-

dziła pogadankę pod tytułem: „Granica wschodnia”. Pogadanka ta była transmitowana przez wszystkie stacje radjowe Niemiec. Cel tej pogadanki był: wykażać niemożliwość (!) utrzymania obecnej granicy wschodniej. Za pomocą płyt gramofonowych, na których były utrwalone głosy różnych polityków zagranicznych, zamierzano przekonać opinię Niemiec, że niemiecka propaganda rewizjonistyczna znajduje silne poparcie zagranicą. Dalej przytoczono głosy prasy zagranicznej, zwłaszcza angielskiej, stojącej z pewnością nie bezinteresownie na usługach propagandy niemieckiej.

Przytoczone głosy prasy zagranicznej opiewały, że:

1. granica wschodnia Niemiec nie jest zdrową granicą;
2. prusacy nigdy nie pogodzą się z tem, by Prusy Wschodnie były odcięte od Rzeszy;
3. granica polsko-niemiecka jest „ein Unsinn”;
4. granica wschodnia jest „ein Pfl im deutschen Reiche”;
5. jest beczką z prochem lub bombą o której się nie wie, kiedy wybuchnie itd.

Głosy te były po części przestarzałe po gładami z pierwszych lat po ustaleniu granic. Dzisiaj już polskie tezy o granicy polsko-niemieckiej znajdują zagranicą coraz to szersze uznanie i nie brak głosów zagranicznych, popierających jaknajstrzej niemiecką politykę rewizjonistyczną, która nie zezwala na uspokojenie stosunków polsko-niemieckich.

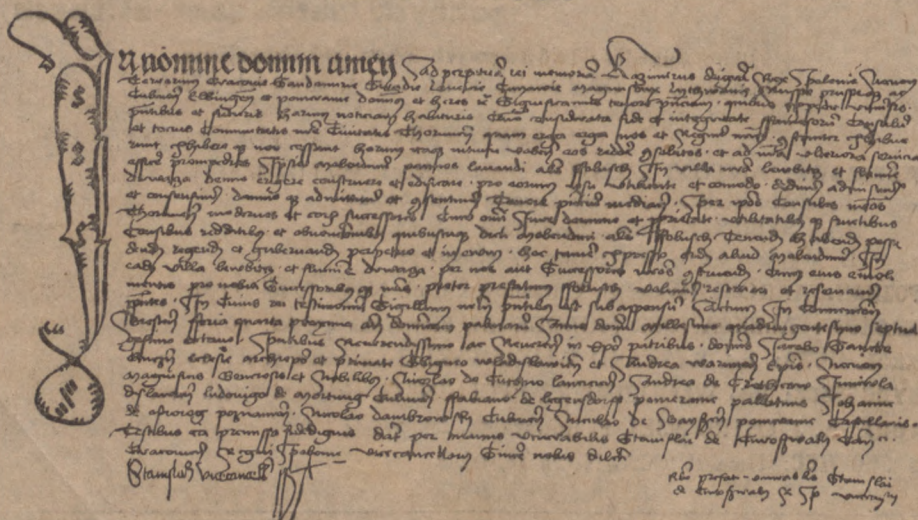
My ze swej strony wierzymy chętnie — pisze „Gazeta Olsztyńska” — że warunki życiowe ludności pogranicznej nie są różowe, lecz nie możemy się pogodzić z metodą systematycznego ogłupiania opinii, że obecne trudności są uwarunkowane w samym fakcie istnienia tej granicy i że dla tego granicę tę należy usunąć. Każda próba odebrania Polsce kawałka ziemi przemocą, doprowadziłaby do całkowitej katastrofy Niemiec, więc godzimy się z poglądami zawartymi w czasopiśmie państwowym „Die Zeit”, gdzie w nr. 22 pod tytułem: „Nieznosne położenie na niemieckim wschodzie” czytamy między innymi:

„Stosunki graniczne na wschodzie są całkiem nieznośne. Godzimy się pod tym względem z najradykałniejszymi nacjonalistami: — Rewizja jest konieczna. Ale nie rewizja granic, lecz rewizja pruskiej „Polenpolitik”, rewizja całej niemieckiej „Hetzpropagandy”.

Skandaliczne audycje radja królewieckiego poświęcone sprawie granic wschodnich wykorzystują skwapliwie szowinistyczne żywioły niemieckie. Cała saskońska prasa nacjonalistyczna z „Lepziger Abendpost” na czele przepelniona jest brutalnymi napaściami na Polskę. Prasa z radością podkreśla znamienne słowa Landrata dra Ulmera, który na zakończenie audycji powiedział: „dzień oswobodzenia tych ziem nadejdzie, bo nadejść musi. Granice wschodnie są niemożliwe do utrzymania i stanowią zarzewie przyszłej wojny!”

Na jedno jeszcze zwrócimy uwagę. Oto między Radjem Polskim a niemieckim zawarta została przed kilku laty umowa, obowiązująca dotychczas, w myśl której obie strony zobowiązały się wzajemnie wystrzegać się agresywnych i wrogich wystąpień. Radjo niemieckie, jak wiadomo, stale łamie wspomniane „gentlemen agreement”.

1233 — 1933

Akt z roku 14-go, mocą którego Kazimierz Jagiellończyk, jako król Polski książę Krakowski, Sandomierski, Sieradzki, Łęczycki i Kujawski, W. Książę Litewski oraz pan i dziedzic Rusi Prus, Ziemi Chełmińskiej, Elbląskiej i Pomorskiej, nadaje i potwierdza przywileje „społeczności i miastu Torunia”

Węgry ku czci Stefana Batorego

Narodowa pielgrzymka do Krakowa

W roku 1933-im przypada 400-letnia rocznica urodzin Stefana Batorego. W związku z tem na Węgrzech zorganizowanych będzie szereg uroczystości, które mieć będą charakter manifestacji społecznych.

Na program tych uroczystości złożą się: narodowa pielgrzymka do Krakowa do grobu Stefana Batorego, w 400-letnią rocznicę urodzin Stefana Batorego msza polowa na pl. Ludwika Kossutha w Budapeszcie, uchwalenie przez parlament węgierski ustawy, wyrażającej cześć pamięci Stefana Batorego, postawienie pomnika Stefana Batorego w Budapeszcie oraz wybitcie specjalnych medali pamiątkowych ku czci Batorego, wystawa pamiątkowa w Muzeum Narodowym, złożona z eksponatów, zebranych ze wszystkich muzeów

węgierskich, uroczystość w węgierskiej Akademii Umiejętności, uroczystości w Nyrbator, skąd pochodzi ród Batorech i w Salgetarjanie, gdzie stacjonuje pułk imienia Batorego, wreszcie szereg odczytów o Stefanie Batorem i jego epoce, urządzonych przez poszczególne organizacje przyjaźni polsko-węgierskiej.

Ponadto przewidziane jest wydanie specjalnego znaczka pocztowego na Węgrzech i w Polsce, oraz książki pamiątkowej w języku francuskim, wydanej wspólnie przez węgierską Akademię Umiejętności w Budapeszcie i przez Polską Akademię Umiejętności. W książce tej zamieszczone będą artykuły historyków węgierskich i polskich o roli dziedziny Stefana Batorego

K. 1194/53

Nasza pozycja gospodarcza

Zwycięski złoty i przwidująca polityka

Polska odczuła trzeci rok kryzysu równie ciężko, jak inne państwa, przetrwała go jednak może lepiej ze względu na przy stosowanie produkcji do uszczuplonej zdolności absorpcyjnej rynku wewnętrznego i rynków zagranicznych. Polityka rządu Banku Polskiego uchroniła życie gospodarcze od tych wstrząsów, na które narazone były inne kraje. Dzięki heroicznym wysiłkom zdołaliśmy utrzymać naszą walutę na niezmiennym poziomie, pomimo to, że nie wprowadziliśmy za przykładem 16 państw europejskich żadnych ograniczeń dewizowych. Zawdzięczać to należy przede wszystkim rozumnej i zapobiegliwej polityce kredytowej Banku Polskiego, idącej w kierunku redukcji portfela wekslowego i obiegu banknotów, szczególnie w tych okresach, kiedy spadło pokrycie.

Pokrycie w złocie

Bank Polski zmniejszył swój portfel wekslowy w ciągu niespełna roku, t. j. od 31. 12. 1931 do 20. 12. 1932 o 132,5 miljn. do 537,8 miljn. zł, a pożyczki zastawowe o 30,7 miljn. do 95,3 miljn. zł. Obieg biletów bankowych spadł o 254,2 miljn. do 964,1 miljn., a natychmiast płatne zobowiązania uległy redukcji z 213,2 do 199,1 miljn. zł. Wycofanie z rynku tak olbrzymiej, jak na nasze stosunki, kwoty — zastąpionej częściowo przez zwiększenie obiegu biletów o ca 50 miljn. zł, było konieczne ze względu na spadek rezerw kruszcowo-walutowych z 688.385.053 na 529.943.709 zł. Dzięki temu stosunek procentowy pokrycia obiegu biletów i natychmiast płatnych zobowiązań kruszczem i walutami obniżył się tylko z 48,09 proc. na 45,56 proc., a pokrycie tych dwóch pozycji wyłącznie złotem wzrosło nawet z 41,94 proc. do 43,11 proc.

Wzrost oszczędności

Drugie półrocze 1932 przyniosło również w Polsce pewne upłynięcie rynku, objawiające się w zahamowaniu odpływu wkładów, a nawet w powrocie do poważniejszych instytucji tezauryzowanych kapitałów, w poprawie wypłacalności i wzroście pogotowia kasowego w bankach. Wkłady terminowe i bezterminowe w ban-

Poprawa na krajowym rynku pieniężnym

Na krajowym rynku pieniężnym sytuacja wykazała w listopadzie dalszą poprawę wskutek wzrostu wkładów i większej płynności. Również na rynku walutowym położenie było nadal korzystne, dzięki czemu Bank Polski zwiększył swoje zasoby kruszczowe o 7,2 miljn. zł, z czego nabył zagranicą złota na sumę około 6,3 miljn. zł, resztę zaś skupił na rynku wewnętrznym. Gielda papierów wartościowych wykazała lekką poprawę kursów niektórych grup akcji i papierów wartościowych. Dane, dotyczące stanu lokat w instytucjach kredytowych głównych ośrodków gospodarczych kraju, stwierdzają przyływ wkładów na terenie Warszawy, Lwowa, Poznania, Katowic, Łodzi i Wilna. Tendencję zwykłą wykazały głównie wkłady oszczędnościowe, o czym świadczą dalszy wzrost wkładów w P. K. O., której zasoby zwiększyły się w listopadzie o 8,6 miljn. złotych, przy równoczesnym poważnym wzroście liczby oszczędzających.

Za 5 milionów fufer

Przedłużona ostatnio przez koncern Ejtingona umowa z Sowietami obejmuje odbiór fufer w okresie r. 1933 na sumę 5 milionów dolarów. Realizacja tych transakcji przeprowadzona będzie przez utworzoną niedawno filję koncernu Ejtingona w Moskwie, która podlegać ma centrali londyńskiej. Pierwsze transakcje z tytułu nowych umów nastąpią przypuszczalnie już w najbliższym czasie.

Węgiel angielski do Danii

Donoszą z Londynu, że w toku negocjacji handlowych angielsko-duńskich, Dania zgodziła się nabywać w Anglii 4 miliony tonn węgla rocznie, czyli w rozmiarach praktykowanych w roku 1930 włącznie. W roku 1931 eksport angielskiego węgla do Danii osiągnął tylko 1,5 miljn. tonn.

skich prywatnych (60 banków akcyjnych i 5 największych domów bankowych), które z 521,2 miljn. zł na dzień 31 grudnia 1931 obniżyły się w końcu pierwszego półrocza 1932 do 455,3 miljn., podnoszą się na dzień 31 października do 466,7 miljn. zł. Najśmiej wzrastają wkłady oszczędnościowe w Poczтовой Kasie Oszczędności, gdyż w ciągu roku o 107,4 miljn. zł, a następnie także w komunalnych kasach oszczędności i w bankach państwowych.

Z pomocą gospodarce narodowej

Pomimo wzrostu wkładów i zwiększenia się płynności, banki akcyjne stosowały, podobnie jak Bank Polski, bardzo ostrożną politykę kredytową, wskutek czego dyskonto weksl. w ciągu 10 miesięcy roku sprawozdawczego spadło w stosunku do stanu z 31 grudnia 1931 o 81,4 miljn. zł. Wzrosty kredyt zabezpieczony o 64,1 miljn.

zł, a niezabezpieczony o 28,8 miljn. zł. Również Państwowy Bank Rolny zmniejszył poważnie kredyty, natomiast Bank Gospodarstwa Krajowego swój portfel wekslowy dość znacznie powiększył.

W dniu 21 października instytucja emisyjna zredukowała stopę dyskontową, zmieniając od 3 października 1930 r., z 7 pól na 6 proc., a oprocentowanie pożyczek lombardowych z 8 i pół na 7 proc. W ten sposób stopa oficjalna osiągnęła najniższy poziom od chwili stworzenia Banku Polskiego. Na decyzję Rady Banku w sprawie obniżenia stopy procentowej wpłynęły niewątpliwie trzy zasadnicze względy: zbyt wielka rozpiętość między kosztem kredytu w Polsce, a w innych państwach, wzrost pokrycia kruszcowo-walutowego instytucji emisyjnej u schyłku roku, a wreszcie — najważniejszy — konieczność przyścia z pomocą przemysłowi, rolnictwu i handlowi, obciążonym zbyt

wielkimi kosztami kredytu i ulżenia pośrednio dzięki zapoczątkowaniu akcji taniego pieniądza szerokim sferom konsumentów miejskich i wiejskich.

Stopa procentowa i upadłości

Równocześnie z redukcją stopy Banku Polskiego ukazało się rozporządzenie ministra skarbu, obniżające maksymalną granicę dopuszczalnej stopy procentowej z 15 na 12 proc. Niedługo potem obniżyły również banki akcyjne stopę dyskontową, z 11 na 9 i pół proc., redukując także stawki od wkładów. Równocześnie nastąpiła obniżka oprocentowania w kasach oszczędności bankach państwowych, spółdzielniczych i lombardach etc.

Wypłacalność w Polsce, wskutek skurczenia się obrotów gospodarczych i stosowania przez banki, przemysł i kupiectwo dużej ostrożności w udzielaniu kredytów, osiągnęła znaczną poprawę. Liczba upadłości zmniejszyła się z 640 w dziesięciu miesiącach 1931 do 473 w odpowiednim okresie 1932, a protesty wekslowe spadły w ciągu roku z 1.328,3 miljn. na 834,6 miljn. złotych.

Rolnictwo, przemysł i bezrobocie

Zadania, które mamy do spełnienia

Sytuacja rolnictwa w Polsce przedstawiała się w roku sprawozdawczym w dalszym ciągu bardzo niepomyślnie. Wskaźnik cen hurtowych produktów roślinnych (podstawa: rok 1927 — 100), obniżył się z 64,2 w listopadzie 1931 do 46,7 w listopadzie 1932, a wskaźnik artykułów hodowlanych spadł z 56,4 na 50,1. W znacznym程度上 jeszcze stopniowo obniżyły się ceny płacone bezpośrednio producentowi. Rząd zainicjował i przeprowadza obszerny pro-

gram pomocy dla rolnictwa. Program ten dotyczy obok środków z zakresu polityki handlowej, dziedziny finansów, między innymi również ochrony dłużnika rolnika przed wierzycielem, bez naruszenia zasadniczych praw tych wierzycieli. Palącą kwestią jest w dalszym ciągu podniesienie rentowności produkcji rolnej, bez którego jakkolwiek poprawa położenia rolnictwa jest nie do pomyslenia.

W przemyśle nastąpiło dalsze pogorszenie

nie, uzewnętrzniające się w silnym spadku produkcji i niższych cen szeregu artykułów. Przyczyną tego był duży spadek konsumpcji na rynku wewnętrznym, brak większych zamówień rządowych oraz gwałtowne zmniejszenie się eksportu. Najbardziej ucierpiał przemysł hutniczo-żelazny, którego produkcja spadła w stosunku do roku poprzedniego głównie, wskutek skurczenia się eksportu do Rosji i zamówień rządowych, o przeszło 50 proc. Bardzo niepomyślnie kształtowała się również sytuacja w przemyśle drzewnym, metalowym, włókienniczym, konfekcyjnym i przemysłach budowlanych.

Pomimo to liczba bezrobotnych, zarejestrowanych w państwowych urzędach pośrednictwa pracy zmniejszyła się i wyniosła w dniu 24 grudnia 1932 — 208.000, gdy 26 grudnia 1931 — 280.623 osoby. Zauważyć jednak należy, że bezrobocie jest znacznie większe, ponieważ duża ilość bezrobotnych z rozmaitych przyczyn nie rejestruje się.

Obroty w handlu wewnętrznym znacznie się skurczyły, zmniejszyły się również bardzo poważnie obroty handlu zagranicznego. Import w 11 miesiącach 1932 wyrażał się cyfrą 784.419 tys. zł, wobec 1.377.167 tys. w odpowiednim okresie 1931, eksport wynosił 999.842 tys. wobec 1.760.779 tys. zł. Saldo aktywne naszego bilansu wyrażało się cyfrą 206.423 tys. zł, gdy w 11 miesiącach 1931 wynosiło 383.612 tys. zł.

Rok 1932 zostawia Polsce w spadku poważne zadanie w dziedzinie gospodarczej. Znalezienie dróg wyjścia z tej sytuacji jest naczelnym zadaniem rządu i społeczeństwa.

Wszystkim Czytelnikom, Przejacielom i Współpracownikom naszego pisma zasyłamy serdeczne życzenia

„Dosiego Roku“

Wydawnictwo i Redakcje:

„Dnia Pomorskiego“ — „Dnia Bydgoskiego“
 „Dnia Grudziądzkiego“ — „Dnia Kujawskiego“
 „Gazety Morskiej“ — „Gazety Gdańskiej“

Na froncie walki z bezrobociem

Zamiast zasiłków — praca

W związku z przerzuceniem punktu ciężkości na froncie walki z bezrobociem z akcji zasiłkowej na akcję zatrudnienia bezrobotnych całą polityką w tym zakresie kieruje obecnie ministerstwo opieki społecznej, w którym utworzone zostało biuro do spraw zatrudniania bezrobotnych.

Biuro to opracowało szczegółowy program robót publicznych, przystosowany do obecnych możliwości finansowych. Program ten przewiduje roboty publiczne państwowe, wykonywane przez organy ministerstwa komunikacji, oraz rolnictwa i reform rolnych, ponadto zaś roboty publiczne samorządowe.

We wrześniu wykonane zostały różne roboty wodne na ogólną sumę około 50.000 złotych. W październiku i listopadzie wydatkowano na roboty publiczne dla zatrudnienia bezrobotnych sumę 541.300 zł, przy czym na roboty wodne wydatkowano 14 proc. kwoty, na kolejowe 15 proc., na drogowe 51 proc., na regulację placów i ulic 5 proc., oraz różne roboty 15 proc.

Na grudzień r. b. asygnowano ogółem kwotę 616.650 zł, z czego na roboty wodne

przypada 32 proc., na kolejki żelazne 5 proc., na drogi bite 40,5 proc., na regulację placów i ulic 3,5 proc., na roboty w parkach 1,5 proc., na ogrody działkowe 0,5 proc., na roboty dla celów sportowych 2,5 proc., na zatrudnienie pracowników umysłowych 2,5 proc., oraz na różne roboty 12 proc.

Sumy asygnowane przez ministerstwo opieki społecznej użyte były wyłącznie na koszty robocizny, wszystkie inne wydatki zaś pokrywały bądź samorządy, bądź wymienione ministerstwa.

Położenie na rynku pracy w niektórych ośrodkach przemysłowych przedstawia się jak następuje:

— Częstochowskie Zakłady Włókiennicze „Stradom“ zwiększyły stan zatrudnienia o 270 robotników w związku z uruchomieniem działu lnianego.

— Zakłady Żyrardowskie zamierzają zwolnić z dniem 2 stycznia 1933 r. około 140 robotników. Istnieje zamiar czasowego unieruchomienia pieców szlachek.

skim, w której otrzymało pracę 140 robotników.

— Warszawsko-rynska fabryka wyrobów gumowych „Rygawar“ zwolniła 520 robotników skutkiem braku zamówień.

— W Ostrowcu uruchomiono dwa tartaki, w których znalazło zatrudnienie około 100 robotników.

Na zasiłki dla bezrobotnych

W dniu 29 bm. odbyło się pod przewodnictwem wiceministra opieki społecznej p. Kazimierza Rożnowskiego, posiedzenie zarządu głównego Funduszu Bezrobocia, na którym ustalono preliminarz budżetowy F. B. na m. styczeń.

W szczególności preliminarz ten ustala kwotę na zasiłki dla bezrobotnych robotników na styczeń w wysokości 2.917.700 złotych. Przewiduje się, że liczba bezrobotnych robotników, uprawnionych do pobierania ustawowych zasiłków z Funduszu Bezrobocia wyniesie około 60.000 osób.

Co przyniesie nadchodzący rok?

Przepowiednie i wróżby

Wróżby na rok, który upłynął, tj. 1932 obiecały ludziom ogromnie wiele. „Czas pracy zostanie inaczej uregulowany”, „problem bezrobocia nie zostanie rozwiązany”.

Znak kabalistyczny nadchodzącego roku

„Rok 1932 miał być następnym „groźnym dla Mussoliniego”, który miał przeżyć „osobliwe, a zadziwiające koleje losu”. Nic się nie sprawdziło. Natomiast sprawdzili się przepowiednie co do Hitlera, który miał „wybierać między terrorem, a porozumieniem; o ile wybrałby właściwą drogę, to druga połowa roku 1932 byłaby dla niego pomyślniejszą”. — Widać, że Hitler wybrał drogę niewłaściwą.

Kryzys, Francja i Ghandi

„Najznakomitszy ze znakomitych” proroków amerykańskich niejaki Lee, obiecywał „kres kryzysu w połowie 1932 roku” (II). W ostatnich miesiącach tegoż roku pewien „młody nieznaną inżynier” miał dokonać jakiegoś nadzwyczajnego wynalazku, który „uniemożliwiłby na przyszłość wszystkie wojny”. Obszernie i dokładnie podany był nawet cały przebieg sensacyjnego wykradzenia owego wynalazku przez Sowiety i Francję, jednak „astrologiczne” wycucie najzupełniej w tym wypadku zawiodło... Zawiodła również przepowiednia „o zbudowaniu pod Chicago imitacji piramidy Cheopsa” (I) Zawiodł „zwrot zasadniczy w Ameryce, który miał nastąpić w sierpniu lub wrześniu, a który miał zapewnić rozkwit ekonomiczny Ameryki”. Francja miała wedle „proroka” niemieckiego Hanusena podać Niemcom rękę do zgody, przyczem oba te państwa miały „wyprowadzić wspólnie świat z opresyj”. Indje nie uzyskały przepowiedzianej zupełnej niepodległości, natomiast Ghandi istotnie chorował, — Briand umarł a Herbert Hoover, miał powody do smutku i nie został wybrany ponownie prezydentem. Wbrew wróżbom, Laval nie pozostał „u szczytu sławy”, a w Niemczech nie nastąpiła „koncentracja sił narodowych”.

Wróżbiarze i astrologowie, licząc na cierpliwość i pobłażliwość publiczności, zaaplikowali nam jednak i w tym roku nową porcję wróżb „niezbicie pewnych i niezawodnych”, dotyczących rozpoczynającego się właśnie roku 1933go.

Różowe i czarne przepowiednie

I tak np. prof. Muckery, francuz, przepowiada co następuje:

„Rolnictwo podniesie się ze swego obecnego marazmu”, nieregularne obecnie kursy pieniądza ustabilizują się ku powszechnemu zadowoleniu. Pomyślnie ukształtują się interesy w rozmaitych gałęziach przemysłu, — przede wszystkim w przemyśle ż. zw. artykułów luksusowych, w krawiectwie, w dziale perfumeryj, tudzież w dziedzinie różnych imprez widowiskowych. Koleje wykażą mniejszy deficyt, a towarzystwa żegluga okrętowej większą aktywność. Podniesie się ruch budowlany” itd.

Hiszpanja żyć będzie pod hasłem: „musi być lepiej, ale około 1 kwietnia możliwy jest tam spisek wojskowy. Anglja przeżywać będzie dużo trosk i kłopotów oraz demonstracji bezrobotnych. Najgorzej będzie tam w sierpniu. W Niemczech nastąpi silne tarcie międzypartyjne.

Pani Freya, wieszczka francuska, która istotnie przewidziała trafnie w ub. roku śmierć Brianda i klęskę Hoovera, oświadcza, że rok 1933 będzie nadal rokiem kryzysu i bezrobocia (a kyszał z takimi wróżbami). „W Europie, jak i w Ameryce katastrofy gospodarcze będą należały do chronicznych objawów ogólnej depresji. Na chwilowe pogorszenie sytuacji gospodarczej wpłynie osłabienie

się stosunków dyplomatycznych między Stanami Zjednoczonymi a Francją, lecz później nieporozumienia te załagodzą się i nastąpi odprężenie. We Francji zjawi się nowy zbawca narodu (zapewne ten sam, który miał uszczęśliwić Francuzów już w roku 1932, lecz spóźnił się). Polepszy on sytuację ekonomiczną (oby!). Będzie on także znakomitym dyplomata, a każde jego pociągnięcie zapewni Francji nowe sukcesy. Niestety zdaniem Mme Freya utraci Francja w roku przyszłym dwóch wybitnych mężów stanu i dwóch popularnych literatów”.

Katastrofa w Sowieciech?

W połowie kwietnia Francuzi zorganizują lot do stratosfery, który pobije wszystkie dotychczasowe rekordy.

W Anglii będzie fatalnie. Kurs funta będzie spadał, a w Indjach i dominjach nastąpią rozruchy. Niemcy będą się zbryliły, a nastrój odwetu i wygrażającej pięścią wojowniczości spotęguje się. Lecz niebezpieczeństwo niemieckiej napaści, której Francja się obawiać musiała w tych warunkach, nie grozi w roku 1933!

Hiszpanja pójdzie jeszcze dalej na lewo (bagatela); w Sowieciech nastąpi „katastrofalna klęska”, która wstrząśnie całą polityczną strukturą państwa (?) Dojdzie do krwawych walk, które zakończą się zapanowaniem umiarkowanego komunizmu”.

Kobiety odegrają wybitną rolę w dziejach Ameryki Południowej. Nic też dziwnego, że nieszczęśliwa ta część świata stanie się terenem ustawicznych politycznych fermentów — które rozmaicie wpłyną na poszczególne kraje Argentyna przeżyje przekształcenie polityczne w drodze rewolucyjnej a jej stosunki gospodarcze ulegną pomyślniej zmianie.

Rewolucje i epidemie

Na Wschodzie Europy będzie „bardzo niespokojnie”. Wogóle wszędzie będzie mocno źle, z wyjątkiem Italji, której przyszłość zapowiada się bardzo różowo (pani Freya zostanie widać pionierką ideologii faszystowskiej).

Almanach angielski „Old Moores” obiecuje całemu światu same nieprzyjemności: W styczniu wybuchnie w Hiszpanji nowa rewolucja; w lutym członek angielskiej rodziny

królewskiej zachoruje. W marcu nastąpi zderzenie samolotów o fatalnych skutkach i odkrycie nafty w Anglii (w samą porę — po zażarciu perskim). W maju wybuchnie w Anglii ospa. W czerwcu będą zamieszki polityczne w Paryżu i w Wiedniu, a Mussoliniego spotkają poważne niepowodzenia. W lipcu rewolta w Chinach i śmierć jednego z monarchów. W sierpniu — poprawa na giełdach świata. We wrześniu zamieszki w Polsce (?) rozruchy bezrobotnych w Stanach Zjednoczonych, śmierć sławnego pisarza i kryzys w Chinach.

Proroctwa p. Thebes

Znakomita wróbiarka pani de Thebes — nie wytrzymała nawet po śmierci i zjawiała się na pewnym seansie spirytystycznym, zapowiadając przez usta medium co następuje:

„Rok 1933 będzie bardzo doniosły dla całego świata... Będzie on ciężki dla wszystkich aż do końca wiosny... Lecz około 15 czerwca 1933 wydarzy się szczęśliwe zdarzenie, które zmieni tok spraw. Zdarzenie to oznaczać będzie do pewnego stopnia koniec powszechnego kryzysu.

„We Francji zajdą wielkie zmiany... Powrócą do władzy w sprawach publicznych wybitni mężowie... Będą groźby pewnych zaburzeń i niepokojów, które jednak na szczęście nie sprawdzą się...

„Z końcem stycznia 1933 dwie wybitne osobistości zachorują poważnie. Jedną z nich wyzdrowieje”.

Jedną z niezawodnych wróżb obwieszcza ponadto, że w roku 1933 nastąpią trzy wielkie katastrofy żywiołowe: 20 marca, 28 kwietnia i 17 maja. Dwie pierwsze katastrofy odnoszą się straszliwego orkanu, który spowoduje zatonięcie jednego z największych parowców świata, podobnie jak to w swoim czasie było z Titaniciem.

Horoskop naszego astrologa

Do tych wszystkich wróżb dodajemy skromnie na szarym końcu przepowiednie naszego redakcyjnego astrologa. Prosimy naszych czytelników wyciąć i zachować wszystkie te przepowiednie, a za rok nagrodzić tego z „proroków”, który najlepiej utrafił, noworocznym suwym prezentem. Oby szczęśliwym zwycięzcą był właśnie nasz skromny astrolog.

Przepowiada on co następuje: W nocy 1 stycznia będą na ulicach straszliwe sylwestrowe hałasy. W miesiącu tym możliwy jest śnieg, a prasa opozycyjna będzie ubolewać, że to źle i że to wina rządu.

W lutym — największa liczba balów i największa konsumpcja paczków i najkrótsze oczekiwanie na „następnego pierwszego”.

W marcu: przebudzenie się wiosny, orka na wsi, ciepły w mieście, Zakwitną pierwiosnki i fijołki. Poza to będzie to szczęśliwy miesiąc dla rzeźników i wędliniarzy z powodu Wielkanocy.

Kwiecień: Zapotrzebowanie na węgiel zmaleje. Bezrobocie opadnie. W każdej rodzinie będzie mowa o nowym kapeluszu.

Maj: Prasa polska wystąpi z szeregiem artykułów dydaktycznych pod hasłem „Kochałmy się”. Zakwitną bzy i miłość.

Czerwiec: Smutek nawiedzi szereg domów, w których jest młodzież szkolna. Ożywienie nastąpi w letniskach.

Lipiec: Możliwość upałów, mniejsze zainteresowanie polityką na korzyść ruchu turystycznego.

Sierpień: Ożywiony ruch kolejowy. Dobry miesiąc dla księgarzy i handlarzy owoców.

Wrzesień: Pomyślnie horoskopy dla właścicieli magazynów mód. Większe ożywienie w miastach.

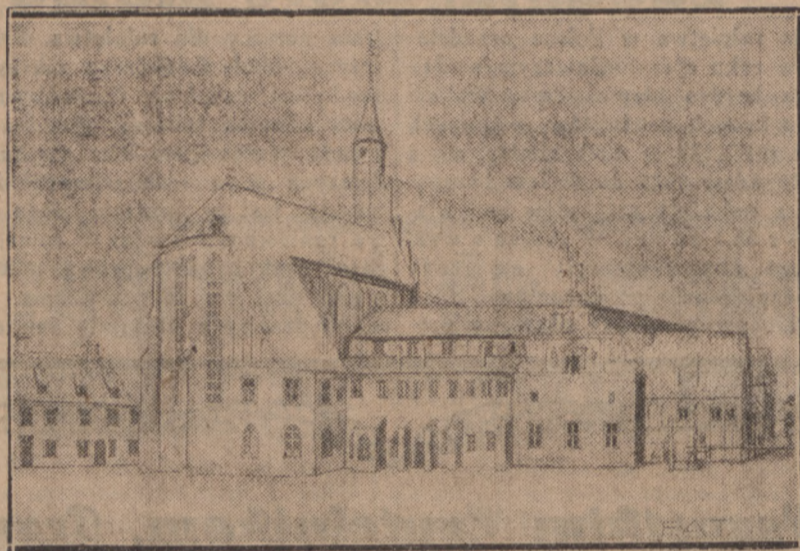
Październik: Ochłodzenie się temperatury. Wzmoczenie życia politycznego i kopanie kartofli.

Listopad: Teatry i kina cieszyć się będą większą frekwencją. Bezrobocie wzrośnie.

Grudzień: Możliwość śniegu. Ferje szkolne, kłopoty finansowe. Boże Narodzenie.

Naogół rok 1933 będzie pod wielu względami podobny do roku 1932, chyba że będzie inny, co jednak o tyle jest nieprawdopodobne że możliwości komplikacyjne są zawsze względnie problematyczne, aczkolwiek nie wykluczone jest prawdopodobieństwo pewnych zmian koniunkturalnych.

Gospodarka pruska na ziemiach polskich

Na zdjęciu naszym widzimy podobiznę zburzonego przez Prusaków w roku 1820 klasztoru OO Dominikanów w Toruniu. Klasztor ten zbudowany został w roku 1263.

Przysłowia noworoczne

Nowy Rok jak również i miesiąc styczeń w wierszykach i przysłowia ludowych znajdują znaczny odgłos. W gwarze ludowej wiele jest wspomnień noworocznych a każdy prawie dzień stycznia ma swoje przepowiednie jak np:

Kiedy przyjdzie Nowy Rok
Już ku wiosnie bliski krok...

albo:

Na Nowy Rok
Przybędzie dnia na zajętych skok.

Inna znowu przepowiednia głosi:

Na Nowy Rok pogoda,
Będzie w polu uroda,
Gdy Nowy Rok mglisty
Jeś cię będą glisty.

Dzień Trzech Króli był ostatnim świętem Bożego Narodzenia, a wstępem do Zapust, za-

znacza się następującą przepowiednią:

Królowie pod szope
Przybyło dnia na kurzą stopę.

A chociaż w styczniu zrobi się jeszcze zima na dobre, należy pamiętać o szykowaniu rynsztunku gospodarskiego więc przysłowie ostrzeżenie:

Lubo w styczniu śnieg i mrozy
Ty już gołuj plug i wozy.

Zdarzały się zimy jednak takie lekkie, że w styczniu można już było orać — Według jednak przypowieści, dopiero

Jagnieszka łaskawa
Pasca skowronka z rękawa.

Gospodarze jednak niedowierzają styczniowemu ciepłu i mówią, że cała styczniowa orka — warta dziurawego worka...

Wyrabiane z bibułki z włóknami tytoni
jedyne opatentowane gilzy pod nazwą

TYTONIÓWKI

ulepszają smak tytoniu
potęgują aromat papierosów

Żądajcie wszędzie TYTONIÓWEK wyrobu
Fabryki Gilz Hipolit Kamiński i S-ka, Warszawa, ul. Konopacka 19,
Telefon 10-08-40.

Między Moskwa a Królewem

Począwszy od drugiego stycznia rb. otwarta zostanie stała linia komunikacji pocztowa pomiędzy Królewem i Moskwą, samoloty pocztowe startować będą w parzyste dni z Królewca i lądować będą drogą na Kowno. Równocześnie podjęta będzie codzienna bezpośrednia komunikacja pocztowa przy pomocy samolotów między Berlinem i Wiedniem przez Szelon i Pragę.

Siedemsetlecie miasta Torunia

RODACY!

Rozkolyśże się na idący Nowy Rok dzwon w kościele św. Jana, gdzie chrześc wielki Kopernik przyjmował...

Zabrzmia fanfary na wieży naszego Ratusza, co królów nieraz w progach swych gościł, a pięknem swem wszystkich zawsze czaruje...

W szaty świąteczne Toruń przystroi się cały, radością i powagą oblicza pokryją się nasze...

700 LAT ISTNIENIA NASZEGO GRODU!...

700 LAT PRACY, WYSILKU, DOLI I NIEDOLI CAŁYCH POKOLEŃ!...

Jak rodzina gromadzi się razem w swoje rocznice, tak i my skupimy się wszyscy, gdy w kalendarzu dziejowym taka dla nas odwraca się karta.

I, jak ongiś, by wezwać do boju rycerzy polskich, rozsyłano wici poprzez wszystkie krańce Rzeczypospolitej, tak i teraz, nie bojowy wprawdzie, ale gromki i radosny zew do wszystkich domów Torunia rzucamy, do wszystkich serc Obywateli naszych, rzucamy zew poprzez Kraj nasz cały, przez miasta i wioski:

UCZCIJMY TA WIELKA ROCZNICE NADANIA PRAW GMINY MIEJSKIEJ TORUNIOWI

UCZCIJMY ROZWÓJ MIASTA, SCHYLMY CZOŁO PRZED WIELKOŚCIĄ JEGO DZIEJÓW, PRZED TRUDEM CAŁYCH POKOLEŃ!...

UCZCIJMY ROCZNICE TA WIELKA W WOLNEJ, NIEPODLEGŁEJ JUŻ POLSCE.

Z dumą spogląda Toruń dzisiejszy w dziejową swą przeszłość! ... W przeszłość bogatą a długą nie bezpomożną w dzieła wielkie dla życia Narodu, a tak pełną wlotów chwalebnych i niedoli chmurnej!...

Nie zwykłym szeregiem idą wspomnienia jedno za drugim, kiedy Miasto nasze, na dzierżawach Mazowieckiego Konrada powstałe, poprzez lata całe było b... oiczyzny, a swej Macierzy stałe a wytrwale służyło...

Przebieganie, a silnie rozrastając się nad polskich rzek królową, wykuwając **CZYN POMORSKI**, zdobywając prawa nasze do Bałtyku, sięgał Toruń konarami swymi do promienne słońce Rzeczypospolitej!...

Pwzysny i szczęśliwy, gdy na swych ulicach orszaki królów... rzy oglądał, w umiłowaniu pokornym holdy składał Majestatowi Polskiemu, a na Ratuszu swe służby Rzeczypospolitej ofiarowywał!...

Purpura bogactw swych kupców i cechów odziany, łaską królów polskich wspierany, ideałów swoich na targ nie wystawiał, a Sztuce i Naukę uwielbiał, samemu Kopernikowi stał się kolebką!...

A, gdy północ głucha i straszna zapadła, ducha w obywatelach nie zgasił, w czasie ucisku jakby nawet go wzmacniał i niósł stale dary, co może dać ludzka siła tylko swojej ojczyźnie!...

Przemoc nie złamała, niewola nie spodiła Kopernika Grodu, — który stał się żywym dowodem niezmiernie potęgi **DUCHA POLSKIEGO I STOLICA POMORZA CAŁEGO!...**

Gdy bije tych wspomnień wielkich rocznica a rozważań nici nie przerwiem, gdy dzisiaj Toruń, jak przed laty całami, chce być **STRAŻNICA NA NASZYM SZLAKU KU MORZU**, gdy pragnie ofiarnie i wiernie służyć Najjaśniejszej, dla której chwały i wolności krew swych synów oddawał, wzmocnijmy — Rodacy — siły w sobie moralne, rozwińmy w sobie siły społeczne!...

Z przeszłości Torunia i jego wielkości z Bożą pomocą i błogosławieństwem Tej co w naszym Mariackim kościele, duch nasz niech krzepi się i wzmacnia!...

Rocznica siedemsetlecia Torunia niech będzie rokiem naszych czynów zbożnych i wzmaganiem się ducha naszego **KU DOBRU OJCZYZNY!...**

I wierzy Toruń, że jego zew, miłością nabrzmiały, nie tylko wśród nas się rozejdzie, ale usłyszany zostanie w Warszawie i Wilnie, w Krakowie, Poznaniu, we Lwowie i Gdyni, że powtórzon będzie we wszystkich miastach Polski i całej Ziemi naszej Najmilejszej obwieści, że w tym roku jubileuszu naszego Grodu zapraszamy Was z całej Ziemi Polskiej. Rodacy, byście tu z nami w serdecznej jedności i braterskiej łączności duszą swoją i sercem podzielić się chcieli.

Tu, w Toruniu — tym naszym Grodzie ukochanym — kędy wiedzie szlak na surowe, ale nasze, wybrzeże Bałtyku, niech się odbędzie wszystkie tegoroczne zjazdy, tu w roku 1933 niech gromadnie **NASZA SIŁA DUCHOWA WYSTĄPI, NASZA SPOISTOŚĆ I NASZA NIEZWYCIĘŻONOŚĆ POLSKIEGO DUCHA ZAKWITNIE!...**

Przybywajcie, przychodźcie do nas!...

Czekamy serdecznie!... **PO — STAROPOLSKU CZEKAMY!...**

Toruń, dnia 1 stycznia 1933 roku.

Komitet Honorowy:

Stefan Kirtiklis — Wojewoda Pomorski; **Ks. Dr. Stanisław Wojciech Okoniewski** — Biskup Chełmiński; **General Dyw. Mieczysław Norwid - Neugebauer** — Inspektor Armii; **General Brygady Stefan Pasławski** — Dowódca O. K. VIII.; **Cezary Szyszko** — Prezes Sądu Apelacyjnego; **Karol Jawornik** — Prokurator Sądu Apelacyjnego; **Wincenty Łącki** — Starosta Krajowy Pomorski; **Dr. Kazimierz Esden - Tempski** — Prezes Pomorskiej Izby Rolniczej; **Sylwester Buszczyński**; **Tadeusz Janowski**; **Dr. med. Otton Steinborn**; **Jakób Sutecki**.

Komitet Jubileuszowy:

Antoni Bolt — prezydent miasta; **Stefan Michalek** — przewodniczący Rady Miejskiej; **Antoni Antezak** — dyrektor Drukarni Robotniczej; **Franciszek Bała** — wiceprezydent miasta; **Alfred Birkenmayer** — poseł na Sejm; **Dr. Mieczysław Beltowski** — prezes Stow. Urzędników Państw. Koła Toruń; **Halina Bollowa**; **dr. Józef Borowik** — dyrektor Instytutu Bałtyckiego; **Józef Chelmiński** — redaktor; **dr. Gwido Chmarzyński** — kustosz Muzeum Miejskiego; **Józef Cornobis** — kierownik Teatru Polskiego; **dr. Zdzisław Dandelski**; **Jerzy Doeh** — radny miejski; **Zofia Doelterowa** — radna miejska; **Marjan Doerfler** — prezes Akcji Katolickiej; **Józef Dutkowski** — dyrektor Państw. Gimn. im. Kopernika; **Wacław Dykier** — dyrektor Pomorskiej Izby Rolniczej; **Marja Eckman** — dyrektorka Państw. Semin. Naucz. Żeńsk.; **dr. Stanisław Gąsowski** — zastępca Starosty Kraj. Pom.; **Brunon Gęstwiński** — artysta malarz; **Feliks Gęstwiński** — artysta malarz; **Władysław Gluchowski** — komendant PP na miasto Toruń; **Feliks Gorczyński** — kupiec; **Ks. proboszcz Gołomski Bernard**; **Eugenjusz Gros** — profesor Gimnazjum; **Inż. Alfons Hoffmann**; **Bronisław Hozakowski** — agent konsularny Rplitej Francuskiej; **Ryszard Jacob** — właściciel apteki; **kpt. inż. Leopold Jarostawski**; **inż. Tadeusz Jeleński** — dyrektor Elekrowni; **Edmund Januszkiwicz** — kupiec; **Władysław Jaskulski**; **Jan Kaczo** — dyrektor miejskiego Gimnazjum; **Żeńsk**; **ks. Alojzy Karczyński** — Prezes TCL; **Władysław Katafias** — radca miejski; **Janina Kirtiklisowa**; **Teofil Kliński** — dyrektor Straży Pożarnej; **ks. kanonik Leon Kozłowski**; **ks. prałat Jan Kroczyk**; **mjr. inż. Michał Leśniewski**; **Jan Łabużyński** — radny miejski; **Irena Łącka**; **Stanisław Łopatynski** — dyrektor Konserwatorium Pom. Tow. Muzycznego; **Aleksy Makowski** — radny miejski; **Ludwik Makowski** — radca miejski; **Walenty Malinowski** — prezes Zjedn. Zaw. Polsk.; **Karol Mallon** — kupiec; **ppłk. Karol Matzerauer** — komendant Placu; **Ignacy Mazurek** — majster Konfraterni Artyistów; **dr. Tadeusz Michejda** — senator RP; **Witold Mielarzewicz** — adwokat i notariusz — działacz Rady Adwokackiej; **Zygmunt Mocarski** — dyrektor Książnicy Miejskiej im. Kopernika; **Adam Muennich** — profesor Gimnazjum; **Tadeusz Niezieliński** — dyrektor Urzędu Pocztowego; **Jan Olech** — kierownik Związku Obrony Kresów Zachodnich; **Ignacy Ollech** — prezes Tow. Kupców Chrześcijańskich; **Witalis Olszański** — komendant Wojewódzki Pol. Państw.; **Aleksandra Pasławska**; **Wojciech Pawlak** — poseł na Sejm; **ks. proboszcz Marjan Pączek**; **Leon Penkalla** — prezes Związku Restauratorów; **Tadeusz Pietrykowski** — sędzia Sądu Okręg.; **Zofia Piskorska**; **Helena Piskorska** — archiwistka miejska; **Karol Płoskoń** — prezes Zw. Polskiego Nauczycielstwa „Ognisko”; **Józef Pohl** — radny miejski; **Alfons Popławski** — prezes Akademickiego Koła Toruńskiego; **Mieczysław Prauziński** — dyrektor Banku Polskiego; **General Bryg. Maksymowicz-Raczyński** — komendant Garnizonu; **Rudolf Radłowski** — prezes Sądu Okręg.; **dr. Franciszek Rediger** — dyrektor Gimnazjum; **Stanisław Riess** — dyrektor Gimnazjum; **Bazyli Rogowski** — starosta grodzki; **Kazimierz Rolewski** — prezes Towarzystw Rzemieślniczych; **inż. Ferdynand Roth** — prezes Związku Prac. Miejskich; **Jan Ruchniewicz** — przemysłowiec; **plk. Mieczysław Rymkiewicz** — dowódca 63 pp.; **Jan Rzycki** — radca miejski; **Stefan Sacha** — poseł na Sejm; **Jerzy Schaeffer** — naczelnik Urzędu Skarb.; **Hanna Seydlitzowa**; **dr. Mieczysław Seydlitz** — Wicewojewoda Pomorski; **dr. Stanisław Skapski** — prezes Okr. IV Tow. Gimn. „Sokół”; **Alfons Sobiecki** — właściciel apteki; **Edward Stefanowicz** — przemysłowiec; **Tadeusz Seib** — inspektor szkolny; **Helena Steinbornowa**; **ks. prałat Sienkiewicz** — dziekan; **Andrzej Sokolowski** — dyr. Urzędu Telegr.; **Jan Studnicki** — prokurator Sądu Okręgowego; **dr. Emil Swinarski**; **Bolesław Szanda** — naczelnik Oddz. Ruchu PKP; **inż. Stanisław Szepetyś** — naczel Oddz. Mechan. PKP.; **Marjan Sydow**; **Tomasz Targowski** — dyr. Państw. Semin. Naucz. Męsk.; **Stanisław Esden-Tempski** — radca miejski; **inż. Kazimierz Ulatowski** — radca miejski; **Piotr Walentowicz**; **Józef Wasik** — radca miejski; **Franciszek Wieniec** — radca miejski, prezes Bractwa Strzeleckiego; **Stefan Witkowski** — prezes Sekcji Miejsk. Kom. WF i PW.; **dr. Jerzy Wiszniewski** — wiceprezes Sądu Apelacyjnego; **Jan Wieczorek** — profesor muzyki; **Czesław Wojciechowski** — dyrektor Banku; **Zygmunt Wojdak** — radca miejski; **Marja Wolszlegierowa**; **Helena Woydzina dr. Stanisław Woyda** — radca miejski; **ks. prałat Józef Wysiniński**; **Michał Wrzesiński** — prezes Stow. Chrześcijańsko Narod. Szk. Powsz.; **inż. Józef Zagórski** — dyrektor Dyrekcji Lasów Państw.; **Józef Zagórski** — prezes Okręgu Pom. Tow. Naucz. Szk. Średnich i Wyższych; **Mikołaj Zakrzewski** — naczelnik Woj. Wydz. Samorządowego; **dr. Bernard Zapalowski** — prezes Związku Lekarzy; **Ignacy Zelek** — artysta rzeźbiarz. **Józef Włodek** — prezydent miasta Grudziądza; **Juljan Szychowski** — przewodniczący Rady Miejskiej miasta Grudziądza; **Seweryn Czerwiński** — Komisarz Rządu miasta Gdyni; **Franciszek Blokus** — burmistrz miasta Brodnicy; **Zygmunt Stankowski** — przewodniczący Rady Miejskiej miasta Brodnicy; **Stanisław Zawacki** — burmistrz miasta Chełmna; **dr. Józef Dąbrowski** — przewodniczący Rady Miejskiej miasta Chełmna; **Bronisław Kurzętkowski** — burmistrz miasta Chełmża; **Norbert Komowski** — przewodniczący Rady Miejskiej m. Chełmży; **Dr. Alojzy Sobierajczyk** — burmistrz miasta Chojnic; **Feliks Kopicke** — przewodniczący Rady Miejskiej m. Chojnic; **Paweł Trybull** — burmistrz miasta Czernska; **Dr. Antoni Zemke** — przewodniczący Rady Miejskiej miasta Czernska; **Antoni Felski** — burmistrz miasta Działdowa; **Kazimierz Depczyński** — przewodniczący Rady Miejskiej m. Działdowa; **Jabłoński** — burmistrz miasta Gniewa; **Brunon Ludwig** — przewodniczący Rady Miejskiej m. Gniewa; **Franciszek Golus** — burmistrz miasta Golubia; **Stanisław Daranowski** — przewodniczący Rady Miejskiej m. Golubia; **Leon Zaleski** — burmistrz miasta Górzna; **Paweł Ernest** — burmistrz miasta Kamienia Pom.; **Jan Daroń** — przewodniczący Rady Miejskiej m. Kamienia Pom.; **Kazimierz Kucchler** — burmistrz miasta Kowalewa; **Mieczysław Puciata** — przewodniczący Rady Miejskiej m. Kowalewa; **Bronisław Chmarzyński** — burmistrz miasta Kościerzyny; **Dr. Jan Lemańczyk** — przewodniczący Rady Miejskiej m. Kościerzyny; **Walerjan Kubasik** — burmistrz miasta Kartuz; **Józef Kolka** — przewodniczący Rady Miejskiej m. Kartuz; **Maksymilian Rochon** — burmistrz miasta Lidzbarka; **Alojzy Kopicke** — przewodniczący Rady Miejskiej m. Lidzbarka; **Stefan Tomczyński** — burmistrz miasta Łasina; **Stanisław Górny** — przewodniczący Rady Miejskiej m. Łasina; **Franciszek Pater** — burmistrz miasta Lubawy; **Władysław Kijora** — przewodniczący Rady Miejskiej m. Lubawy; **Władysław Jabłoński** — burmistrz miasta Nowe; **Wincenty Jażdżewski** — przewodniczący Rady Miejskiej m. Nowe; **Franciszek Kurzętkowski** — burmistrz Nowogomiasta; **Ludwik Domagała** — przewodniczący Rady Miejskiej Nowogomiasta; **Stanisław Kamski** — burmistrz m. Pucka; **Józef Belczewski** — przewodniczący Rady Miejskiej m. Pucka; **Karol Stamirowski** — burmistrz miasta Podgórze; **Ks. Józef Domachowski** — przewodniczący Rady Miejskiej m. Podgórze; **Dr. Stanisław Chmielewski** — burmistrz miasta Pelplina; **Bolesław Knast** — przewodniczący Rady Miejskiej m. Pelplina; **Wincenty Gibas** — burmistrz miasta Radzyna; **Stefan Graff** — przewodniczący Rady Miejskiej miasta Radzyna; **Edmund Jagielski** — burmistrz miasta Sepólna; **Stanisław Sobierajczyk** — przewodniczący Rady Miejskiej m. Sepólna; **Stanisław Sobierajczyk** — przewodniczący Rady Miejskiej miasta Sepólna; **Adam Czwojdzinski** — burmistrz miasta Starogardu; **Dr. Józef Balewski** — przewodniczący Rady Miejskiej m. Starogardu; **Ferdynand Reif** — burmistrz miasta Skarszew; **Gdaniec Jan** — przewodniczący Rady Miejskiej m. Skarszew; **Stanisław Kostka** — burmistrz miasta Świecia; **Stefan Wojczyński** — burmistrz miasta Tezawa; **Jan Cwikliński** — przewodniczący Rady Miejskiej m. Tezawa; **Leon Saganowski** — burmistrz miasta Tucholi; **Dr. Maksymilian Prais** — przewodniczący Rady Miejskiej m. Tucholi; **Leon Schwcz** — burmistrz miasta Wąbrzeźna; **Dr. Jan Piotrowski** — przewodniczący Rady Miejskiej m. Wąbrzeźna; **Jan Owiniński** — burmistrz miasta Wejherowa; **Andrzej Stróżyński** — przewodniczący Rady Miejskiej m. Wejherowa; **Piotr Lindecki** — burmistrz m. Więcborka; **Franciszek Młodzik** — przewodniczący Rady Miejskiej miasta Więcborka.

DR. TADEUSZ WAGA.

Pradzieje Torunia i jego najbliższej okolicy

Historja jako nauka opierająca się na dokumentach pisanym, obejmuje stosunkowo nie dużą część życia, o ile więc pragnie uzyskać należyte oświetlenie wszelkich procesów dziejowych, musi dążyć do osiągnięcia jak największej perspektywy pozwalającej jej na rozszerzenie swego horyzontu.

Warunkiem uzyskania tej perspektywy, jest oparcie się na wynikach archeologii przedhistorycznej, która na podstawie zabytków kultury materialnej wyjaśnia przebieg procesów dziejowych, od czasów najdawniejszych.

Przystępując do omówienia przedhistorycznej przeszłości miasta Torunia, zaznaczyć należy, że miasto jako takie, z reguły mało dostarcza materiałów potrzebnych do poznania jego pradziejów. W wyjątkowych bowiem jedynie wypadkach znajduje się tylko zabytki, a to przeważnie na jego peryferiach, a więc na terytorjach mniej zniszczonych w znaczeniu wykopaliskowym.

Z konieczności więc należy temat rozszerzyć włączając w opracowanie najbliższe okolice miasta, zgodnie z założeniem że powstanie i rozwój miasta uwarunkowane środowiskiem geograficznym, jest organicznie związane z jego najbliższą okolicą.

Pierwsze ślady kultury

Pierwsze ślady kultury człowieka pojawiają się na terenie dzisiejszego Torunia po ustąpieniu ostatniego zlodowacenia, t. zn. na samym schyłku starszej epoki kamiennej (paleolitu).

Świadectwem tego są narzędzia krzemienne znalezione w Podgórzu oraz kilku innych miejscowościach przy toruńskich, zaliczane do kultury świderskiej (od Świdry Wielkiej pod Warszawą).

Ślady to jednak bardzo niktne, podobnie jak i z następnego okresu t. zw. środkowej epoki kamiennej (mesolitu), na którym to okresie przypada jedyne stanowisko kultury południowego pochodzenia t. zw. tardenauńskiej, odkrytej na górze Kozaczek.

Ludność obu tych kultur prowadziła życie nomadów, i trudniła się jedynie pasterstwem i myślistwem, mało więc stosunkowo pozostawiała śladów swego przelotnego pobytu.

Młodsza epoka kamienna

Początki życia osiadłego przypadają dopiero na młodszą epokę kamienną (neolit 5000—2000 przed Chrystusem.)

Na ten okres też przypada znaczne powiększenie się ilości znalezisk. Z obrębu samego miasta pochodzi siekierka kamienna z otworem, druga taka sama z Podgórza, dalej siekierka z otworem wykonana z rogu jelenia znaleziona w korycie Wisły przy Cegielni, oraz duży wór krzemienny pochodzący z obszaru miasta.

Znaleziska te mają rzecz prosta charakter odosobniony, w najbliższych jednak okolicach Torunia znaleziono szereg osad neolitycznych, przekonywujących o trwałym już osadnictwie omawianego terenu w tym okresie. Są to osady i stanowiska kultury południowego pochodzenia, przybyłej wzdłuż Wisły z Małopolski t. zw. ceramiki wstęgowej (Chelmża) dalej wschodniej kultury puławy z lejkowatą szybką, pochodzenia północnego (Grębocin, Rzęczkowo, oraz niedawno odkryta osada przez podpisane w obrębie miasta, na narożniku ulic Derdowskiego i Miokiewicza), oraz kultury przybyłej ze Wschodniej Rosji t. zw. pra-fińskiej, lub też bałtyckiej (Nieszawka) bardzo nielicznie reprezentowanej na Pomorzu, którą dość powszechnie przypisuje się praifinom.

Z początkiem drugiego tysiąclecia przed Chr. pojawiają się na terenie Pomorza pierwsze wyroby brązowe, które szybko zastępują narzędzia kamienne będące dotychczas w użyciu.

Osadnictwo w epoce brązowej

Upowszechnienie się nowego materiału, dało początek nowej erze czasów przedhistorycznych, zwanej epoką brązu (2000 — 800 przed

Chr.). Epokę tę dzielimy na 5 okresów, po 300 — 200 lat każdą. Na koniec I. okresu brązowego przypada najstarsze znalezisko brązu z okolic Torunia. Mówią tu o skarbie brązu (t. zn. znalezisku gromadnym, ukrytym i niewydobytem przez właściciela w chwili niebezpieczeństwa) znalezionym w Złotorji nad Drwęcą, zawierającym sztylet oraz 2 siekierki wykonane z brązu. Dalsze zabytki pochodzą dopiero z III. okresu brązu, są to: szpila uszała typu lużyckiego z Czarnowa, skarb brązowy z Czerniejewic, oraz brązowa brzoźna taśmowata znaleziona między fortem 1 a 2 pod Toruniem.

Jest rzeczą charakterystyczną że z pierwszych trzech okresów epoki brązu z terenu Torunia, znamy jedynie znaleziska przypadkowe i gromadne (skarby), brak natomiast dowodów trwałego osadnictwa jakimi są zawsze cmentarzyska.

Początki trwałego osiedlenia

Początki trwałego osiedlenia łączyć należy dopiero z pojawieniem się kultury lużyckiej, która rozwinięta się z kultury przedlużyckiej w II. okr. brązu, rozszerza się w III. okresie brązu na obszar Pomorza.

Kultura lużycka pochodzenia śląsko-lużycko-wielkopolskiego przynosi na teren Pomorza razem z nowym obrządkiem pogrzebowym

(ciałopalnym) wyższe formy życia osiadłego dość wspomnieć że zostawiła ona rozległe cmentarzyska, z ogromną nieraz ilością grobów wyposażonych większą ilością ceramiki, stojącej na wysokim poziomie.

Przynależność narodowościowa kultury lużyckiej, nie jest jeszcze definitywnie rozstrzygnięta, jakkolwiek teoria słowiańskości, zyskuje coraz to liczniejsze rzesze badaczy. Główną opozycję stanowi nauka niemiecka która wszelkimi środkami prowadzi beznaściejną zresztą walkę celem jej utracenia ze względów ściśle politycznych. Pomimo skromnych warunków, w jakich pracuje archeologia polska, podkreślić należy wybitne wyniki, które niedługo już może pozwoli ostatecznie rozstrzygnąć te niezmiernie ważne z wielu względów zagadnienie.

Liczne ślady kultury lużyckiej występują na omawianym terenie dopiero w młodszym okresie brązowym t. zn. IV. i V. okr. Do nich należą cmentarzyska rozkopane z ramienia Komisji Zbiorów Pomorskich w Kaszorku, Rogowie i Łążyńcu.

Ostatnie z tych cmentarzysk przypada już na koniec epoki brązu i początek epoki żelaznej.

Epoka żelazna

Z pierwszego okresu epoki żelaznej (t. zw. halsztackiego 800—500 przed Chr.) pochodzą

duże cmentarzysko z Rzęczkowa, rozkopane jeszcze przed wojną światową.

Z drugiego okresu epoki żelaznej zwanego lateńskim znaleziono w okolicach Torunia (Nawra, Brącznowko, Wymysłowo) groby skrzynkowe, pozostałość po najedźniejszej kulturze, rozwiniętej nad dolną Wisłą a przypisywanej Bałtom. Na późną fazę tego okresu przypada pojawienie się nowej kultury t. zw. grobów jamowych (połowa II. w. przed Chr.) znanych z Gostkowa, której pochodzenia należy się doszukiwać w obrębie wielkopolskiej grupy kultury lużyckiej. Następnym okresem ep. żelaznej, rzymski (od nar. Chr. — 400 po Chr.) charakteryzuje wystąpienie na widownię nowego ludu najedźniejszego Gotów z nowym obrządkiem pogrzebowym szkieletowym.

Rozległe cmentarzysko tego typu zostało rozkopane w b. r. w Gostkowie pod Toruniem. Nowy ten lud w wędrówce swej na południe niedługo zabawił na Pomorzu. W II. i IV. w. po Chr. opuszczają Goeci ostatecznie Pomorze, za czym idzie wybitne zmniejszenie się liczby znalezisk. Z okresu wspomnianego wymienić należy jeszcze zabytki pochodzące z Rzęczkowa i Papowa, jak ceramika oraz liczne ozdoby, świadczące o gęstości ówczesnego zaludnienia. Najbardziej ubogą w zabytki przedstawia się okres wędrówek ludów (od 400 do 600 po Chr.), oraz następne 3 wieki VII — IX., w którym to czasie ludność miejscowa lużycka zubożała długoletnimi zaborami, grzebała swoich zmarłych w sposób nietrawny, nie wyposażając ich w dary grobowe. Badacze niemieccy opierając się na tem spostrzeżeniu, wysuwają przypuszczenie, że Pomorze w tym okresie, było zupełnie wyludnione, z czem trudno się zgodzić, z relacji bowiem historycznych wiemy, że Pomorze, zajęte było w tym czasie (VII. — IX. w.) przez przodków dzisiejszych Pomorzaków, jakkolwiek i z tego czasu niema prawie żadnych pewnych wykopalisk.

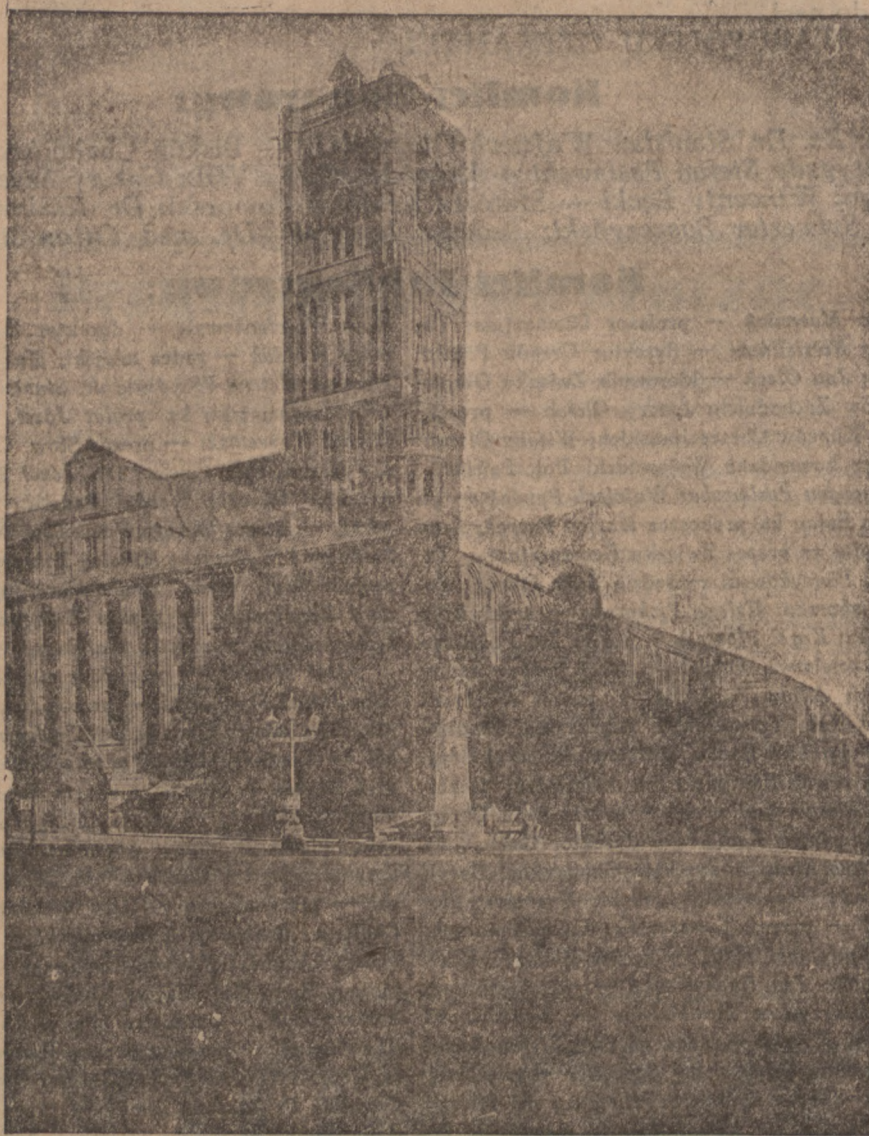
Okres wczesno-historyczny

Dopiero w X w. ilość znalezisk powiększa się wydatnie. Na ten wiek i następny przypada duże cmentarzysko szkieletowe w Grębocinie oraz skarb monet z Bierzysłowa datowany na ok. 1030 r. Z okresu wczesnohistorycznego znamy też szereg warowni ziemnych czyli grodzisk. W najbliższej okolicy Torunia grodzisk pewnych znajduje się pięć, są to: grodziska w Leszczu, 2 w Rzęczkowie, w Czarnowie, Jedwabnie oraz prawdopodobnie w Górsku, co do którego istnieją jeszcze pewne wątpliwości. Zgrodzisk tych zaledwie jedno, a to częściowo tylko zostało zbadane przed 2 laty przez Kostrzewskiego, dostarczając bardzo ciekawych materiałów do ustalenia relatywnej chronologii ceramiki wczesnohistorycznej. Zalować należy, że duże wydatki, jakie po ciąga dokładne zbadanie tych warowni, stoją na przeszkodzie planowej akcji wykopaliskowej, niewątpliwie bowiem tylko na tej drodze należy szukać rozwiązania wszystkich dotychczas niewyjaśnionych zagadnień.

Zadania archeologii na Pomorzu

Prace te w odniesieniu do Torunia, rzuciłyby z pewnością dużo światła na pograżone dotychczas w pomroce wczesnohistorycznej po części miasta. Jest rzeczą zupełnie zrozumiałą, że na terenie omawianym, który we wszystkich prawie okresach gęsto był zaludniony, musiała się znajdować również ludna osada wczesnohistoryczna, na podłożu której wyrósł dopiero Toruń historyczny. Znalezienie resztek tej osady i nawiązanie w ten sposób historii miasta z jego pradziejami jest między innymi jednym z zadań, do których rozwiązania dąży archeologia pomorska, będąca jak dotąd niestety zaledwie we wstępnej fazie swej pracy.

Ratusz toruński

Najbardziej charakterystyczna budowla toruńska której dzieje z okazji roku jubileuszowego Torunia, omówi specjalna monografia.

Międzynarodowy zjazd historyków

W programie m. in. zwiedzenie Szwajcarii Kaszubskiej

Na posiedzeniu wydziału wykonawczego Komitetu Organizacyjnego VII Międzynarodowego Zjazdu Historyków przyjęto ogłoszenie referatów i sprawozdań w ogólnej liczbie około 450; w tem zgłoszeń polskich około 60, i przydzielono je do poszczególnych sekcji, uschwalając prowizoryczny program podziału na posiedzenia sekcyjne. Program ostateczny zostanie ustalony w maju r. p.

Ostatecznie ustalono program przyjęcia uczestników zjazdu. Obejmuje on zgodnie z poprzednią uchwałą, zapadłą w lipcu b. r. w Ha-

dze, prócz zwiedzenia Warszawy i jej okolic następujące wycieczki: wycieczkę wspólną dla wszystkich uczestników, zamykającą prace zjazdu, do Krakowa, gdzie odbędzie się ostatnie plenarne posiedzenie naukowe zjazdu oraz cztery wycieczki o charakterze turystycznym do wyboru: 1) do Zakopanego i w Pieniny; 2) do Gdyni na polskie wybrzeże i do Szwajcarii kaszubskiej; 3) do Lwowa, Borysławia i Truskawca oraz 4) do puszczy białowieskiej Wilna i nad jeziora litewskie

Puder, Mydło, Krem

BEBE
SZOFMANA

od lat przeszło 30
w służbie dziecka.

i sztuka

Dr. GWIDO CHMARZYŃSKI.

Madonna Toruńska

Pod wielkim alegorycznym malowidłem ściennym w presbiterjum kościoła św. Jana w Toruniu znajduje się przy ścianie przepiękna rzeźba pełnoplastyczna z wapienia, przedstawiająca Madonnę z Dzieciątkiem, stojącą na architektonicznie skonstruowanej konsoli, którą zdobi popiersie Mojżesza z tablicami Prawa. Wdzięk, harmonijna wewnętrzna uczucia i wykończone z mistrzowską precyzją formy plastyczne skłaniają powszechnie do uznania w dziele tem najznakomitszego przedstawiciela sztuki na Pomorzu, a nawet na całym dawnym terenie państwa zakonnego.

Przypatrmy się tej Madonnie i scharakteryzujmy jej cechy stylistyczne. Wymiary jej wynoszą 1,15 m., co powoduje przypuszczenie, że posąg był kiedyś przeznaczony dla kultu o cichym i kontemplacyjnym charakterze w małej przestrzeni kaplicy, o czym świadczy pełnoplastyczne wykutne opracowanie tytu oraz samoistny charakter monumentalny dzieła.

Badania nad chronologią budowy kościoła świętojańskiego pozwalają wnioskować, że Madonnę naszą umieszczono pierwotnie w nieistniejącej dziś jako kaplicy części kwadratowej (w rzucie) tuż przy północnym portalu z lat 1416—20 (Mitt. Copp. Ver. 19, p. 10). Rzeźba ta służyła więc dla nabożeństwa intymnego człowieka średniowiecznego o internacjonalnej kulturze umysłowej i wyszukany smak o podkładzie dworskim. Znajdąc zaś ekspansywny, dalekobieżny i chłonny umysł zamożnego obywatela toruńskiego z wiku XIV i XV, możemy śmiało twierdzić, że Madonna toruńska — jako wyraz maksymalnej na owe czasy tendencji artystycznej w środkowej Europie — mogła i musiała odpowiadać ambitnej arystokracji miasta Soestów, Allenów, Puttenów, Rockendorfów...

Na szeroko założonej i z rozmachem umiarowym fałd zrytmizowanej części dolnej — niby na statycznie spokojnym i logicznym cokole — wznosi się partja górna o lirycznym nastroju: linje kłębią się tu żywiej, światła delikatniej się załamują, ruchy żywe Dzieciątka kontrastują z plastycznie spokojną i subtelnie opracowaną płaszczyzną prawej ręki Madonny, hamującej diagonalne kierunki ciała bawiącego się dziecka. Odśrodkową tendencję bryły chłopca shtumia świadomy u artysty delikatny ruch przeciwny głowy Madonny, zwłaszcza w bok przechylona ciężka bryła korony, której celem jest pozatem zamknięcie monumentalne i stanowe — niby pełnobrzmiący akord fugi — żywych linii i mas, zróżnicowanych światła i cieni. Gesty Matki i Synka wytworne, wyraz Matki pełen godności i świadczą o Jej idealnym i jasnym świecie przeżyć, niekomunikowanym światu zewnętrznemu wprost — tak, jak przeżycie religijne ówczesnego człowieka było wtedy jeszcze powszechnie jego własnym światem. Mimo nawskroś świeckiej postawy zewnętrznego piękna i szlachetności, zjawisko plastyczne Madonny nie pozwala nam jeszcze przeczuć

zbliżających się gwałtownych i rewolucyjnych w instynktach ruchów religijno - społecznych Husa, Wikleffa czy nawet toruńskiego plebana świętojańskiego, Pfaffendorfa. Bo Madonna toruńska jest artystycznym — jako przejaw woli i uczuć społecznych — zamknięciem i wyrównaniem harmonijnym artystycznych przeżyć poprzednich, wyrosłych na grun-

Rzadko które dzieło pomorskie doczekało się tak licznych zainteresowań naukowych, jak Madonna toruńska. Każda syntetyczna praca uwzględnia ją i coraz to inne, sprzeczne wydaje sądy i przypuszczenia. Stan ten wynika z tej prostej przyczyny że dzieło toruńskie stanowi ważne ogniwo w wielkim kompleksie Madonn podobnych, spotykanych w

ne" (Pinder, Luethgen), wreszcie umiejscowiono ją nad Renem dolnym albo środkowym (Joseph, Ehrenberg). Przytaczano przy tem pewne znamiona sztuki wybrzeża bałtyckiego, zestawiając rzeźbę toruńską z Madonnami w Gdańsku, Marienkirche (Sebnid) oraz Stralsundzie (Heise). I przyznać trzeba, że przy rzeczywistości znacznym podobieństwie figury toruńskiej z wrocławską (analogiczny chwyt Dzieciątka i pokrewieństwa w kompozycji linii szat, wielkie półkoliste fałdy bożne z ogromną poprzeczną, spływającą ku dołowi) za chodzą jednak poważne różnice w pojmowaniu przez artystę systemu dekoracyjnego całości, w ujęciu konturu całej grupy, a przede wszystkim w wytwornej delikatności kobiecej twarzy, niespotykanej w tej formie na ziemi śląskiej i czeskiej.

Twarze Madonn na tych ziemiach charakteryzuje interesujący w formie uciwłowiony wyraz delikatnej kobiecości, który można również zauważyć na czeskich dziełach malarzkich tego okresu. Na tem polega może ich słowiańskość — w przeciwieństwie do Zachodniej dystynkcji w Toruniu, Gdańsku i Stralsund, kulminującej w Madonnach dolnorręckich i burgundzkich (ostatnio zwrócił B. Schmid uwagę na Madonnę z Maastricht). Zestawienie Madonny z Brixeu z dziełem toruńskim (ks. Makowski) jest metodycznie fałszywe, gdyż mamy tam przed sobą ogólne ujęcie programowe, charakteryzujące uniwersalne w całej Europie ujmowanie ikonografii z drugiej zaś strony należy cytowaną Madonnę raczej włączyć do grupy austriackiej.

Najtrafniejszy sąd o genezie typu toruńskiego wykonał Pinder (Jakrb. d. Preuss. Kstslg. 44, p. 171), przyjmując zjawisko t. zw. pięknych Madonn jako wypadkową czeskiego malarstwa i plastyki burgundzkiej. Kosmopolityczny charakter sztuki oficjalnej z przełomu XIV na XV wiek nie pozwala żadną miarą bliżej zlokalizować pracowni dzieł o pokroju toruńskim; są one wszędzie u siebie w domu, gdyż są wynikiem ogólnych prądów kultury duchowej swego czasu, są dziełami ducha całej ówczesnej ludzkości myślącej i uspołeczniającej w sztuce swą wolę i uczucie.

Inteligentny wizytator diecezjalny Strzesz powiedział w r. 1671 o Madonnie toruńskiej, że wartość jej artystyczna stoi „supra ingenium Phidias”. Nie podzielać może w pełni tego egzaltowanego i barokowo wyrażonego poglądu estetyzującego wizytatora kościelnego, możemy jednak dziś jeszcze oświadczyć, że Madonna toruńska jest najwierniejszym odbiciem i interpretacją artystyczną prądów kulturalnych, przenikających całą ówczesną Europę, które obywatel toruński uchwycił w ich przełomowej chwili i utrwalił w pięknym kamieniu posągu. Obywatel wolny nie zrażał się przemijającymi wypadkami historycznymi tego czasu, natomiast dał wyraz swej pozasłownej i pozaprzestrzennej myśli kulturalnej w sferze sztuk plastycznych.

Madonna świętojańska.

nie francusko - burgundzkim i przetopionych w tygla centralno - europejskim zdobywczy kompromisowych czeskich i południowo - niemieckich. Wszelka kontemplacja tego nad wyraz pełnego problematyki zabytku toruńskiego rzutuje myśl naszą zawsze wstecz. W dziele tem obiektywizują się przedewszystkiem po przednio triumfy artystycznego geniusza zachodu.

Austrii, Czechach i Śląsku, nad Renem, wzdłuż wybrzeża bałtyckiego, kończąc w Krakowie (Madonna z Kruzłowej). Genetycznie starano się wywieść formę naszej Madonny bezpośrednio z Wrocławia (Wiese, Pinder), z drugiej strony nie bez słuszności dopatrywano się jej genezy artystycznej w ziemi burgundzkiej z prototypem Madonny Luwru (Nr. 157), owej najtypowszej „verge bourguignon-

Toruń — tur

Skąd powstała nazwa stolicy Pomorza

Nauka stwierdziła ponad wszelką wątpliwość iż przynajmniej większość nazw miejscowych pomorskich ma charakter lechicki, polsko-pomorski. Nas dzisiaj obchodzi jedynie nazwa stolicy województwa pomorskiego. Nazwa Torunia jest bardzo stara a co do jej pochodzenia istnieje kilka teorii, które prof. Rudnicki w swojej rozprawie o nazwach geograficznych na Pomorzu odrzuca jako mało prawdopodobne.

Toruń jest osadą bardzo starą: ślady bo wsi ludności myśliwskiej stwierdzono pod Toruniem już na około 10.000 lat przed Chrystusem. Ważność osady wynika właśnie z jej położenia nad Wisłą, nieco poniżej ujścia Drwęcy.

O pochodzeniu nazwy pisze prof. Rudnicki, że w szczególności nazwa Torunia nie jest dotychczas wyjaśniona. W każdym razie wydaje się pewnym — zdaniem profesora Rudnickiego — że nazwa Torunia nie ma wspólnego z nazwą zamku w Pałestynie Thorn, w którym Krzyżacy mieli przebywać przed powrotem do Europy i przed usadowieniem się ostatecznie w ziemach chełmińskich; 1) że etymologia nazwy Toruń, utożsamiająca nazwę miasta Toruń

z mazurskim „toroniem” — młody niedźwiedz nie posiada żadnej podstawy rzeczowej. Mazurski „toron” jest zapewne tutaj fałszywie zanotowany, zamiast turoń, który to wyraz jest etymologicznie jasny jako pochodzący od wyrazu „tur”.

Natomiast zdaje się nie ulegać wątpliwości — wywodzi prof. Rudnicki dalej — że nazwa Toruń jest pochodzenia lechickiego, tak w pierwiastku jak i w sufiksie i że należy ją w podobny sposób objaśnić, jak nazwy miejscowe Gołń od goły, Stołń od stół, Wielń od wiele itd. Wywód ten popierają dokumenty o tyle, że najstarsze z nich notują nazwę w postaci Toruń, jak np. dokumenty z roku 1233, 1246, 1310, 1641 Thorun, z r. 1241 Thoron, z r. 1485 Torun z r. 1552 i 1577 Torunium.

Nazwa niemiecka Thorn jest tworem późniejszym i została ostatecznie ustalona uchwałą przez radę miejską Torunia na urzędowo przez uchwałę zniemczoną rady niemieckiej toruńskiej w r. 1477. Osada Toruń istniała niezawodnie przed przybyciem Krzyżaków, aczkolwiek właśnie w czasie ich przybycia była zniszczona czy też spalona.

Pomnik
Mikołaja Kopernika

Pomnik największego toruńczyka, co „ustrzymał słońce, wzruszył ziemię”, zdobi centralny plac starego Torunia — Rynek Staromiejski. — W tyle za pomnikiem rysuje się gmach nowego „Dworu Artusa”, wybudowanego na miejscu spalonego przed wiekami ratusza.

Brama do toruńskiego
Gdaniska

Ulicę Przedzamcze zamyka stara brama forteczna, prowadząca do tzw. Gdaniska, z której obecnie zostały tylko szczątki.

DR. ZDZISŁAW KACZMAREK.

Do źródeł regionalizmu

Uwagi o polskim ruchu regionalnym

II.

Nierzadko słyszy się głosy, że krzewienie regionalizmu jest dla Polski rzeczą niebezpieczną, gdyż zagraża to jednolitości narodowej i państwowej, a co najmniej przeszkadza w procesie scalania, w jakim się Polska znajduje. Zdaniem sceptyków ruch regionalny jest przeszkodą w osiągnięciu przez młode nasze państwo kilku zasadniczych celów. Celami temi są:

- 1) konieczność łączenia ziem trzech byłych zaborów w jedną organiczną całość pod względem prawnym i administracyjnym oraz ekonomicznym;
- 2) stworzenie silniejszej spójności kulturalnej między dziełnicami przez przeciwdziałanie zastarzałym już różnicom i rozbiorowym antagonizmom dzielnicowym (moment kulturalny);
- 3) przeciwdziałanie wybujałemu indywidualizmowi polskiemu (moment psychologiczny);
- 4) paraliżowanie wrogiej propagandy na kresach Rzeczypospolitej.

Chcąc postulatów powyższe dobrze wypełnić, powinniśmy podkreślić nie to, co nas dzieli, lecz to, co nas łączy. A ponieważ regionalizm czyni wręcz przeciwnie, przeto jest dla Polski w obecnym stanie rzeczy ruchem niebezpiecznym i szkodliwym.

Odpowiedzia na powyższy zarzut są częściowo już (punkt 1 i 4) wywody zawarte w poprzednim artykule o regionalizmie wogóle (p. „Dzień Pomorski” nr. 297). Tutaj pragnęlibym zwrócić główną uwagę na moment kulturalny i psychologiczny w wytoczonych zarzutach (punkt 2 i 3).

ZJAWISKA REGIONALNE.

Ruch regionalny, o ile tylko jest kierowany umiejętnie i przez odpowiednich ludzi, nie tylko nie osłabia poczucia spójności kulturalnej całego narodu, lecz przeciwnie — jest jednym z czynników, wytworzących tę więź ogólnokulturalną. W jaki sposób się to dzieje?

Zagadnienie to jest bardzo złożone, tak jak złożone jest zjawisko poczucia narodowego i państwowego, zarówno jeżeli chodzi o jego istotę jak i energię. To też zjawisko to, zależnie od stanowiska z którego się na nie patrzy, jest przedmiotem różnych nauk (psychologii, etyki, socjologii, etnografii, prawa etc.). Nas interesować będzie głównie jego strona psychologiczna.

Z tego punktu widzenia poczucie przynależności narodowej — to pewien zespół uczuć, pewne nastawienie uczuciowe w stosunku do pewnego terytorjum, pewnych wartości kulturalnych i pewnej grupy ludzi, którego rdzeniem jest poczucie współbrzmienia (syntonji) własnej jaźni z wymienionymi czynnikami zewnętrznymi. Ta syntonja w swej formie najwyższej, skrajnej, przejawia się w zupełnym utożsamieniu własnej jaźni z jaźnią narodową (por. Konradowe: „Ja i Ojczyzna — to jedno”). Tak rodzą się króle — duchy sprawy narodowej. Ale nie o to nam tu chodzi. Interesuje nas raczej „typowa” strona zjawiska.

PROCESY SPOŁECZNE.

Mianowicie zachodzi tutaj — omawiany gruntownie przez współczesną psychologię zjawisk społecznych — proces zwracania się uczuć, skierowanych pierwotnie ku własnemu ja, do przedmiotów naziemnych „ja” leżących, np. do różnych grup społecznych. Taką zaś grupą, z zasadniczą podstawą kulturalną, jest naród — a grupą o zasadniczej podstawie terytorjalnej — państwo.

Takie zatem uczucia jak zadowolenie z powodzenia, poczucie szczęścia, smutek, rozpacz, poczucie wyższości, duma i różne inne uczucia oraz odpowiadające im instynkty i skłonności, odnoszące się pierwotnie do własnego ja, mogą objąć czasem mniejsze lub większe kręgi ugrupowań ludzkich. Następuje wtedy jakby rozszerzenie własnego ja, albo jego t. zw. obiektywizacja. Pewne ugrupowanie ludzkie, pewne środowisko, w którym żyjemy, zazwyczaj traktować jakby cią dalszy nas samych, utożsamiamy się z niem mniej lub więcej; mamy wrażenie rozrastania się naszej własnej duszy, tak jak człowiek ob-

stępujący sam jakąś skomplikowaną maszynę, np. dźwigar obrzymi, albo kierowca samochodu ma wrażenie ogromnego spotęgowania własnych sił i zdolności fizycznych.

Proces powyższy odbywa się stopniowo — od kręgów najbliższych danej jednostce — do coraz to dalszych, przechodzi go człowiek wraz z rozwojem fizycznym i psychicznym — od niemowlęctwa do dojrzałości zupełnej oraz obok tego w zależności od środowiska i jego bodźców, od form wychowania i samowychowania.

POCZUCIE SOLIDARNOŚCI.

Jeżeli dziecko małe gromadzi około siebie bezładnie masę różnych przedmiotów — broni zaciekle tej swojej „własności” przeciwko wszelkim zakusom, to

działa ono pod wpływem przemożnego instynktu mocy i władania a zgromadzone „dobra” traktuje jakby rozszerzenie siebie samego. Jeżeli chłopcy w wieku od 12 lat poc. tworzą bandy lub inne luźne ugrupowania pod egidą przywódcy, to również przenoszą własne uczucia i dążenia na grupę całą. Stąd powstaje poczucie solidarności. W miarę dalszego rozwoju psychicznego to przenoszenie uczuć i to rozszerzanie własnego ja prowadzi ku kręgom coraz to szerszym — od rodziny, klasy szkolnej ku bliższemu i dalszemu środowisku aż do narodu i państwa a nawet do ludzkości.

Podobnie przedstawia się proces powyższy, jeżeli spojrzymy nań tylko od strony środowiska i jego bodźców, od strony poziomu kulturalnego dorosłej jednost-

ki oraz rozwoju historycznego społeczeństw ludzkich.

Widzimy tutaj również najpierw przeroszenie uczuć zwróconych ku własnemu ja — na przedmioty i otoczenie najbliższe a potem stopniowe rozszerzanie na kręgi coraz to dalsze: od rodziny i rodu oraz wszystkich przedmiotów kultury materialnej i duchowej z niemi związanymi — poprzez plemię, lud i inne ugrupowania — do narodu, od ziemi rodzinnej, bliższej i dalszej okolicy, przez region pewen do kraju całego jako terytorjalnej podstawy bytu państwowego.

W ten sposób dotarliśmy do podstaw psychologicznych regionalizmu i roli w rozwoju poczucia narodowego i państwowego. Konstatujemy zatem, że regionalizm jest czynnikiem ważnym, dzięki któremu wytworza się względnie wzmocnia i pogłębia poczucie narodowe i państwowe. Silne związki uczuciowe nie wytworzą się odczuci i z trudnością ogarniają od razu wielkie całości. Kto przyłgnął sercem do ziemi, która go wydała, kto ukochał głęboko kulturę swego regionu, ten wytworzył w sobie silne asocjacje i nawyki uczuciowe, które dopiero w pełni umożliwiają rozwój poczucia przynależności narodowej.

Oczywiście obok podstawy uczuciowej świadomości narodowej należałoby jeszcze omówić zespół wyobrażeń i pojęć, które się na nią składają. Im liczniejsze, jaśniejsze, silniejsze i im lepiej z sobą zespolone są te grupy wyobrażeń i pojęć, tem głębsza bardziej wyklarowana, tem silniejsza będzie świadomość narodowo-państwowa — a w związku z tem odpowiednie czynne ustosunkowanie się jednostki. I tutaj również zachodzi proces stopniowego rozwoju od rzeczy prostych do bardziej skomplikowanych i tutaj zatem przejawia się dodatnie znaczenie regionalizmu.

Święta Piusa XI

Pius XI spędził okres świąteczny według do rocznego obyczaju. Po północy w wigilję odprawił pasterkę w prywatnej kaplicy a rano przyjął nuncjusza Borgonigini Duca i gubernatora markiza Seratiniego, udając się około południa na codzienną przechadzkę samochodową po ogrodach. Pomimo zimnego dnia Pius XI zatrzymał się według obyczaju przed *Matką Boską z Lourdes*, modląc się przez chwilę, poczem przeszedł się kilkakrotnie po placu przed *obserwatorium astronomicznym*. W drugi dzień świąt wznowiono przerwane audjencje uroczyste wyznaczane na składanie życzeń noworocznych przez dyplomację, członków dworu papieskiego komendantów korpusów zbrojnych watykańskich i t. p.

Węgry o Piłsudskim

Kalendarz węgierskiego dziennika „Nemzeti Ujság” na rok 1933 przynosi m. in. długi artykuł M. Nellerera pt. „Walka o Polskę Odrodzoną” w którym autor przedstawia działalność w okresie przed wielką wojną dwu głównych kierunków polskiej myśli narodowej: niepodległościowego z Józefem Piłsudskim i biernego, w ramach cesarstwa rosyjskiego z Romanem Dmowskim na czele. Piłsudski, dzięki swej energii i genialnej zdolności przewidywania wypadków, stworzył wolną Polskę, która zmartwychwstała nie tylko dzięki Wilsonowi, ale przede wszystkim dzięki temu, że była już zorganizowana poprzednio przez Piłsudskiego w *legjonach polskich*. Dowodem tego jest, że z kraju, zniszczonego doszczętnie wojną światową po niespełna 14 latach powstała zorganizowane i kwitujące państwo, — Piłsudski jest dzisiaj *najbardziej popularnym człowiekiem Polski odrodzonej*.

Artykuł p. Nellerera jest zapatrzony licznymi zdjęciami mężów stanu dzisiejszej Polski

W obronie praw Pomorza

Przed kilkunastu dniami wygłosił w nowojorskiej Townhall były skarbnik Ligi Narodów sir Herbert Ames z Fundacji Carnegie odczyt poświęcony sprawom polskim.

Wobec przepelnionej słuchaczami po brzegi sali sir Ames mocnymi argumentami zbił twierdzenia niemieckiej propagandy o zbledności Pomorza dla Polski i wykazał w swoim przemówieniu *niezaprzeczone etniczne, historyczne i go spodarcze jej prawa do Pomorza*.

Ames porównał *pokojowe cele polityki polskiej z chaosem wewnętrznym w Niemczech*, — zwracając się równocześnie z apelem do społeczeństwa amerykańskiego, by nie dalo się uwodzić niemieckiej propagandy i ostrzegając przed rewizją Traktatu Wersalskiego co nieuchronnie musiałoby w rezultacie doprowadzić do nowej wojny europejskiej.

Tum św. Jana

Równocześnie z jubileuszem swego istnienia Toruń obchodzić będzie 700 lecie kościoła św. Jana, przepięknego zabytku gotyku nadwiślańskiego. JE. Ks. Biskup Chełmiński wystąpił do C. za św. z prośbą o podniesienie tumu św. Janńskiego do godności bazyliki. Piękno kościoła św. Jana opiewał Przybyszewski, w swoim dziele „Moi współcześni”.

Od literatury do teatru

Zagranicą i na polskim warsztacie pracy

Sensacja teatralna Londynu. O niezwykłym zainteresowaniu dramatem i entuzjazmu dla teatru w Anglii świadczy fakt, iż niemal każda instytucja angielska ma swoje amatorskie kółko dramatyczne. I tak sensacja obecnego sezonu teatralnego w Londynie jest nie sztuka wystawiona przez jakikolwiek z teatrów londyńskich, lecz przeróbka sceniczna „Trzech muszkietierów” Dumasa, wystawiona całkowicie siłami kółka dramatycznego jednego z wielkich banków londyńskich, Barclays Bank. Na temat wystawy tej sztuki rozpisuje się obecnie cała prasa londyńska. W skład kółka dramatycznego wchodzi jedynie urzędnicy z centrali banku i z oddziałów prowincjonalnych, którzy własnymi siłami doskonale dali sobie radę ze wszystkim, tak z grą, jak i dekoracjami, orkiestrą i reżyserją.

Reportaże sceniczne należą obecnie w Niemczech do najmłodniejszych i najbardziej cieszących się powodzeniem utworów teatralnych. Największy sukces z tego rodzaju utworów scenicznych zdobyła obecnie sztuka Eleonory Kal kowskiej grana w Berlinie p. t. „Zeitungsnotizen”.

P. Mori, czowa, która ogłosiła niedawno pierwszą część swoich pamiętników, od-

dała obecnie do druku Instytutowi Literackiemu drugi tom swych wspomnień. Tom ten obejmuje pięć ostatnich lat jej współżycia z mężem i ukaże się p. t. „Bunt i Pojednanie”. P. Kasprzyczowa zapowiada ewentualne wydanie trzeciego tomu, na który złożyłyby się wspomnienia i wrażenia, pisane tuż po śmierci poety.

P. Marja Dąbrowska w rozmowie, którą zamieścił świąteczny „Ekspress Poranny” zapowiada ukazanie się trzeciego tomu „Nocy i Dni” na koniec stycznia 1933 r. P. Dąbrowska tłumaczy się w rozmowie, dlaczego tyle czasu upłynęło między drugim tomem a trzecim przyznaje się do „błędu”, iż zbyt wcześnie wydała pierwsze tomy oraz „żałuje”, że „poprostu trudno pisać”. Każde zdanie — mówi p. Dąbrowska — musi stać się dla mnie wewnętrznym przeżyciem”. Trzeci tom „Nocy i dni” będzie większy niż dwa pierwsze.

K. Ilakowiczówna zamieściła w „Słowie Wileńskim” szereg liryków p. t. „Załosne pieśni o Barbarze i Zygmuncie”. Wiersze te poświęcone są przedewszystkiem postaci królowej Barbary i zostały napisane prawdopodobnie pod wrażeniem pięknego utworu Wyspiańskiego „Zygmunt August”, którego wystawieniem Wilno uczciło rocznicę śmierci poety.

Czerwone gospodarstwo

Ponure obrazki z Sowietów

Kolektywizacja rolnictwa jest centralnym zagadnieniem w sowieckiej ekonomii politycznej. Ma ono ogromne znaczenie polityczne, bowiem od jej powodzenia zależy stosunek rolnictwa do rządów komunistycznych w ZSSR. Jednak kolektywizacja ma również niezmiernie znaczenie gospodarcze, ponieważ od niej zależy rozwiązanie kwestii, a powiawiają, która w Rosji sowieckiej stała się obecnie tak nagląca.

O kolektywizacji pisano już bardzo dużo a o jej znaczeniu i następstwach było nie mało sporów. Nakładem wydawnictwa niemieckiego Ost Europa wyszedł niedawno zbiór rozpraw p. t. „Die Rote Wirtschaft”. W zbiorowej tej pracy zamieszczono artykuły wybitnych ekonomistów niemieckich, jak również zagranicznych dziennikarzy żyjących w Moskwie. Na szczególną uwagę zasługuje praca profesora Ottona Auhagena, dyrektora wschodnio-europejskiego Instytutu, znanego znawcy rolnictwa rosyjskiego.

Rolnik rosyjski — pisze Auhagen — wciąż nie jest skłonny do komunizmu. Znaczna większość rolników a przedewszystkiem żywiołów postępowych daje pierwszeństwo gospodarce indywidualistycznej z jej, chociaż tak skromną samodzielnością.

Dlatego też od r. 1927, chociaż na papierze zachowano formę „dobrowolnego” wstępowania do kolektywów, w rzeczywistości przystąpiono do kolektywizacji przymusowej. Teror wobec kulaków (zamożnych rolników), był środkiem, którym rolnicy zmuszani byli do wstępowania do kolektywów. Prof. Auhagen zaznacza, że — dzięki terrorowi została nie tylko zniszczona wyższa warstwa ludności rolniczej, stanowiąca zaledwie mały odsetek, lecz zaduszono przedsiębiorczość na wsi.

Pół miliona rolników na robotach przymusowych

Terorem tym zastraszeni są wszyscy rolnicy, ale jego ostrze skierowane jest głównie przeciwko „kulakom”. Za kulaków uważa się zamożniejszych rolników, którzy prowadzą walkę z rządem sowieckim. Auhagen kategorycznie temu zaprzecza. Przewiduje to pochodzi z czasów przedwojennych i odnosiło się do niesumiennych lichwiarzy i innych awanturników na wsi. Dziś przewiduje to nadano rolnikom, którzy dzięki swej pilności i zdolnościom stali się elitą stanu rolniczego. Postanowiono jednak kulaków niedopuszczać do kolechozów a Stalin oświadczył: „Dla kulaków nie ma miejsca w kolechozach, skazani są na zagładę”. Likwidacja kulactwa spowodowała się m. in. do deportacji zamożniejszych rolników. Zdaniem Auhagena deportowano około 500.000 rolników, których odwieziono na północ do robot przymusowych(!)

Przechodząc do technicznej strony działalności w kolechozach, profesor Auhagen powiada, że nie można zaprzeczać dobrych stron maszynowej produkcji rolnej i wytwarzania na większą skalę, do czego kulacy zmierzali, ale w warunkach rosyjskich gospodarza ta forma nie jest odpowiednia. Na prowincji rosyjskiej znajduje się obecnie 15 milionów osób stanu rolniczego i dlatego używanie maszyn do obróbki roli jest zbyt ciężkie a nawet szkodliwe. Oprócz tego poziom pracy technicznej w kolechozach jest nadzwyczaj niski. Daje się odczuwać brak agronomów. Siły kierownicze są nieudolne a rolnicy nie odznaczają żadnej skłonności do pracy.

Bezgraniczne marnotrawstwo

W najbogatszym kraju świata Rosji — panuje głód i straszliwa nędza nie tylko z powodu kolektywizacji rolnictwa, lecz i wskutek najzupełniejszej nieumiejętności handlowania.

Już w okresie Nowej Ekonomicznej Polityki (NEPU) Lenin powiedział, że bolszewicy muszą nauczyć się handlować. Stalin, który powołał do życia komunizm integralny głosił, że bolszewicy muszą nauczyć się rozdziału towarów. Ale jak dowodzą dane urzędowe i długie ogony ludzi czekających przed sklepami wszelkiego rodzaju, obie te nauki są niedostępne dla sowieckich organów rozdzielczych.

Choć w Rosji sowieckiej panuje głód zboża, nie ma jest wyjątków, że magazyny są przepelnione zbożem, zboże bowiem nie może być wysyłane do odpowiednich miejscowości z powodu zaniedbania komunikacji, albo też przydział zboża jest niemożliwy z formalnych względów; kierownicy magazynów

nie wydają zboża, ponieważ nie otrzymali odpowiednich rozkazów” od organów przełożonych(!).

Prasa moskiewska zaznacza, że to wszystko odnosi się także i do innych towarów. Tak n. p. w Swerdlowsku w magazynach przez 57 dni tj. dwa miesiące leży bezużytecznie 870 par obuwia. W Swerdlowsku w magazynach leżą kubły żelazne wartości 45.000 rubli, które nie mogą być rozesłane z powodu braku papieru na opakowanie. Niekiedy się zdarza, że towar wysłany pod pewnym adresem, ale w drodze „gdzieś” ugrzęźnie tak, że na miejsce przeznaczenia dochodzi dopiero po kilku miesiącach. Tak np. towar wysłany z miasta Winnicy do Kazatina dnia 13 października doszedł na miejsce przeznaczenia dopiero 11 listopada, czyli że dla przebycia 60 km. potrzebował 28 dni czasu. Bardzo często zdarza się, że zanim towar dojdzie na miejsce przeznaczenia, ulega zupełnemu zniszczeniu.

700 dolarów za ubranie

Jak wiadomo w Rosji sowieckiej tylko drobny handel zbożem i żywnością prowadzony jest przez członków gospodarstw kolektywnych; wszelki inny handel prywatny jest zabroniony. A przeciwko handel taki istnieje. Uprawiany natomiast jest w mieszkaniach jako handel „z ręki do ręki”. W leningradzkiej „Krasnaja Gazeta” i moskiewskiej „Wieczernaja Moskwa”, znaleźć można znaczną ilość drobnych ogłoszeń, które mówią nam wiele. I tak np. Leningradzka „Krasnaja Gazeta” z dnia 2 grudnia zamieściła następujące ogłoszenie: Angielskie covercotowe ubranie

sprzedaje się za 1.500 rubli. Ulica Czerwonej Jutrzenki l. 24—26 mieszkanie 112. Dzwonić cztery razy do Maksimowa. Oglądać można od godz. 5—7 wiecz. To ubranie że według oficjalnego kursu męskie ubranie kosztuje w Leningradzie 760 dolarów amerykańskich! Z inseratu tego dowiadujemy się równie jak przepelnione są mieszkania leningradzkie; trzeba bowiem dzwonić na najemną mieszkanie cztery razy.

Drogie jest również obuwie. Przekonać o tem możemy się z innego ogłoszenia, zamieszczonego w tem samym piśmie. „Trzewiki czarne Nr. 11 sprzedaje się za 200 rubli”. Cena ta równa się 100 dolarom amerykańskim, albo: „sprzedaje się stare pianino za 1300 rubli. Oglądać można pomiędzy 5 a 8 godziną wieczór w ul. Marata l. 76, mieszkanie 9”. Pianino zatem kosztuje około 650 dolarów amerykańskich, a więc mniej niż męskie ubranie.

Bolszewickie ogłoszenia

W piśmie sowieckich pojawiają się jeszcze inne ogłoszenia, które jednak nie należą do ogłoszeń handlowych. Są to ogłoszenia mniej więcej tej treści: Ja Iwan Iwanowicz, członek komitetu w Leningradzie zrywam wszelkie stosunki z moim ojcem Iwanem, jako wrogiem klasowym!.

Włosy stają na głowie na myśl, że ludzkość na tak olbrzymiej przestrzeni — niemal 6-tej części świata żyje w tak rozpaczliwych warunkach, zwanych jak na urągawisko: „rajem proletariatu”.

Na połów złota

Półtora miliona kg. złota na dnie oceanów

Włoski statek „Artiglio II” wyruszył znowu ku zachodnim wybrzeżom Francji w celu wydobycia reszty tak upragnionego dzisiaj złota, wynoszącej około 2.000 kg., ze spoczywającego na dnie Atlantyku angielskiego okrętu „Egipt”.

Roczna produkcja złota, wynosząca około 600.000 kg., nie wystarcza bowiem światu, mimo, że do niedawna, bo do końca ub. wieku, ilość ta nie przekraczała 200.000 kg. na rok. Toteż coraz częściej słyszy się o wydobyciu z głębi oceanów skarbow, które w ciągu wieków poszły na dno wraz z okrętami

Skarb hiszpański

Drobną część tego złota wydobyto. Jest to jednak znikoma częśćka w porównaniu z tem, co jeszcze kryją głębie morskie. Wydobyto bowiem zaledwie 60.000 kg., podczas gdy na wydobycie czeka jeszcze półtora miliona kg., czyli około 1/10 tej ilości złota, którą posiadają wszystkie banki emisyjne świata. Tak twierdzą źródła amerykańskie, które podają przytem długi spis zatopionych okrętów, wraz z dokładnie określonym miejscem zatonięcia, oraz ilością ukrytych w nich skarbow.

Największym ze znanych historycznie skarbow, spoczywających na dnie morskiem do tej pory niewydobytych, jest bezspornie skarb hiszpański, zatopiony w r. 1703 w zatoce Vigo u północno-zachodnich wybrzeży hiszpańskich. Składa się nań przeszło 150.000 kg. złota. Hiszpanie transportowali wówczas ogromną ilość złota z Ameryki do Europy. Napadnięci przez flotę holendersko-angielską woleli zatopić własne okręty, niż oddać skarb w ręce wrogów.

Nurkowie „Artiglio II”

Wydobycie złota z dna oceanów napotyka na wielkie trudności, z powodu wysokiego ciśnienia, które już na głębokości 100

m. niezmiernie utrudnia nurkom pracę. I na mniejszych głębokościach praca ta jest niezwykle mozolna. Stąd wydobycie 40.000 kg. złota z okrętu „Laurentie” leżącego zaledwie na 60 m. pod powierzchnią wody, kosztowało 7 lat pracy. Nurkowie statku „Artiglio II” w czasie rocznej pracy, która obecnie wznowili, zdolali wydobyć z okrętu „Egipt” tylko 2/3 znajdującego się na jego pokładzie złota, czyli około 4.000 kg. Nie dziwnego, gdyż głębokość, na której znajduje się „Egipt” wynosi przeszło 100 m.

O wydobyciu złota z większych głębokości dzisiaj nie ma mowy. Istnieją gawędzi przyrządy, jak np. skafander inż. Galeazzi, pozwalające na przebywanie na głębokości, wynoszącej 300 i więcej metrów; zamknięty w takim skafandrze nurk jest jednak niezdolny z powodu wysokiego ciśnienia do pracy i skazany wyłącznie na obserwowanie otoczenia i wykonywanie zdjęć fotograficznych.

Pod wodą i w „pończochach”

Większa część złota wydobywanego co roku z ziemi wędruje do skarbow banków emisyjnych. Pozatem poważny jego odsetek zużywany jest do fabrykacji przedmiotów luksusowych, biżuterji, zegarków, okularów, wiecznych piór, sztucznych zębów; a dalej złoto znajduje szerokie zastosowanie w przemyśle chemicznym, fotograficznym, zdobniczym, itp. przy wyrobieniu sztyftów, złoceniu ram, blach i różnych innych przedmiotów. Szerokie zastosowanie złota, które zaznaczyło się z początkiem XX wieku, dostatecznie tłumaczy wzrost produkcji tego metalu z 200.000 kg. rocznie z końcem ub. stulecia na 768.000 kg. w r. 1906. Tu należy dopatrywać się źródła intensywnych poszukiwań złota nawet na dnie oceanów. Współczesny kryzys gospodarczy wzmógł to zapotrzebowanie jeszcze bardziej. Tezauryzacja złota przybrała w niektórych krajach poważne rozmiary. Np. w Polsce w „pończochach” ostrożnych tkwi około 40.000 kg. złota, przeważnie w postaci monet, wartości przeszło 200 milj. zł.

Nie więc dziwnego, że owe półtora miliona kg. złota, drzemających bezczynnie na dnie oceanów, przedtem kandydatów na milionera spędza sen z powiek. Niejeden próbuje szczęścia, które uśmiechnęło się nurkom statku „Artiglio II.”

CENNIK OGŁOSZEN

Wysokość stronicy ogłoszeniowej 410 mm
Szerokość „ „ „ „ 280 mm
Przed tekstem i w tekście 4 łamy 1 lam 68 mm
Za tekstem 7 łamów 1 lam 37 mm

Drobne za słowo 15 gr. — Pierwszy wyraz podwójnie.
Nekrologi i dla poszukujących pracy 25% zniżki.

Geny za wiersz:

1 wiersz milimetryowy jednolam. za tekstem 20 gr
1 „ „ „ „ na 1-szej stronie 1,— zł
1 „ „ „ „ na 2 i 3-ej „ 80 gr
1 „ „ „ „ dalsze strony 50 gr

Geny na części strony:

Za tekstem		W tekście	
1/1 strony . . . zł	550.—	1/1 strony . . . zł	780.—
1/2 „ . . . zł	280.—	1/2 „ . . . zł	395.—
1/4 „ . . . zł	140.—	1/4 „ . . . zł	200.—
2 i 3 strona		1 strona	
1/1 strony . . . zł	1.250.—	1/1 strony . . . zł	1.560.—
1/2 „ . . . zł	630.—	1/2 „ . . . zł	790.—
1/4 „ . . . zł	320.—	1/4 „ . . . zł	400.—

Za ogłoszenia skomplikowane i zastrzeżenie miejsca 20% nadwyżki.
Przy zamówieniach na większą ilość razy udziela się rabatu. — — —

Rabaty:

Przy 3 raz. ogłosz. 10% rabatu Przy 10 raz. ogłosz. 25% rabatu
Przy 5 raz. ogłosz. 15% rabatu Przy 20 raz. ogłosz. 30% rabatu

Ponad 20 razy według specjalnej umowy. —
Od ogłoszeń drobnych rabatu nie udziela się.

Budujemy „Flotę Narodową”

Zdarzenia i wypadki w przeglądzie dwunastomiesięcznym

Styczeń

- 8 stycznia — Tajemnicza śmierć francuskiego ministra wojny Maginot'a (wersja że został otruty przez Niemców);
9 — Zamach na mikada Japonji;
13 — dymisja gabinetu Laval'a;
15 — Ukonstytuowanie się Trzeciego gabinetu Laval'a;
18 — Herriot publikuje znamienny artykuł o „świstkach papieru” w którym oświadcza w związku z reparacjami niemieckimi: „Francja chce być szlachetną, ale nie jest głupia. Pacyfści francuscy nie są ślepcami ani ludźmi niedorozwiniętymi umysłowo...” (Widać że później Herriot zmienił poglądy);
20 — Trzeci gabinet Laval'a oświadcza oficjalnie „Francja nigdy nie pozwoli na skreślenie reparacji!!)
Cały styczeń upływa w krwawej łunie wojny chińsko-japońskiej

Luty

- 2 lutego. Otwarcie Konferencji Rozbrojeniowej;
4 — Zajęcie Charbina przez Japończyków;
8 — Tardieu oświadcza w Genewie: Jeżeli nasze decyzje mają mieć autorytet muszą wyraźnie podkreślić poszanowanie podpisów położonych pod dawnymi zobowiązaniami;
9 — Bruening składa deklarację, że Niemcy się rozbroili (!) i domagają się tego samego od innych narodów (po raz pierwszy na Konferencji Rozbrojeniowej otrzymuje entuzjastyczne oklaski);
10 — Minister Zaleski oznajmia w imieniu Polski: „Polska poprze gorąco wszystkie projekty zmierzające do tego by narody o złej woli cofnęły się przed zaryzykowaniem napaści;
16 — Delegacja polska składa w Genewie projekt o rozbrojeniu moralnym;
17 — Dymisja gabinetu Laval'a;
19 — Opublikowanie niemieckiej „propozycji” rozbrojeniowej (niech się cały świat rozbroimy to już uczyniliśmy);
20 — Dramatyczne posiedzenie Ligi Narodów w przededniu bitwy pod Szanghajem. Boncour woła: sytuacja jest tragiczna!
22 — Gabinet Tardieu utworzony. Deklaracja nowego rządu: „Będziemy dążyć do otrzymania należytości reparacyjnych”.

Marzec

- 4 marca — Nadzwyczajne zebranie Ligi Narodów w sprawie wojny chińsko-japońskiej;
7 — śmierć Brianda;
12 — Samobójstwo Kreugera;
13 — Pierwsze nierozstrzygnięte wybory na Prezydenta Rzeszy;
15 — Komisja polityczna Konferencji Rozbrojeniowej z entuzjazmem rozpatruje polski projekt Rozbrojenia Moralnego;
26 — Wymiana not między mfn. Zaleskim a posłem niemieckim Moltke'm w sprawie polsko — niemieckiego pokoju celnego;
29 — Zawieszenie działań wojennych na Dalekim Wschodzie.

Kwiecień

- 6 kwietnia — Konferencja Czterech Mocarstw w Londynie (Anglja, Niemcy, Italia, Francja)
8 — Rozbicie Konferencji Londyńskiej;
10 — Hindenburg wybrany prezydentem Rzeszy
24 — Wybory do Sejmu pruskiego. Wielki sukces Hitlera.

Maj

- 1 maja — Wybory do parlamentu francuskiego (przesunięcie na lewo);
6 — Zamordowanie sp. Prezydenta Doumera;
10 — Obiór prezydenta Lebrun;
11 — Expose Brueninga w Reichstagu: „Wszelkie zło wynika z traktatu wersalskiego, polskie dywizje uzbrojone stoją na granicy niemieckiej”;
15 — Zamordowanie japońskiego premiera Inukai;
16 — Zagadkowy pożar okrętu Georges Philippert;
31 — „Daily Mail” publikuje rewelacyjne listy Stresemanna.

Czerwiec

- 1 czerwca — Utworzenie gabinetu Papena;
4 — Rozwiązanie Reichstagu — Utworzenie gabinetu Herriota;
16 — Otwarcie Konferencji Lozańskie;
18 — Deklaracja Pięciu Mocarstw (Anglja, Francja, Italia, Belgja i Japonja) o zawieszeniu spłat reparacyjnych i apel do Stanów Zjedn. o umorzenie długów.
22 — Delegacja amerykańska wnosi w Genewie

Rozbrojeniowy projekt Hoovera o redukcji 1/3 armij;

- 30 — Prowokacyjna odmowa Niemiec w Lozanie na spłaty reparacyjne

Lipiec

- 9 lipca — Podpisanie traktatu Lozańskiego „pogrzeb” reparacji;
13 — Zawarcie anglo — francuskiego układu współpracy;
15 — Opublikowanie listu Hoovera do Boraha: „Ameryka nie jest związana traktatem Lozańskim”;
25 — Podpisanie polsko — sowieckiego paktu nieagresji;
31 — Wybory do Reichstagu — zwycięstwo Hitlera.

Sierpień

- 6 — Rozpoczęcie wojny Boliwji z Paragwajem
9 — Rewolta monarchistyczna w Hiszpanji.

Wrzesień

- 5 — Otwarcie Konferencji gospodarczej w Stresie;
14 — Niemcy występują z Konferencji Rozbrojeniowej „dopóki nie nastąpi zadawalające wyjaśnienie problemu równouprawnienia Niemiec”;
24 — Rozpoczęcie obrad 68 sesji Ligi Narodów

Październik

- 4 — Reelekcja Polski do Rady Ligi Narodów;
6 — Minister Zaleski domaga się w Genewie ochrony wszystkich mniejszości;
17 — Zamknięcie sesji Zgromadzenia Ligi Narodów.

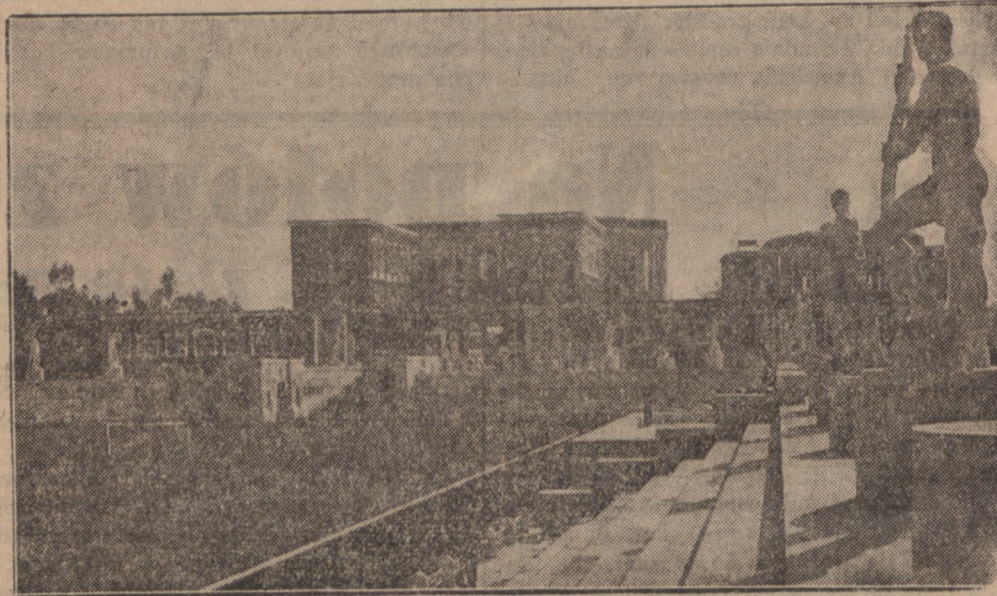
L stopad

- 4 — Paul Boncour przedkłada w Genewie francuski plan Rozbrojenia;
6 — Wybory do Reichstagu (zwycięstwo Hitlera, wzrost Komunistów).
11 — Komunistyczne rozruchy w Genewie;
18 — Dymisja Papena;
20 — Zamach na Herriota;
29 — Podpisanie francusko — sowieckiego paktu nieagresji.

Grudzień

- 2 — Utworzenie gabinetu Schleichera;
3 — Konferencja 5-ciu mocarstw w Londynie (Anglja, Francja, Ameryka Niemcy Italia);
11 — Deklaracja Pięciu Mocarstw i powrót Niemiec na Konferencję Rozbrojeniową;
14 — Dymisja gabinetu Herriota;
15 — Czarny dzień długów europejskich;
19 — Utworzenie gabinetu Boncoura;
21 — Parafowanie umowy handlowej francusko — niemieckiej.

Zabytki starego Rzymu

Dzięki energicznemu wysiłkowi faszystów, a zwłaszcza osobistej akcji premiera Mussoliniego, prace około restauracji zabytków starego Rzymu postępują coraz szybszym tempem, ujawniając coraz to nowe budowle starego Rzymu. Na zdjęciu naszym widzimy odrestaurowany stadion Forum Mussoliniego.

Prawa Związku Strzeleckiego Zarządzenia Ministerstwa Spraw Wojskowych

W związku z ukazaniem się w prasie nieścisłych informacji dotyczących praw nadanych Związkowi Strzeleckiemu przez p. ministra spraw wojskowych oraz stosunku tej organizacji i jej władz do Państwowego Urzędu Wychowania Fizycznego i Przystosowania Wojskowego, dowiadujemy się z kół dobrze poinformowanych:

P. minister spraw wojskowych podpisał zarządzenie, mocą którego na szczeblu ministerstwa spraw wojskowych tworzy się stanowisko komendanta głównego Związku Strzeleckiego, na szczeblu zaś dowództwa okręgu

korpusu — stanowisko komendanta okręgu Związku Strzeleckiego.

Komendant główny Związku Strzeleckiego w stopniu generała brygady wchodzi w skład Państwowego Urzędu Wychowania Fizycznego i Przystosowania Wojskowego, jako pomocnik dyrektora i jednocześnie delegat P. U. W. F. i P. W. do zarządu głównego Związku Strzeleckiego. Organem pracy komendanta głównego Z. S. jest komenda główna Związku, w skład której wchodzi szereg oficerów w stopniu od pułkownika do kapitana.

Komendanci okręgu Związku Strzeleckiego

go wchodzi w skład okręgowych urzędów W. F. i P. W., jako inspektorzy W. F. i P. W. i jednocześnie są delegatami do okręgowych zarządów Związku Strzeleckiego. Niezależnie od swej podległości w ramach dowództwa okręgu korpusu, komendanci okręgów Z. S. podporządkowani są bezpośrednio w pracach Związku Strzeleckiego jego komendantowi głównemu.

Ustanowione zostały przejściowo stanowiska komendantów podokręgów Związku Strzeleckiego przy województwach, których terytorium nie pokrywają się z podziałem terytorjalnym na okręgi korpusów. Komendanci podokręgów są pomocnikami komendantów okręgowych, a jednocześnie delegatami kierowników okręgowych urzędów W. F. i P. W. do podokręgowych zarządów Związku Strzeleckiego.

Obowiązki inspekcyjne i wyszkoleniowe na szczeblu obwodów pułków w zakresie prac Związku Strzeleckiego zostały powierzone komendantom obwodowym P. W. Powiatowi komendanci Związku Strzeleckiego są z urzędu zastępcami powiatowych komendantów P. W.

Służba wojskowa młodzieży szkolnej

O przestrzeganiu przepisów ustawy

Ministerstwo wyznań religijnych i oświecenia publicznego wystosowało okólnik do wszystkich kuratorów szkolnych, do senatów szkół akademickich, oraz do szkół podległych śląskemu urzędowi wojewódzkiemu, w którym zwraca uwagę na konieczność stałego przypominania uczącej się młodzieży o konieczności ścisłego stosowania się do przepisów ustawy o powszechnym obowiązku służby wojskowej.

Ministerstwo oświaty zwraca uwagę, iż w ostatnich czasach zachodzą dość często wypadki nieprzestrzegania przez młodzież przepisów tej ustawy, a przedewszystkiem postanowień rejestrowania się przez młodzieńców 18-letnich, zgłaszania się w terminie do spisów poborowych, oraz meldowania się u właściwych władz, począwszy od 1-go września tego roku, w którym mężczyźna kończy 18-cie lat życia.

Ponieważ niestosowanie się do tych przepisów powoduje kary i przykre skutki w postaci utraty prawa do odroczeń, oraz do skróconej służby wojskowej, przeto z uwagi na dobro młodzieży ministerstwo zwraca się do podległych sobie organów szkolnych, prosząc o zwrócenie uwagi młodzieży na konieczność stosowania się do przepisów administracyjno-wojskowych

Delegat polski do M.B.P.

Na nieobsadzone dotychczas po śmierci ś. p. min. Franciszka Sokala stanowisko delegata rządu polskiego do Rady Administracyjnej Międzynarodowego Biura Pracy ma być mianowany w dniach najbliższych b. minister pracy i opieki społecznej dr. Stanisław Jurkiewicz. Stałą siedzibą delegata rządu polskiego do Rady Administracyjnej M. B. P. będzie Warszawa.

Delegatem rządu polskiego do Ligi Narodów ze stałą siedzibą w Genewie pozostaje nadal minister dr. Edward Raczynski.

Wzrost pogotowia kasowego w P. K. O.

Stan rachunków P. K. O. na 1 grudnia r. b. zamyka się sumą 783 milion zł. Z ważniejszych pozycji stanu czynnego należy wymienić stary kasy i sumy do dyspozycji w Banku Polskim — 104 milion zł, wobec 65 milion zł na koniec października r. b. oraz gotówka w urzędach pocztowych około 49,5 milion zł, lokaty w bankach państwowych wynoszą przeszło 24 milion zł.

Pozycja papierów wartościowych własnych utrzymuje się na poziomie listopada i wyniosła 386,6 milion zł.

Po stanie pasywów na uwagę zasługuje wzrost wkładów oszczędnościowych o 86 milj. do sumy 386,2 milion zł; wkłady oszczędnościowe w złotych w zlocie zwaloryzowane utrzymują się na poziomie niezmiennym — 29,2 milj. zł., rachunki czekowe wzrosły o blisko 22 milj. zł. do sumy 185,6 milion zł.

Spadek liczby upadłości

W ciągu pierwszych 10 miesięcy r. b. liczba upadłości w Polsce wyniosła 473 wobec 640 w analogicznym okresie roku ub. Ten spadek liczby upadłości wiąże się z coraz częściej zawieraniem między dłużnikami a wierzycielami układami ugodowymi.

Produkcja cynku

Według ostatnich danych statystycznych, światowa produkcja cynku w październiku r. b. wyniosła ogółem 62,3 tys. ton. Udział Polski w tem oblicza się na 6,1 tys. ton, a zatem stanowi 10 proc. produkcji ogólnoswiatowej. Stany Zjednoczone Ameryki Północnej wyprodukowały w tym miesiącu 13,5 tys. ton, Francja 4,2 tys. t., Niemcy — 3,8 tys. ton, Italia — 1,5 tys. ton, Holandia — 1,3 tys. ton.

Należy zaznaczyć, że ogólnoswiatowa produkcja cynku w roku ubiegłym osiągnęła z górą milion ton, w czem produkcja polska — 131,7 tys ton, stanowiąc 13 procent produkcji ogólnoświatowej.

Popieraj L. O. P. P.

Mydło do golenia
Lomera
jest chlubą
polskiego przemysłu

Pochód kryzysu w 1932 r.

Świat steruje ku współpracy międzynarodowej

Rok 1932 rozpoczął się dla gospodarki światowej bardzo niepomyślnie. Na rynku pieniężnym i kredytowym panował zupełny chaos, pozostały w spadku po pamiętnym krachu finansowym w roku poprzednim, waluty wielu państw chwiały się, deficyty budżetowe narastały do nienotowanych jeszcze rozmiarów, na giełdach pieniężnych i towarowych panowała silna depresja, emisje kapitałów zanikły. Ograniczenia dewizowe i reglamentacyjno-celne, wprowadzone w roku 1931, przybrały na rozmiarach i objęły szereg państw, które dotychczas wstrzymywały się od zbyt rygorystycznych poczynań. Protekcyjizm i autarkja wzięły górę nad racjonalną i rozsądną wymianą towarową, państwa zaczęły się prześcigać w wysokości stawek celnych, w ustanawianiu kontyngentów importowych, w ograniczaniu przyzwoitą walut dla importerów.

Gdybyśmy chcieli dać w jednym zdaniu charakterystykę tego niewdzięcznego roku, trudno znaleźć inne określenie, jak to, że był on rokiem bezowocnych, niestety, prób porozumienia się rozlicznych czynników gospodarstwa światowego i ustalenia przez nie planu wspólnego działania.

Gordyjski węzeł

W atmosferze naładowanej elektrycznością przystąpił świat na początku r. ub. do rozplątywania gordyjskiego węzła rozlicznych sprzeczności politycznych i gospodarczych. Problem rozbrojenia, jako gwarantujący — w razie pomyślnego załatwienia — atmosferę spokoju dla prac gospodarczych i rewizja długów wojennych — jako wstęp do dalszych poczynań nad przywróceniem zwichniętej na terenie między narodowym równowagi ekonomicznej — wystąpiły na plan pierwszoplanowy.

Mówiono i radzono. Prowadzono namiętne spory i dyskusje. Stosy zapisanego papieru... Długie rezolucje. Zarysy planów które przejściowo na jesieni, wywarły korzystny wpływ na giełdy...

Jednocześnie jednak, stokroć szybciej od tego procesu konsolidowania się świata w walce z trudnościami, postępował, nie stety proces rozkładu.

O plan współdziałania narodów

W dn. 5—7 lipca r. ub. odbyła się w Londynie międzynarodowa konferencja Instytutu Badania Konjunktur, której rezolucja jest niezmiernie wymownym dokumentem, pośrednio charakteryzującym wyniki zaznaczonych powyżej prac międzynarodowych.

„Obecny kryzys gospodarczy — stwierdza ta jednorodna rezolucja — którego najjaskrawszymi symptomatami są: wielka niżka cen oraz spadek zatrudnienia jest w zasadzie wynikiem załamania równowagi, jakie nastąpiło w latach 1925—1929, lecz gwałtowność tego załamania wybitnie zwiększyły liczne i często zmieniane środki, jakie były przedsięwzięte dla ograniczenia wolnych obrotów w stosunkach handlowych i pieniężnych. Według jedno myślnego zdania konferencji, powyższe środki obrony, stosowane przez poszczególne kraje, oddziaływały destrukcyjnie zarówno na kraje, które restrykcje stosują, jak i na kraje, których restrykcje dotyczą. Są one w dużej mierze odpowiedzialne za stały spadek cen na rynkach światowych, odbywający się w ciągu ostatnich dwunastu miesięcy i trwający jeszcze nadal”.

Liczne zjazdy, konferencje międzynarodowe nie zapobiegły dotychczas destrukcji gospodarstwa światowego, szerzącej się pod wpływem fałszywych nastawień i fałszywych środków, które obrano w walce z przesileniem. Finał trzeciego aktu długów wojennych, którym to trzecim i nie ostatnim jeszcze aktem po moratorium Hoovera i Lozannie były ostatnie rozmowy na temat grudniowej raty długu amerykańskiego, zdaje się w zupełności potwierdzać tezę sformułowaną niedawno przez p. premiera Prystora, że idea międzynarodowego porozumienia i konieczność opracowania choćby minimalnego, lecz realnego planu współdziałania narodów w walce z trudnościami ekonomicznymi zbyt powoli toruje sobie drogę w świecie.

35 milj. bezrobotnych

Liczba zarejestrowanych bezrobotnych wzrosła w 1932 r. do 35 milj., a wraz z rodzinami sięga 100 milionów, cyfra upadłości podniosła się w stosunku do roku 1931 o 6.9 proc., a w porównaniu z r. 1929 aż do 43.4 proc., obroty handlu zagranicznego gwałtownie się skurczyły, produkcja przemysłowa spadła, a ceny produktów rolnych i szeregu wyrobów przemysłowych obniżyły się do poziomu jeszcze nienotowanego.

Z wiarą w przyszłość

Rzecz jasna, że i Polska wciągnięta została w krąg kryzysu wskutek tych powiązań politycznych i gospodarczych, jakimi złączeni byliśmy z całym gospodarstwem światowym. Więzy te jeszcze istnieją i byłoby rzeczą śmieszną dążyć do ich zupełnego zerwania. Charakter ich jednak w ciągu tych trzech lat ostatnich do gruntu zmienił się. Już dziś reakcja ujemnych

wydarzeń zagranicznych na naszą sytuację wewnętrzną poprzez te więzy jest znacznie słabsza. Uodporniliśmy się, stężełiśmy wśród bolesnych doświadczeń. Umiemy się bronić i umiemy już atakować.

To daje nam mocną podstawę i siły do startu w nowy 1933 rok. Musi on być rokiem czynów. Jeżeli czynów tych nie dołączymy do siły, doświadczeń, musimy mieć dość siły, dość woli i dość odwagi, aby stwarzać je u siebie. Brak harmonii w działaniach międzynarodowych wynagrodzić sobie musimy tem większą harmonią w poczynaniach wewnętrznych.

Bez żalu żegnamy rok stary. Przed Nowym Rokiem stajemy z wiarą we własne siły, ze spokojem, z wolą pracy i w pełni poczucia odpowiedzialności za przyszłość Państwa. Ta wiara, spokój, wola pracy i to poczucie odpowiedzialności są w Polsce tak silne, że śmiało stawiać możemy czoło przyszłości.

Pacyfista

Pan Pokojnicki był zagorzałym pacyfistą. Dowodził, że cały świat powinien natychmiast się rozbroić, że nawet względy obrony i własnego bezpieczeństwa nie są wystarczającą przesłanką do użycia broi. Pan Pokojnicki manifestował swój pacyfizm do najdalszych granic — ostrożnie spędzał z czoła najbardziej dokuczliwe mu chy, gotów był się opiekować każdym bezdomnym kotem, czy zablakany psem. W rozmowie z panem Pokojnickim starannie unikałem tematów, które mogłyby urazić jego pacyfistyczne przekonania. Ale raz przedtem musiałem postąpić przeciwnie. Oto

pan Pokojnicki poczęstował mnie papierosem — „szwarcówką”. Spojrzałem mu prosto w oczy: — Pan jest mordercą.

Pan Pokojnicki zdrażlił. — Jako człowiek inteligentny powinien pan wiedzieć, że „szwarcówki” są roznośicielami chorobotwórczych bakterij do czego się przyczyniają niechlujne warunki produkcji. Te brudne łapy miętoszące gilzy, to oślinianie końców papierosów, by nie wysypywał się tytoń, brudne stoły, najokropniejsze izby mieszkalne. Pan chce, abym takiego papierosa wziął do ust...
A. D. M.

Groźni bandyci przed Sądem

Za napad 5 lat więzienia

W dniu wczorajszym przed Trybunałem karnym Sądu Okręgowego w Toruniu, odbyła się rozprawa przeciwko dwóm młodym bandytom 30-letniemu Józefowi Gutkowskemu i 16-letniemu Franciszkowi Nalborskiemu zamieszkałym w Ostrym Brynsku pod Lidzbarkiem, oskarżonym o napad bandycki na starego deputata rolnego Józefa Nadolskiego, któremu zrabowano zaszyte w ubraniu oszczędności w kwocie 3.050 zł.

Trybunałowi przewodniczył wiceprezes S. O. Krupka przy współdziałaniu sędziów S. O. dr. Stachowskiego i Nawrockiego, oskarżał prokurator Błęcki, bronił oskarżonych adwokat Giziński z Lidzbarka.

Oskarżony Gutkowski młody recydywista, chcąc poślubić swoją kochankę, z którą miał już trzy lata temu dziecko, a nie mając na wesele pieniędzy, postanowił ograbić starego pasterza Nadolskiego. Wie

jąc o tem, że Nadolski co roku chodzi na cmentarz w dniu Wszystkich Świętych do Jamielnika, namówił swego młodego krewniaka Nalborskiego i wspólnie dokonali rabunku. Gdy przed wieczorem Nadolski siedział na cmentarzu, złoczyńcy napadli na niego, a uderzywszy go tępem narzędziem po głowie, gdy tenże się przewrócił Nalborski przytrzymał mu ręce, a Gutkowski rozpruł ubranie i zabrał zaszyte w kamizelce pieniądze.

Na krzyk napadniętego pospieszili z pomocą przechodnie i złoczyńców ujęto, jednak pieniądze zniknęły bez śladu.

Sąd po przesłuchaniu świadków uznał winę oskarżonych i zasądził Gutkowskiego na 5 lat więzienia i pozbawienia obywatelskich praw przez lat 10.

Nalborskiego jako małoletniego Sąd oddał do domu poprawczego.

Inowacja w sporcie zimowym

Słynny szwajcarski sportowiec specjalista w jeździe na bobsleigu kpt. Feterabend skonstruował nowy gatunek bobsleigu przeznaczony dla jednej osoby i wyposażony w ręczny hamulec. Wynalazca ochrzcił swój aparat nazwą Monobob. Aparat ten wykazał tak wielkie zalety, że po wszechniej liczą z nim, iż w najbliższym czasie zyska on wielkie powodzenie wśród sportowców zimowych. Na zdjęciu naszym widzimy Monobob w czasie jazdy kierowany przez swego wynalazcę.

Dosiego Roku

Starożytny zwyczajem w dzień Nowego Roku kominiarze życzą wszystkiemu najlepszemu swym klientom.

Ulgowe świadectwa dla przedsiębiorstw przemysłowych

Ministerstwo skarbu upoważniło izby skarbowe do udzielania przedsiębiorstwom przemysłowym zaliczonym do świadectw przemysłowych od czwartej do ósmej kategorii następujących ulg: zezwalania na nabywanie świadectw przemysłowych na r. 1933 według ilości zatrudnionych robotników, przyjętej za podstawę do określania kategorii świadectwa przemysłowego na rok 1932 oraz zwalniania od opłaty do ceny świadectwa przemysłowego wyższej kategorii w wypadkach, gdy w okresie od 1 stycznia do 1 lipca 1933 r. będzie miało miejsce powiększenie ilości zatrudnionych robotników w porównaniu z ilością przyjętą za podstawę do określenia kategorii świadectwa przemysłowego na r. 1933.

Ułgi te będą udzielane w granicach najwyższej jednej kategorii świadectw przemysłowych, t. j. przedsiębiorstwo przemysłowe, zaliczone ustawowo do V kategorii świadectw przemysłowych, może uzyskać jedynie zezwolenie na nabycie świadectwa przemysłowego VI kategorii itp.

Niezwykły sukces

gilz polskich w Turcji

Niedawno Państwowy Monopol Tytoniowy w Turcji zwrócił się do wynalazcy Tytoniów w sprawie nabywania ich dla swoich wyrobów. Jak wiadomo, Tytoniówki wyrabiane są z włókna tytoniowego i w ten sposób niezwykle uszlachetniają smak papierosów, zwłaszcza, że obecnie jako surowca używa się do ich wyrobu najszlachetniejszych gatunków tytoniu. Zainteresowanie Turcji tym epokowym polskim wynalazkiem jest bardzo znamienne, gdyż Turcja ogólnie uchodzi jako klasyczny kraj palaczy.

Dalsza obniżka cen artykułów przemysłowych

W wyniku akcji obniżenia cen artykułów przemysłowych, zjednoczenie sprzedaży kwasu siarkowego obniżyło ceny poszczególnych gatunków tego artykułu.

Zniżka cen dla kwasu siarkowego dochodzi do 20 proc., a dla kwasu dymowego do 28 proc. cen netto.

Grzyby polskie na rynku niemieckim

Pomimo szeregu zakazów i utrudnień w stosunku do importu polskiego, niektóre towary polskie jednakże nadal dominują na rynku niemieckim. Tak więc w miesiącu ubiegłym Polska była wyłącznym dostawcą grzybów na rynek Rzeszy. Ogólny import grzybów, jak podaje statystyka niemiecka, wyniósł w październiku 237 kwintali wartości 24.000 Rmk. W ciągu 11-tu miesięcy b. r., a zatem do dnia 1-go bm Niemcy importowały ogółem 6.315 kwintali grzybów, w czym 90 proc., a mianowicie 5.651 kwintali z Polski.

Bohaterska telefonistka

Uciekajcie! Huragan idzie!

Jedno z pism zamieszcza poniższy przepiękny opis bohaterskiej śmierci: młodej telefonistki, która zginęła na posterunku podczas huraganu na Kubie:

„Noc zapadła nad miastem Santa Cruz del Sur na Kubie. Noc jakaś parna, a jednocześnie wietrzna.

Celja, mała telefonistka centrali miastowej, czuła jakieś dziwne znużenie, pełniąc swój nocny dyżur: oczy jej się same zamykały, a nogi i ręce dziwnie ciążyły. „To ta parna pogoda...” — pomyślała sennie Celja. Trzymając słuchawkę na uszach, monotonicznie powtarzała swój numer: 56... mechanicznie łączyła i znowu mówiła: 56... Myśl jej błądziła daleko, wybiegła poza drewniany budynek stacji telefonów, poza szumiące od wichury drzewa, które były czarnymi gałęziami w okno. Myślała o pewnym młodym Rodrygu, jej narzeczonym, który po całodziennym pracy śpi teraz twardo w swym domku na krańcu miasta nad rzeką. W tej chwili załonał nanowo sygnał telefonu.

— 56... — powiedziała Celja.

Jakis obcy zdyszany głos męski wołał:

— Czy to centrala w Santa Cruz?

— Santa Cruz, proszę...

Mówię z sąsiedniego miasta. Zbliża się do was z olbrzymią szybkością huragan idzie w stronę rzeki, niszcząc wszystko po drodze Uciekajcie! Wyrwa drzewa! Burzy domy! Uciekajcie!

Celja zmartwiła. Jej pierwsza myśl był Rodryg. Połączyła się szybko z jego telefonem.

— Rodryg... to ja, Celja... Uciekaj z miasta! Huragan idzie! Za chwilę zniszczy Santa Cruz. Uciekaj! Ja zawiadomię jeszcze ludzi!

— Przyjeżdżam do ciebie! — odpowiedział Rodryg.

Celja zaczęła pracować. Jak maszyna w mestrudzenie, nieprzerwanie łączyła się ze wszystkimi numerami w mieście i wszędzie ostrzegała:

— Uciekajcie! Huragan idzie!

Po upływie paru minut Rodryg wbiegł do budynku centrali. I on zasiadł do roboty. Łączył i ostrzegał: Uciekajcie!

Za oknami huczał coraz głośniejszy wicher, ryk wzburzonych wód w rzece docierał już do nich, trzeszczały drzewa brzęczały szyby...

— Uciekajcie... huragan... Uciekajcie... przed... huragan się zbliża...

— Nie ruszamy się stąd, póki nie zawiadomimy całego miasta i póki wszystkich nie obudzimy... prawda? — szeptała Celja, przytulając się do ukochanego.

Gdy huragan przeleciał nad miastem, rozbijając w gruzy domy, z których przezważnie mieszkańcy zdążyli już uciec, znalaziono pod gruzami centrali telefonów młodą parę.

Spleceni w mocnym uścisku. Celja: Rodryg spał snem wiecznym ze słuchawkami na uszach. Usta ich złożone były jeszcze do słów: „Uciekajcie!”.

W tych dniach odbyło się w Santa Cruz del Sur na Kubie odsłonięcie pomnika ku czci bohaterskiej sprawy: telefonistki nr. 56 jej narzeczonego”.

Uniwersalne ciotki

Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością

Ciotki, które połączyły się w spółkę z ogr. odp., obrały sobie prawne miejsce zamieszkania w Londynie S. W. 192 Sloane Street, Spółka ta posiada filje swoje w Paryżu, Brukseli, Madrycie, Florencji, Angielska, oficjalna jej nazwa brzmi: „Universal Annts Limited”.

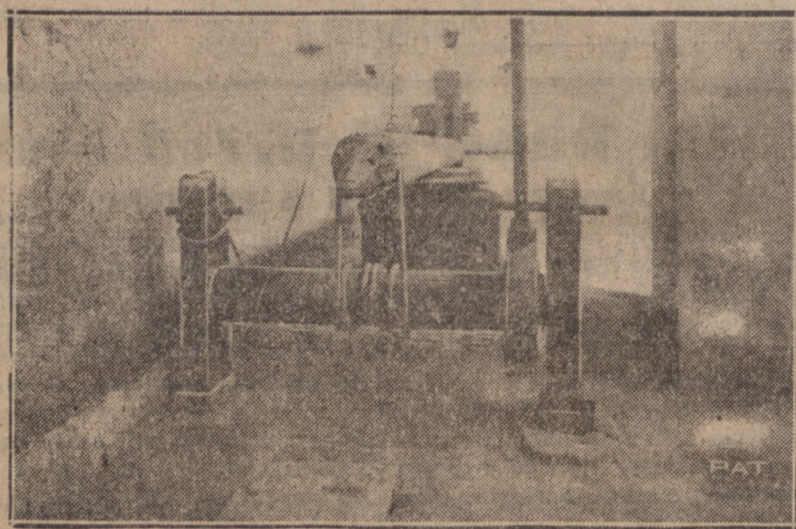
Spółka powyższa postawiła sobie jako cel dostarczanie podróżującym po świecie turystom opiekuńczych ciotek. Nie każdy turysta z Chicago udający się do Florencji np. może sobie pozwolić na zabranie ze sobą autentycznej ciotki w tak daleką podróż. Natomiast spółka „Uniwersalne ciotki” nie zawodzi nigdy. Przedsiębiorstwo dysponuje tylko fachowo wykształconymi ciotkami: umięją one odpowiedzieć na wszystkie pytania, spełnić wszystkie życzenia.

Do niezliczonych zadań „ciotek” należą: wyszukiwanie znajomych, kopjowanie obrazów starych mistrzów, zabawianie rozmową towarzystwa zaproszonego na five o'clock tea, uprzątnięcie mieszkania, wyszukanie lekarza, adwokata, nauczyciela tańców nowoczesnych, weterynarza dla psów chińskich, specjalistów od przeprowadzania rozwodów i t. d.

„Uniwersalne Ciotki” podejmują się również opowiadania bajek dzieciom (25 szylingów godzinna), towarzyszenia przy zakupach (20 proc. od sumy zakupów), haftowania, malowania miniatur (wg. umowy), przyjmowania pokojówek, sekretarek (2 funty) i t. d.

Referencyj i wskazówek udziela księżna Norfolk, oraz cały sztab sekretarek przy zarządzie Spółki.

Wgkopaliska w Pompei

W czasie odkopywania zasypanego lawą miasta Pompei odkryto w jednym z odkopanych domów części prasy służącej do wylaczania winogron. Na podstawie odnalezionych resztek zrekonstruowano floccznie do winogron, którą widzimy na naszej ilustracji.

Starojapoński młyn wodny

Na zdjęciu naszym widzimy używany po dzień dzisiejszy w całej Japonii od wieków młyn wodny, służący do odwadniania zalanych pól. Młyn ten poruszony jest siłą ludzką.

Tokio

Po przyłączeniu szeregu przedmieść Tokio powiększyło się ostatnio tak bardzo, iż powierzchnia stolicy Japonii wynosi obecnie 553 km. kw., a ludność wzrosła z 2.070.000 do 5.140.000 osób. W ten sposób Tokio prześcignęło ilościowo Londyn, który zajmuje teraz trzecie miejsce, czwarte zaś miejsce zajął Berlin z cyfrą 4.228.000 mieszkańców. Największym miastem na świecie pozostaje New York z liczbą zgórą 7 milionów mieszkańców.

Wesoły kącik

RADOSNA WIADOMOŚĆ

Komiuojażer otrzymuje w drodze telegrama i domu:

— Dzisiaj w nocy przyszły dwójczki. W liście więcej.

SZKOCKIE SKAPSTWO

Mc Tavish lubi dobrą lekturę, ale jeszcze bardziej lubi oszczędzać. Wypożycza więc książki z biblioteki T-wa dobroczynności i czyta je do późnej nocy. Ale światło kosztuje. Cóż więc czyni Mc Tavish? Wyuczył się alfabetu dla niewidomych i czyta po ciemku.

PORÓWNANIE

— Znam człowieka, który przyłożywszy ucho do ziemi, słyszał tętent kopyt końskich z odległości stu metrów.

— A ja znam człowieka którego przemowę słyszano na odległość setek kilometrów.

— Niemożliwe! Któż to mógł być?

— Speaker z rozgłośni radiowej.

Czy wiecie, że...

— Pierwsze wodociągi miejskie zaprowadzone zostały w Berlinie w r. 1672.

— Wiedeń posiadał pierwszą kawiarnię w r. 1683.

— Inicjatorem mody noszenia monoklu był baron von Stosch, który poraz pierwszy wystąpił publicznie z tą ozdobą w r. 1730.

— Astrologowie cenieni byli w starożytności bardzo wysoko, w Atenach np. wzniesiono posąg astrologa Berozusa, który posiadał język ze szczerzego złota.

— Lak do pieczętowania listów został po raz pierwszy użyty w Hiszpanii, w r. 1553.

WILLIAM J. LOCKE

„Dziki Amos”

(The coming of Amos)

20)

Przedruk wzbroniony

— Mówiąc tym samym stylem — rzekłem — to jest to podstawowy instynkt zwierzęcego życia. Amos nie należy do epoki 1890 roku, lecz do zamierzchłych czasów, kiedy mężczyźni byli mężczyznami.

Powiedziałem to tak poważnym tonem, że przechyliła głowę i spojrzała na mnie z pod oka.

— Nie rozumiem?

— Nie rozumiesz? Przecież to proste. Prymitywne zwierzę spotkało się z powabną samką swojego gatunku. Mówię stylem z epoki 1920 roku.

— Dobrze — odparła Dorota — ale to powiedzenie można zastosować do każdej młodej pary z dzisiejszych czasów.

— O, nie — zaprotestowałem. — Współczesna młodzież stworzyła swój własny kodeks swobody koleżeńkiej. Jeżeli nie, to świat nie znał dotąd większego zepsucia.

— Tatuśku! — krzyknęła z oburzeniem.

— Tak, moja droga! Jesteś dziedziczka wieków...

— Proszę mówić dalej. Nie możesz mnie zgorzyszyć, — rzekła drwiąco.

Mówiłem dalej. Dorota wie wszystko, ale między wiedzą a mądrością leży cała przepaść różnicy. Pewien wielki poeta, nigdy sławny, a dziś pogardzany wyraził tę prawdę słowami: „Wiedza przychodzi, ale mądrość pozostaje”.

— Chcę, abyś zrozumiała to, czego nie nauczy-

ło cię zbiorowe doświadczenie wieków. Frymitywny człowiek i tancerz współczesny, to dwie istoty, zupełnie do siebie niepodobne. Ostrzegam cię, moja droga, dla twego dobra, że Amos nie jest zblazowany tańcem.

Usiadła obok mnie i zajrzała mi w oczy.

— Doprawdy, tatuśku. Mówisz mi dziwne rzeczy.

Wstałem i machnąłem ręką.

— Ale to się do tego sprowadza, nieprawdaż? Wy, współczesna, tańcząca młodzież, albo jesteście kompletnie zepsuci, w co nie wierzę, albo macie swój, przyjęty milcząco przez wszystkich, kodeks aseksualny. Doprowadziliście się do takiego stanu fizycznej niewrażliwości, że żeby młoda, stale tańcząca para zakochała się w sobie, trzeba zbiegu nie wiem jak skomplikowanych czynników.

Masz rację — rzekła Dorota. — Zrobiliśmy postęp. Od roku 1890 dzieli nas całe wieki.

— Więc Amos jako zapóźniony o całe wieki nie może zrozumieć waszego kodeksu.

— Nieodparty argument — rzekła. — Ale utrudniaj mi zadanie, tatuśku. Czy nie powinieneś być w pierw zastanowić się nad tem freudowskim zagadnieniem, a potem dopiero zaproponować mi stanowisko niańki?

Przyparła mnie do muru.

— Ano, niema innej rady, jak nauczyć Amosa tańczyć — zaśmiała się wesoło.

— Dolly — rzekłem — jesteś niepoprawna

koza!

Rozmowę przerwało wejście Franciszka, który zaanonsował hrabinę d'Orbigny, mój nowy model. Hrabina d'Orbigny, piękna i bogata Amery-

dystygowany spokój, z pod którego przegląda historyczna nerwowość. Krótko mówiąc, typ dla portrecisty szczególnie interesujący. Malowałem ją zawodowo, nie dla przyjemności, jak księżnę Nadję.

Księżna zjawiała się u mnie w dwa dni później, cała w uśmiechach.

— Mon cher, spotkałam niedźwiedzia na Croisette.

— Dorota puszcza go czasami luzem — odparłem.

— Piękny, oswojony niedźwiedź. Kocham go. I opisała malownicze spotkanie z Amosem.

Było słoneczne przedpołudnie. Szerokim chodnikiem nad morzem szła księżna w towarzystwie kudłatego Chouchou. Nagle z przeciwnej strony nadbiegł galonem Amos z laską na ramieniu, tak jakby dźwigał na niej pielgrzymi tłumok. Pędził tak szybko, że o mało nie stratał piaska. Na widok księżnej zachwiał się, stanął i krzyknął:

— Na Boga!

Chouchou zaszczekał z arystokratycznym oburzeniem. Księżna uśmiechnęła się i wyciągnęła rękę.

— Myślałam, że już pana nie spotkam.

— Na Boga! To Wasza Królewska Wysockość! Ale wygląda jakoś inaczej. Przedtem była...

— Tak — przerwała z żartobliwych uśmiechem. — Byłam.

— Oj, — rzekł Amos.

— W dzień rzadko się ubieram w suknię z dekoltem.

— Ja myślałem, że księżne. Królewskie Wysockości, zawsze są ubrane po balowemu — rzekł Amos

(Ciąg dalszy nastąpi)

Obrady Zarządu Głównego

Związku Towarzystw Kupieckich na Pomorzu

W dniu 29 grudnia rb. odbyło się ostatnie w obecnym roku posiedzenie Zarządu Głównego przy licznych udziałach członków z całego Pomorza.

Przedmiotem obrad oprócz wysłuchania sprawozdań była przede wszystkim analiza obecnej sytuacji handlu pomorskiego na przełomie roku. Raporty napływające z całego Pomorza brzmiały bardzo niepokojąco, wszędzie zanika widocznie odporność handlu, który znajduje się u kresu swych sił. Zarząd Główny dał temu wyraz w uchwalonej enuncjacji noworocznej.

Następnie wysłuchano sprawozdania komisji specjalnej oszczędnościowej, która przedłożyła projekt dalszej kompresji budżetu Związku. Projekty komisji przyjęto jednogłośnie.

Zebrań przewodniczył prezes Związku p. Tadeusz Marchlewski.

Komunikat w sprawie składek ogniowych

Zwracamy uwagę wszystkim ubezpieczonym w dawnym Pomorskim Stowarzyszeniu Ubezpieczeń w Toruniu, że składki ogniowe są płatne w dniu 2 stycznia za cały rok z góry. Nieuiszczenie składek w terminie mimo upomnienia może narazić ubezpieczonych na to, że im Zakład po pożarze odmówi wypłaty odszkodowania. Dlatego też mimo ciężkich czasów winni ubezpieczeni w pierwszych rzędach zapłacić składkę ogniową.

Równocześnie zwracamy uwagę ubezpieczonym, że Pomorskie Stowarzyszenie Ubezpieczeń w Toruniu połączyło się z dniem 1 grudnia rb. z Krajowym Ubezpieczeniem Ogniowym w Poznaniu i odątd nosi nazwę:

Zakład Wzajemnych Ubezpieczeń w Poznaniu z oddziałem w Toruniu. Nie jest to zatem likwidacja tego Stowarzyszenia — jak to niesumieśni agenci naiwnym rolnikom tłumaczą — lecz połączenie na podstawie rozporządzenia Prezydenta z dnia 27 października 1932 r. (Dz. U. Nr. 94 poz. 811), wobec czego też wypowiedzanie umów ubezpieczeniowych przed ich upływem i zawieranie nowych umów w innych towarzystwach jest niedopuszczalne i narazić może tylko łatwowiernych na to, że będą płacili składki do dwóch towarzystw.

(9509)

Zabytki budowlane na ziemiach polskich

Fotografia nasza przedstawia kościół katolicki w Wieruszowie, powiat wieluński, zbudowany z początku 16-go stulecia. Świątynia ta ostrzeżliwa była w roku 1919 przez artylerję niemiecką; na dowód barbarzyństwa pruskiego umurowano w ściany kościoła pociski artylerji niemieckiej.

W braterskim uścisku dłoni

Powstańcy i Strzelcy żupy solnej w Inowrocławiu przy stole wigilijnym

Jedną z najpiękniejszych i najwięcej przemawiających do serc katolickich tradycy, jest tradycja obchodu gwiazdkowego.

O prawdziwości tego można się było przekonać na obchodzie gwiazdkowym wstód Wojaków i Strzelców inowrocławskiej Saliny, urządzonym w ub. piątek w świetlicy Państwowej żupy Solnej, staraniem najpotężniejszej na terenie miasta Inowrocławia organizacji, jaką jest bezsprzecznie Zw. Powstańców i Wojaków O. K. VIII — Salina. Związek ten pod względem ilości i jakości członków należy do najlepiej zorganizowanych zespołów, a z drugiej strony — prowadząc w myśl dewizy „Pracem naczelnym — dobro Państwa”, nader żywotną i twórczą pracę w dziedzinie społecznej i Przystosowania Wojskowego — może być śmiało postawiony na czołowe miejsce organizacji rezerwowych.

Przestronna sala świetlicy, na krótko przed rozpoczęciem obchodu zapelniała się Wojakami

i Strzelcami po brzegi. Wchodzących na salę pp. starostę grodzkiego dr. Wilczka, wicestarostę Śmietankę, przewodniczącego Miejskiego Komitetu P. W. i W. F. — prezydenta miasta A. Jankowskiego, kapelana WP ks. prob. Pilipowskiego, prezesa Miejskiej Placówki Zw. Powstańców i Wojaków O. K. VIII — por. rez. dyr. Skibińskiego, powiatowego prezesa Zw. Strzeleckiego — dyr. Rayskiego oraz kierownika ruchu P. Z. S. inż. R. Szwedę powitano przez powstanie z miejsc.

Obchód zagalil ppor. rez. Tadeusz Goszczyński, prezes Placówki Zw. Powstańców i Wojaków O. K. VIII — Salina, witając p. naczelnika inż. Wierszyłło, przedstawicieli władz państwowych, Miejskiego Komitetu P. W. i W. F. kościelnych i związkowych z p. starostą dr. Wilczkiem i wiel. ks. prob. Pilipowskim na czele, w swym słowie wstępnym gości, liczonej rzeszy wojskackiej.

„Obecność tak zacnych gości na naszym

skromnej uroczystości — mówił druh prezes Goszczyński, która nie miała bynajmniej na myśli urzeczenia, czy też ubawienia kokokolwiek, jest dowodem, że od góry do dołu stanowimy jedną wielką rodzinę państwową, dla której naczelnym prawem jest ofiarna służba dla dobra Państwa pod zwycięskimi sztandarami Wodza Narodu, Marszałka Piłsudskiego.

Złożeniem życzeń bratniej organizacji na Salinie, a mianowicie Zw. Strzeleckiemu, rozdzielonego od Zw. Powst. i Wojaków jedynie tradycją wojskową, a złączonych wspólną pracą ku chwale Ojczyzny, zakończył mówca swe przemówienie.

Po przemówieniu prezesa Goszczyńskiego zabrał głos ks. kapelan Pilipowski, który w pięknym, tchnącym kapłańską miłością przemówieniu, wskazał Wojakom i Strzelcom na znaczenie prawdziwej zgody w Państwie, która jest konieczną do mocarstwowego rozwoju Państwa.

Wzruszający był moment, kiedy przy jarzącej się choince ks. kapelan rozpoczął śpiewać się opłakiem, a Wojacy i Strzelcy składali sobie wzajemne życzenia.

Po łamaniu się opłakiem przemawiali pp. starosta dr. Wilczek, prezydent Jankowski inż. Szwed imieniem II oddziału Z. S. — Salina, im. Miejskiej Placówki Zw. Powstańców i Wojaków O. K. VIII prezes dyr. Skibiński, Powiatowego Zarządu Zw. Strzeleckiego prezes ob. dyr. Rayski, Wydziału robotniczego i ZZZ. „Saliniarzy” ob. Sypniewski, w im. zgromadzonych Wojaków i Strzelców Radziński i Lisak.

W dalszym ciągu po odczytaniu nadesłanych życzeń świątecznych Placówce przez Zarząd Główny Zw. Powstańców i Wojaków O. K. VIII Głównego Komendanta p. mjr. Adamczyka, prezesa Zarządu Powiatowego p. Mieczysława Eckerta, dyr. tut. Szpitala Powiatowego p. dr. H. Zborowskiego i od Okręgowego Komendanta PW i WF p. kpt. Cyrusa, odśpiewano kolendy i kilka piosenek żołnierskich, poczem zebrani wzniesli na cześć swoich przelozonych okrzyk „Niech żyją”.

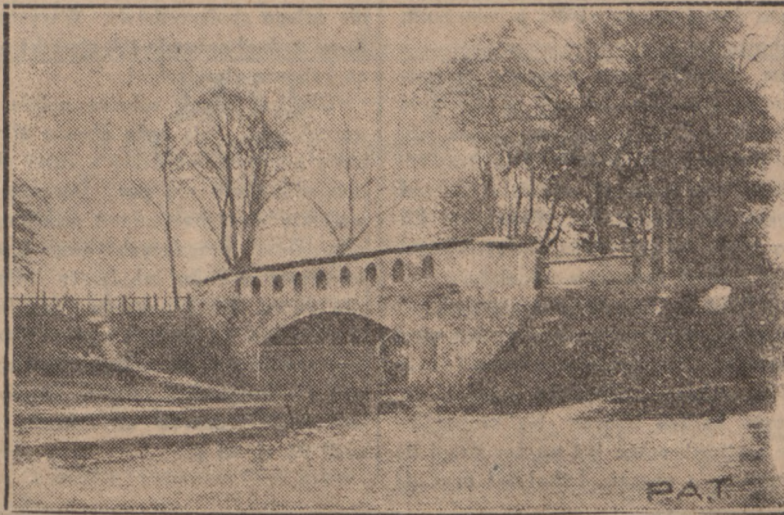
Przed zakończeniem obchodu prezes Goszczyński podziękował gościom oraz Wojakom i Strzelcom za tak hezne przybycie, składając przytem hold tym pracownikom Saliny, którzy walcząc z karabinem w dłoni o zdobycie Niepodległości, wykuli granice potężnej Polski, a dziś przy warsztatach swej pokojowej pracy budują przyszłość państwa siłą i potęgą zbrojowego życia organizacyjnego.

W przepojonych gorącym umiłowaniem Polski i idei wojskackiej słowach, zwrócił się mówca do Wojaków i Strzelców z gorącym apelem do dalszej, wspólnej, zgodnej i ofiarnej pracy dla dobra Państwa, wnosząc okrzyk na cześć Najjaśniejszej Rzplitej, p. Prezydenta Mościckiego i Wodza Narodu, Marszałka J. Piłsudskiego.

Obchód gwiazdkowy, który na długo pozostanie w pamięci zebranych, zakończono wspólnym odśpiewaniem „Roty”.

Za urządzenie tak sympatycznego obchodu gwiazdkowego należą się słowa uznania Zarządowi Zw. Powstańców i Wojaków O. K. VIII — Salina z prezesem ppor. rez. T. Goszczyńskim na czele oraz tym wszystkim którzy do niego się w jakikolwiek sposób przyczynili.

Zabytki budowlano-wodne w Polsce

Na zdjęciu naszym widzimy most kamienny na Bugu, zbudowany wedle podania w roku 1667 przez króla Jana Sobieskiego.

Wieczorek gwiazdkowy Zw. Strzeleckiego w Radzynie

Z inicjatywy Zarządu Oddziału Związku Strzeleckiego odbył się w Radzynie w ub. środę w świetlicy strzeleckiej wieczorek gwiazdkowy.

Wieczorek rozpoczął się przemówieniem prezesa Oddziału burmistrza Gibasa, poczem nastąpiło łamanie opłakiem. Po przemówieniu prezesa, obecni odśpiewali przy ładnie udekorowanej jarzącej się zapalonemi licznymi świeczkami choince — kilka kolend.

W czasie kawy prezes wręczył strzelcom legitymację i państwową odznakę sportową, oraz świadectwa ukończenia stopni PW. Państwową odznakę sportową wraz z legitymacjami otrzymali wypełniwszy warunki przewidziane regulaminem POS, p. o. komendant Z. krzewski Bronisław i strzelcy Goryński Feliks, Kisiel Mieczysław, Platt Bernard, Szulc Alfons Nowakowski Waclaw i Rombalski Stanisław.

Świadectwo ukończenia II-go stopnia PW po odbyciu kursu otrzymali strzelcy: Olszewski Zygfryd, Nowakowski Waclaw, Platt Bernard i Nelkowski Zygfryd.

Świadectwo ukończenia I stopnia PW otrzymali junacy Szulc Alfons, Kisiel Mieczysław i Jankowski Zygfryd.

Po wręczeniu odznak i świadectw, odśpiewano wspólnie jeszcze kilka kolend, poczem kółko muzyczne oddziału pod kierownictwem nauczyciela p. Truskowskiego, wykonało szereg pieśni legionowych, przy chórze śpiewu strzelców.

Na obchodzie obecni byli liczni członkowie Koła przyjaciół Strzelca, Oddział Związku Strzeleckiego w komplecie oraz kilku członków Hufca Szkolnego miejscowej Szkoły Dookształcającej, którym również wręczono POS i świadectwa z ukończenia PW.

Po kolendzie Nowy Rok w obrzędach ludowych

Starym polskim zwyczajem po wsiach i miastach obdarzano się nie tylko w wieczór wigilijny, ale od tego wieczoru poczynając aż do Nowego Roku, a czasem i Trzech Króli. W wigilję dzielono się darami z najbliższymi, ale od drugiego dnia świąt rozpoczynało się chodzenie po kolendzie, co łączyło się z różnymi wesolymi obrzędami, Żegota Pauli, znany zbieracz pieśni ludowych, tak opisuje ten obyczaj:

„W drugi dzień świąt rano chodzą małe chłopcy od chaty do chaty, recytując mowę rymową. Wieczorem zaś dnia tego zebrani parobcy, przebrauszy się w różne postaci, czasem też wodząc ze sobą tura lub wilka wypchanego, obchodzą z muzyką i śpiewem pokolei gospodarzy, za co od tychże nieco potraw świątecznych w darze otrzymują”.

Potrąw tych i darów musiało być jednak sporo, zależnie zresztą od ilości i zasobności gospodarstw, sądząc choćby z następującej popularnej w ści kolendowej:

Mości gospodarzu, domowy szafarzu,
Nie bądź tak ospaly każ nam dać gorzaly
Dobrej z alembika i do niej piernika,
Hej, kolenda, kolenda!
Kaczka do rosolu, sztuka mięsa z wolu,
Z gęsi przysmażanie, zjemy to mospanie,
I comber zajęczy, i do niego węcęj,
Indyk do podlewę, panie miłościwy,
I to czarne prosie, pomieści i to sie,
Każ upiec pieczonki, weźmiem do kieszonki,
Hej, kolenda itd.

Pieśń ta, posiadająca niewiarygodną ilość strofok, śpiewana była tak długo pod oknami, aż gospodarz wyniósł datek w naturze. Na podziękowanie śpiewano znowu pieśni, życząc — jeśli kolenda była dobra — wszelkich pomyślności i urodzajów gospodarzom. W przeciwnym razie wymawiano im skąpstwo w dowcipnych, a nieraz i bardzo złośliwych rymach. To też mało kto narażał się kolendnikom, woląc uniknąć przytyków.

Żeby wam się rodziło żytko, jak korytko,
Pszemica, jak rękawica, bób, jak ziob,
Owies, jak skoptec...

Śpiewają kolendniy po hojnym datku. A do skąpych gospodarzy:

Żeby się wam rozdził kółko stokłosa,
Babie do pół nosa.

Młodzież wiejska, chodząca po kolendzie, korzysta z okazji do zabawy. Przystrajali się tedy uczestnicy w przeróżną skórę zwierzęcą, wilka, niedźwiedzia, a choćby i barania, wyrwconą do góry włosem. Naśladowano głosy różnych zwierząt i ptaków, jak kozy, krowy, bociana, a dziewczęta, oczekujące na pojawienie się kolendników, choć były na to przygotowane, udawały strach wielki.

Najwięcej chodzono po kolendzie w wilję Nowego Roku i w wilję Trzech Króli, zwana także szczerdym wieczorem na pamątkę darów, jakie złożyli Trzej Królowie w żłóbku Jezusa. W wielu miejscowościach pieką w ten dzień figurki z ciasta, zwane szczerdrakami. Obyczaj ten utrzymuje się zwłaszcza na Rusi. Szczerdraki stanowią niemalą uciechę dla dzieci wiejskich.

KINO LUX Najwspanialszy program noworoczny
Bomba humoru i śmiechu
ANNY ONDRA filuterna, rozkoszna i czarująca zachwyca wszystkich w 100% przeboju czeskim
Raj podlotków.

KRONIKA
niedziela 1 stycznia
TORUŃ
Kalendarzyk rzym.-kat.
Sobota Sylwestra
Niedziela Nowy Rok
— Nocny dyżur aptek. W śródmieściu dyżuruje do środy dnia 4 stycznia 1933 r. włącznie apteka Centralna ul. Chelmińska. Na Bydgoskiem: św. Anny, Mickiewicza 98. Na Mokrem: Pod Łabędziem, Kościuszki 15.
Repertuar Teatru Polskiego.
Sobota, 31 b. m. o godz. 20 — „Mademoiselle“; o godz. 23 — „Noc Sylwestrowa“.
Niedziela 1 bm. godz. 16 „Mademoiselle“.
Niedziela 1 bm. godz. 20 „Noc sylwestrowa“.
Repertuar kin:
Światowid — C. K. komenda serc.
Palace — Szatan zaszrości.
Lux — „Raj podlotków“.
Mars — „Niebezpieczna próba“.
Corso — Kobieta-detektyw i Faworytka Maharadży.

MARS (Teatr dźwiękowy ul. Warszawska)

Wielka premiera noworoczna!
Niebezpieczna próba
w roli gł.: Betty Amann, Alfred Hitchcock oraz złotowłosa Joan Barry.
Nadprogram na scenie występy znanych komików:
Dina i Dona
w nowym repertuarze.
Początek seansów w sobotę o g. 17 19 21 i 22 w niedzielę od 15. Ceny miejsc od 0.30—1.60

Z żałobnej karty
Ś. p. Przemysław Junosza Zdrojewski

Przed świętami Bożego Narodzenia zakończył życie, po krótkich cierpieniach, ś. p. Przemysław Junosza - Zdrojewski, długoletni vice dyrektor Pomorskiego Towarzystwa Rolniczego. Urodzony na Litwie w roku 1879, wyzuty przez bolszewików, jak wielu innych, z rodzinnego majątku Mierzyce w b. gub. Witebskiej, od roku 1923 zajmował w Pomorskim T-wie Rolniczym stanowisko vice dyrektora i zarazem rady prawnej. Całą swą wiedzę fachową, zdolności i energię poświęcał, z całkowitem oddaniem, obronie zawodowej rolnictwa pomorskiego. Wiele rozporządzeń, wydanie których przyczyniło się do pewnej poprawy warunków pracy na roli, zawdzięczać w znacznej mierze należy Jego staraniom i wysiłkom. Za zasługi te został też ś. p. Przemysław Junosza - Zdrojewski odznaczony Krzyżem Zasługi.

Człowiek o gołębiem sercu, wysokiej kulturze duchowej, niezmiernie taktowny i uczynny, zaskarbił sobie ogólny szacunek i poważanie. Cenili Go też i poważali członkowie Pomorskiego T-wa Rolniczego cenili Go i poważali pracownicy dla których był najlepszym zwierzchnikiem, najlepszym kolegą i towarzyszem pracy.

W Zmarłym Zarząd Główny, Dyrekcja, koledzy i członkowie Pomorskiego Towarzystwa Rolniczego tracą przezałego, rozumnego, całkowicie oddanego i niezmiernie uczynnego współpracownika.

Cześć Jego świetlanej pamięci.

Na białym czworoboku
Kino Światowid:
C. K. Komenda Serc.

Program noworoczny Kina Światowid został ułożony najwidoczniej pod hasłem „Precz z kryzysem i smutkami“. Przynosi bowiem znakomitą, tryskającą humorem komedię „C. K. Komenda Serc“ wprawiającą widzów w przepyszny humor. Perypetje (podobno autentyczne) dziewczyny-kadeta, kipiące młodzieńciami figle łobuzerów ze szkoły kadetów, to wprost znakomity reportaż z krainy słońca i rozśmianej wery młodzieńczej. Czarująca Dolly Haas w roli dziewczyny-kadeta stwarza przemilą i przekomiczną postać łobuziaka z rodzaju tych chłopców, o których mówi przysłowie „choć go łyżką jedzi!“.

W ostatniej chwili
prosimy o nowe dary pod choinkę dla najbiedniejszych dzieci

Około 1.400 zł pod drzewkiem dla najbiedniejszej dlatwy

Już 192 ofiarodawców złożyło dary pod choinkę dla najbiedniejszych dzieci, organizowaną przez „Dzień Pomorski“. Dary w gotówce złożone pod drzewko wynoszą około 1400 zł. Nie wątpimy, że jeszcze w ostatniej chwili, termin uroczystości jest bowiem bliski, znajdziemy dalszych hojnych ofiarodawców, którzy jeszcze złożą dary pod choinkę dla najbiedniejszej dlatwy.
Wczorajszy wykaz ofiarodawców rozpoczął p. nacz. Szanda, który

złożył zamiast życzeń noworocznych kwotę 5 zł.

Dar p. nacz. Szandy zapisaliśmy na koncie nr. 186.

Na koncie nr. 187 zapisaliśmy dar p. Hermanowskiego, właściciela restauracji „Bar Satyr“, ul. Łazienna, który złożył pod drzewko 5 zł zamiast życzeń noworocznych.

Konto nr. 188 otrzymała mała Krysia Bielecka, która złożyła pod drzewko 2 zł i ciepłą bieliznę.

Konto nr. 189 otrzymała Księgar-

nia Poczta „Lot“, która złożyła na gwiazdkę 3 zł.

Bezimienny złożył na gwiazdkę 20 groszy, zapisane na koncie nr. 190.

Konto 191 otrzymał Klub Motocyklistów w Toruniu, który złożył na gwiazdkę 10 zł z okazji walnego zebrania.

Wczorajszy wykaz ofiarodawców zamknęliśmy kontem nr. 192. Konto to otrzymał bezimienny ofiarodawca bombonierzy czekoladek.

Wszystkim ofiarodawcom składamy w imieniu biednych dzieci wyrazy serdecznej wdzięczności i podziękowania. Na szczególną wdzięczność zasługują te groszowe datki, jakie z rak przechodniów płyną do skarbonki gwiazdkowej, umieszczonej pod choinką „Dnia“ na placu Teatralnym.

W dniu wczorajszym dokonano w Komisariacie Głównym PP. przy ul. Wały otwarcia jednej z skarbonek, w której znajdowało się 34,08 zł. — Kwotę tę przekazano na rachunek komitetu gwiazdkowego Banku Związku Spółek Zarobkowych.

Poniżej umieszczamy protokół otwarcia skarbonki:

Toruń, dnia 30. 12. 1932 r.

W dniu 30 grudnia 1932 udali się p. radca Ludwik Makowski z Torunia (ul. Szeroka 2), p. red. Zbigniew Danielewski z ramienia Redakcji „Dnia Pomorskiego“ do I-go Komisariatu P. P. przy ul. Wały, gdzie przechowywane są skarbonki, umieszczone pod choinką „Dnia“ na placu Teatralnym.

Otwarcia skarbonki dokonano w obecności wyżej wymienionych starszy przodownik PP p. Ludwik Świdzki.

Po przeliczeniu pieniędzy w obecności st. przod. p. Świdzkiego, okazało się, iż zawartość skarbonki wynosiła 34,08 zł. Słownie: trzydzieści cztery złotych i 8 groszy oraz trzy bezwartościowe stare monety.

Powyższą sumę przekazano do administracji „Dnia Pomorskiego“ do dyspozycji Komitetu Gwiazdkowego.

Ludwik Makowski, radca miejski.
Świdzki, st. przodownik.
Zbigniew Danielewski, red. „Dnia Pomorskiego“.

Apelujemy gorąco o nowe dary. Wszelkie nawet najdrobniejsze ofiary składać należy w administracji „Dnia Pom.“ ul. Szeroka 11.

ŚWIATOWID
Dzisiaj
Chcecie spędzić tanio i wesoło sylwestra spieszcie wszyscy na szampańską komedię
C. K. komenda serc
Pocz. o 5, 7 i 9-tej, w niedz. o 3, 5, 7 i 9.

PALACE
Dzisiaj premiera
Wielka niespodzianka Torunia. Niezwykle ciekawy film p. t.
Dla czego zgrzeszyłam
Spowiedź pięknej kobiet
Pocz. o 5, 7 i 9-tej, w niedz. o 3, 5, 7 i 9.

1233 — 1933
700 lecie miasta Torunia

W niedzielę dnia 1 stycznia 1933 roku, jako w pierwszy dzień roku jubileuszowego naszego miasta, odbędzie się o godz. 10.30 w kościele katedralnym św. Jara uroczyste nabożeństwo, w którym udział wezmą wysoce przedstawiciele władz cywilnych, wojskowych stowarzyszeń i organizacji społecznych.

Uroczyste nabożeństwo z kazaniem i Te Deum odprawi w asyście duchowieństwa ks. prałat Wysięński.

Nabożeństwo to będzie transmitowane przez warszawskie radio.

Poniżej zamieszczamy apel prezydenta miasta do Obywateli.

OBYWATELE!

Dzień 1 stycznia 1933 r. jest początkiem roku jubileuszowego Miasta naszego. Minęło

700 lat od chwili nadania grodowi naszemu praw miejskich. Doniosłe to wydarzenie w dziejach stolicy Pomorza!

Dziękujecie Opatrzności Boskiej, która Miasto nasze strzegła przez liczne wieki i z wiary, że i w przyszłości obdarzać je będzie swym dobrodziejstwem, podążajcie. Obywatele, w tym dniu na dziękczynne nabożeństwo.

Miasto nasze niech w Nowy Rok przybierze szatę odświętną. Niech barwy Rzeczypospolitej i barwy niebiesko-białe naszego Miasta - jubilatów ozdobią gmachy, place i ulice.

Niech widok zewnątrz Miasta zaświadczy o radości Obywateli i o umiłowaniu swego Miasta.

Prezydent miasta

Życzenia noworoczne w Województwie

Pan Wicewojewoda dr. Seydlitz przyjmować będzie w zastępstwie przebywającego na urlopie p. Wojewody Kirtiklisa życzenia noworoczne dla Pana Prezydenta Rzeczypospolitej, Pana Marszałka Piłsudskiego i Rządu od przedstawicieli władz, organizacji społecznych i społeczeństwa w dniu Nowego Roku o godz. 12 w południe w auli Urzędu Wojewódzkiego Pomorskiego (II p.).

Życzenia noworoczne dla p. Marszałka Piłsudskiego

W niedzielę dnia 1 bm. o godz. 13 w sali Oficerskiego Kasyna Garnizonowego dowódca OK VIII p. gen. Pasławski przyjmować będzie życzenia noworoczne dla Marszałka Piłsudskiego od przedstawicieli garnizonu, władz instytucyj i stowarzyszeń.

Z miasta

— Nabożeństwa w kościele garnizonowym. Na zakończenie roku starego odbędzie się w kościele garnizonowym 31 bm. nabożeństwo o godz. 19. Dnia 1 stycznia msza św. o godz. 10.30 i o 12. W kaplicy na Rudaku: msza św. o godz. 9; w kaplicy 8 Szpitala Okręg: msza św. o godz. 9; w filji 8 Szpitala Okręg: msza św. o godz. 10.30.

— Podziękowanie. Rada Miejsowa Stow. Pań św. Wincentego a Paulo składa najszersze podziękowanie za zapomogi, które raczyli laskawie udzielić na gwiazdkę dla biednych: JW Panu Wojewodzie Kirtiklisowi za laskawie przekazane 400; JW Panu Staroście Krajowemu Łackiemu za laskawie przekazane 1000 zł; JW Panu Prezydentowi Boltowi za laskawie przekazane 1500 zł; Szanownemu Magistratowi za laskawie przekazane 500 zł. H. Woydzińska, przewodnicząca.

NOC SYLWESTROWA W ITALJI?

— W prywatnej szkole im. św. Teresy dr. Zofii Szczepkowskiej. Zapisy na drugie półroczje przyjmuje dyrekcja w czasie wakacji zimowych w poniedziałki i czwartki między godz. 10—12. Szkoła znajduje się przy ul. Kościuszki 4, meści się ona we własnym, ciepłym i słonecznym budynku. Przed szkołą obszernie boisko, zasłonięte od ulicy ładnym murem ogrodzeniem. Tramwaj dowozi dzieci bezpośrednio z Bydgoskiego Przedmieścia do szkoły i z powrotem. Udogodnienia, z akcją korzystają dzieci, warunki zdrowotne szkoły, poziom nauki oraz nader pomyślne wyniki pracy dydaktyczno-wychowawczej zdobyły szkole solidną opinię i spowodowały, że tak wielu rodziców, pragnąc dzieci swe dobrze przygotować do gimnazjum powierzają szkole im. św. Teresy. (9569)

— Zamiast życzeń noworocznych złożył p. nacz. Wiktor Grzanka kwotę 5 zł na bezrobotnych naszego miasta.

— Tegoroczny karnawał toruński. Z początku w dniu 31 bm. jak już donosiliśmy. Sylwestrowa Zabawa Rodziny Wojskowej w salach Kasyna Garnizonowego przy ul. Zeglarskiej.

— „Mademoiselle“. Tania sobota przynieść po cenach najniższych od 0.30 do 2 zł wyborną sztukę w 3 aktach J. Devala pt. „Mademoiselle“

— „Noc Sylwestrowa, Wielką atrakcją sylwestrową będzie premiera pełnej szampańskiego humoru i wery komedji Stefana Krzywoszewskiego pt. „Noc Sylwestrowa“. Ten pierwszorzędną twórczość polskiej literatury scenicznej, która w autorze „p. Chołazyński“ i „Edukacji Bronki“ znalazła jednego z najwybitniejszych przedstawicieli, ujrzy po raz pierwszy światło kinkietów naszej sceny w reżyserji Józefa Cornobisa w sobotę 31 bm. o godz. 23. Udział najwybitniejszych sił zespołu z zawsze niezawodnymi ulubieńcami publiczności pp. Zbierzchowską, Lemanówną Jaworską, Lenczewską, Ilcewicem i Jejdem na czele, gwarantuje uczestnikom sylwestrowego widowiska pełnię humoru i prawdziwie wesołego nastroju.

Dokąd spieszysz? **Na Sylwestra!**
Gdzie? — Pod „Trzy Korony“
Tam wspaniała jest orkiestra, bufet pięknie zastawiony
Jadło smaczne, trunki przeznaczone, a że niskie ceny,
Majym głosem się obeldziesz i nabierzesz weny!
A gdy się kto raz przekona, że popije koszem małym,
Już go klęm nie odgadiesz bo zostanie gościem stałym
Restauracji „FOD TRZEMA KORONAMI“ — 0519

Restauracja i Bar „Satyr“
Łazienna 13
Noc Sylwestrowa!
- Dancing -

Wymieniamy
stare bateryjne radioaparaty
na nowoczesne do sieci prądu
zmiennego
Auto-Radjo-Sklad
Toruń, Mostowa 36, tel. 446

Największą atrakcją dnia będzie
Tradycyjna noc sylwestrowa
w Esplanadzie
bez wielkiego krzyku moc niespodzianek i atrakcji
Swinka szczęścia. Program znacznie powiększony
Tradycyjna sylwestrowa kolacja. — Upięknienie
się o osobiste zamówienie pozostałych st.

KINO MARS
Dzisiaj filmowa noc sylwestrowa
z występami
Dina i Dona
Pocz. o 5, 7 i 9-tej, w cz. Noc niespodzianek

Wszystkim Przyjaciółom, Kolegom, Koleżankom oraz Zarządowi Oddziału Harcerstwa, Kołu Przyjaciół i Drużynom harcerskim, którzy tak serdecznie uczcili pamięć Drogiej naszej Zmarłej s. p.

Dory Cieńskiej
szczerą podziękę składa

Toruń, dnia 30, XII. 1932. rodzina

Savoy w
Noc sylwestrowa
najlepsza zabawa Torunia.
Atrakcje. Dancing.
Premje w pączkach.
KUCHNIA DO RANA.

GRUDZIĄDZ

Plac budowlany!!
Komunalna Kasa Oszczędności miasta Grudziądza sprzedaje plac budowlany przy ul. Groblowej w wielkości 943 m². Oferty z podaniem ceny należy składać w zalakowanych kopertach do dnia 17 stycznia 1933 r. godz. 12-tej. K. K. O. zastrzega sobie swobodny wybór oferenta lub nieuwzględnienie żadnej oferty. 9594
Komunalna Kasa Oszczędności miasta Grudziądza

DO WIADOMOŚCI!
By moją placówkę handlowo-wytwórczą utrzymać nadal na poziomie życiowym — zredukowałem koszty handlowe przez likwidację drugiego składu przy ul. Wybickiego 21 i z dniem 1 stycznia 1933 przenoszę moją składnicę materiałów fabryki sukna

Gustaw Molenda i Syn, Bielsko
oraz zakład krawiecki
na ulicę Starą nr. 1 ptr.
obok Czerwonego Krzyża — co umożliwi mi jeszcze dalszą obniżkę moich dotychczasowych znanych niskich cen. 9595

Jan Paluszkiwicz,
Grudziądz, ul. Stara 1

PRZETARG PRZYMUSOWY.
We wtorek dnia 3 stycznia 1933 r. o godz. 10 przed poł. sprzedawcą będzie w drodze przetargu przymusowego więcej dającemu za natchmiastową gotówkę w Linowie pow. Grudziądz co następuje: 1 lokomobilę oraz większą ilość pszenicy. Zbiórka reflektantów przed oberżą w Linowie; o godz. 12 w poł. w Rychnowie pow. Grudziądz: 10 warchlaków oraz większą ilość pszenicy. Zbiórka reflektantów przed Szkoła. Następnie o godz. 2 po poł. w Świeciu wieś pow. Grudziądz: większą ilość pszenicy, żyta i mieszanki. Zbiórka reflektantów przed oberżą p. Nieszelińskiego.
Jaranowski, komornik sądowy w Grudziądzu.

PRZETARG PRZYMUSOWY.
We wtorek dnia 3 stycznia 1933 r. sprzedawcą będą w drodze przetargu przymusowego w Owczarkach u p. Cichasza o godz. 9: 1 krowa. O godz. 10 w Lisich Kątach u p. Magrety: 1 krowa, oraz 2 samochody osobowe oraz kilka szt. części samochodowych. W Dusolinie: 1 motor elektr., beczkę cynkową, piłę tarczową, pas skórzany. Zbiórka licytantów o godz. 12 przed szkoła.
Kowalski, komornik sądowy w Grudziądzu.

LICYTACJA PRZYMUSOWA.
W środę, dnia 4. I. 1933 r. od godziny 9,30 sprzedawcą będzie w drodze przetargu przymusowego w składnicy urzędowej przy ul. Plac 23 Stycznia 8/10 w podwórzu firmy eksped. Witkowski, większą ilość artykułów kolonialnych, różnych sprzętów i rzeczy domowych, oraz odzież.
Wykaz szczegółowy zaofiarowanych przedmiotów znajduje się na tablicy ogłoszeń 1. Urzędu Skarbowego w Grudziądzu. 9551
1. Urząd Skarbowy w Grudziądzu.

PRZETARG PRZYMUSOWY.
We wtorek dnia 3. I. 1933 r. od godziny 9 sprzedawcą będą za gotówkę więcej dającemu w Grudziądzu przy ulicy Lipowej 1: kompletny piec do palenia kawy, platformę, półsorkid, sardynki, kakao, mydło, nąsę, herbatę, kawę, makaron, sliwki, soki, czekoladę, piepsz, kubacze itp. towary kolonialne.
Dobrzański, komornik sądowy w Grudziądzu

Nowo-otwarcie filii
Wiedeńskiej Piekarni Parowej
Jana Zajączkowskiego, Grudziądz, Mickiewicza Nr. 18, Tel. Nr. 7 i 195

Uprzejmie zawiadamiam W. Szan. Społeczeństwa m. Grudziądza i okolicy, oraz dotychczasowych Szan. konsumentów i odbiorców moich wyrobów piekarskich i cukierniczych, — że z dniem 2. stycznia 1933 r. przyniosłem mój sklep sprzedawcy pieczywa z ul. Budlewieza Nr. 3, na narożnik przy ul. Wybickiego Nr. 36 (dom p. Raczyńskiego), który będę nadal prowadził pod powyższą firmą.
Staraniem moim będzie, jak dotychczas, zadowolić Szan. Klientelę pod każdym względem, dając jej towar pod względem smaku i jakości pierwszorzędny. — Codziennie dwa razy świeże pieczywo. — Specjalność: Pieczywo pszenne, Chleb Steinmetza i drożdżówki. — Polecając się łaskawym względem i poparciu, życzę wszystkim

Dosiego Roku
Jan Zajączkowski, mistrz piekarski

Większe biuro ekspedycyjne poszukuje
Przedstawiciela na Gdańsk
Oferty sub „Espedycja“ do biura ogłoszeń Fuchsa, Łódź Piotrkowska 50

BYDGOSZCZ
Fabryka mebli K. Rejentowicz
Bydgoszcz, Dr. Emila Warmińskiego 15
życzę wszystkim moim odbiorcom i życzliwym
DOSIEGO ROKU!

Szanownej Klientelli
oraz wszystkim znajomym
DOSIEGO ROKU!
Jan Jezierski
Bydgoszcz, ul. Gdańska 25.

Bar „**UL**“ Restauracja
Bydgoszcz ul. Gdańska 25 Tel. 21-20
właśc. Cz. Smigielski

NOC SYLWESTROWA
Nadzwyczajne dekoracje sali. — Moc niespodzianek — Ceny niskie — Lokal otwarty do rana — Doborowy koncert w sylwestra i Nowy Rok — Uprasza się o wcześniejsze zamówienia stolików. 9590
DOSIEGO ROKU
życzy Gospodarz

Zakład optyczny OSKAR MEYER
właśc. Jasińska i Zeller
zał. 1899 Bydgoszcz, Gdańska nr. 21 tel. 13:89
Sumienne wykonanie wszystkich okularów
Fachowa i rzetelna obsługa.

PRZETARG PRZYMUSOWY.
W poniedziałek dnia 2 stycznia 1933 r. o godz. 9 przed-poł. sprzedam przy ul. Promienada nr. 1 największej dającemu za natchmiastową zapłatą: 1 buiet dehowy czarny kolor. 9534
Zlec. Nr. 3361/8
M. Bertrand, komornik sądowy w Bydgoszczy.

LICYTACJA.
W dniu 5 stycznia 1933 o godz. 9 odbędzie się w Ekspedycji bagażowej w Bydgoszczy publiczna licytacja znalezionych przedmiotów. 9555
Zlec. Nr. 3407/8
Bydgoszcz dnia 30 grudnia 1932 r.
Kolejowy Gł. Skład Znalezionych Przedmiotów w Bydgoszczy.

J. J. GOERDEL
Bydgoszcz
HANDEL WIN I SPIRYTUALJI
(właściciel: Edmund Matecki)
Długa 10. Rok założ. 1811. Telef. 14.

POLECA:
WINA WĘGERSKIE
9459 **stare rozbiłki**
po cenach konkurencyjnych: Wina francuskie: białe i czerwone, szampańskie i koniaki francuskie — Madeira — Malaga — Portwina — Sherry

Puncz noworoczny.
Własna rozlewnia konaku, rumu, araku
ZA WZYSIĘŻONY dostawca win mszalnych.
Cenami na rok 1932/1933 służy na życzenie.

Opłatek Sylwestrowy urzęda Okręg VI. Pom. Związku Kół Śpiewaczy w Gdańsku w sobotę 7. stycznia 1933 r. w Domu Św. Józefa przy ul. Töpfergasse. Pouroczystości ofiальной, zabawa towarzyska. Wstęp dla członków 50 fen., dla gości 1 guld. Zarząd Okręgowy.

WEJHEROWO

Szczęśliwego
Dosiego Roku
Szanownym odbiorcom i przyjaciołom życzy
9587 **JAN ENGLING, Wejherowo**

Dosiego Roku
życzy wszystkim Klientom i Przyjaciółom
Bernard Wołenski
Skład porcelany, gramofonów i rowerów
Wejherowo, Sobieskiego — Gdynia, Starowiejska

Moim Sz Klientom i Przyjaciółom życzę szczęśliwego
Nowego Roku
Aleks. Kistowski Nast.
Paweł Bychowski 9500

Szanownym Odbiorcom i Konsumentom naszych wyrobów życzymy
Szczęśliwego Nowego Roku
C. A. Hochschultz Nast.
T. z o. p.
Fabryka wódek i likierów w Wejherowie 9501

Dosiego Roku
stałym Gościom, Przyjaciółom i Znajomym życzy
i zaprasza na Sylwestra
9502 **Mazurek,**
Restauracja — Wejherowo, ul. Sobieskiego

Wszystkim P. T. Klientom, Znajomym i Przyjaciółom
pomyślnego 1933 roku
Alojzy Rohde
Sklep rzeźniczy
Wejherowo, ul. Sienkiewicza 9503

Szanownym Gościom i Znajomym składam
Życzenia Noworoczne
W. Meinhardt
Restauracja — Wejherowo 9504

DOSIEGO ROKU
Szanownej Klientelli, Przyjaciółom i Znajomym życzy
Józef Barski 9505
Restauracja i Skład kolonj. - Wejherowo Plac Wejhera.

Szczęśliwego Nowego Roku
stałym Bywalcom, Przyjaciółom i Znajomym życzy
9507 **Dyrekcja Restauracji**
„Kasyno“ — Wejherowo.

Dosiego Roku
wszystkim P. T. Gościom życzy
Metropol
Hotel i Restauracja — Wejherowo, Sobieskiego 67.

Wszystkim członkom Towarzystwa i Szanownej Publiczności
Dosiego Roku
życzy 9506
Towarzystwo Kupców
Samodzielnych w Wejherowie.

Szanownym klientom, przyjaciołom i wszystkim znajomym **szczęśliwego**
Dosiego Roku
życzy
9588 **Jan Groenwald**
Wejherowo, Sobieskiego 25.

Szczęśliwego
NOWEGO ROKU
wszystkim swoim gościom życzy i zaprasza na
NOC SYLWESTROWĄ
z polską muzyką
Józef Szymczak
restauracja Wejherowo-Zamek 9586

Drukarz-maszynista
z paroma tysiącami złotych przystąpi do spółki—udziału w jakimkolwiek interesie najchętniej w swojej branży. Łaskawe oferty „Gazeta Morska“ Gdynia.

Młoda wykształcona pani
posiadająca języki, warszawianka, poszukuje jakiegokolwiek posady. Oferty „Warunki skromne“ do „Gazety Gdańskiej“ Gdańsk Kaszubski Rynek 21 l. p.

UWAGA!
Pierwszorzędna obsługa
przez fachowców z Polski w salonie fryzjerskim dla pań i panów naprzeciw dworca w hotelu „EDEN“
GDĄSK.
Geny zupełnie niskie.

ZIOLA LECZNICZE
według przepisów sławnych lekarzy przeciw chorobom żołądka, kiszek, płuc, nerwów, wątroby, nerek, pęcherza, hemoroidom, upłatom, obstrukcji, kamieniom żółciowym, kaszlowi, astmie blednicy, sklerozie, artretyzmowi, reumatyzmowi etc.
Żądacie bezpłatnej broszury pouczającej!
Adres: **Liszk—Apteka.**
7860

Szkoła Kosmetyczna
„Nowoczesna“ Stefana Artymińskiego, Warszawa, Nowy-Swiat 26, tel. 606-42, dająca prawo otwarcia gabinetu kosmetycznego, przyjmuje zapisy słuchaczek (czy) na nowy kurs, trwający 4 miesiące. Wzzechstronne nauczanie kosmetyki wszelkimi metodami. Gabinet i laboratorium kosmetyczne przy szkole. Wykładają wybitni specjaliści lekarze. Niezamożnym ulgi. Przyjezdnych uświetnienia mieszkaniowe. Prospekty i programy bezpłatne. 19369

Kierownik
do filii browaru w Gdyni i Toruniu poszukuje większego browaru. Wymagana znajomość języka polskiego i niemieckiego oraz kaucja min. 5.000 zł. zdep. na książeczce oszczędności. — Znajomość fachowa konieczna. Zgłoszenia pod 9383 do adm. Dnia Pomorskiego w Toruniu.

WĘGIEL
pierwszorzędnej jakości po cenach konkurencyjnych w największych i większych ilościach z dostawą do domu poleca
M. Czuczajło i S-ka
w Toruniu, ul. Piłsudskiego 1/5 a róg Browarnej tel. 643. 9470 9586

Szanownej naszej Klienteli oraz wszystkim nam życzliwym
DOSIEGO ROKU! SCHLAAK i DĄBROWSKI Sp. z o. o.
 Bydgoszcz, Bernardyńska 4, Tel. 1501830

TORUŃ

Dosiego Roku

życzy
 Szanownej Klienteli
H. NOWACZYK
 TORUŃ Skład wódek i win. ST. RYNEK 5

Dosiego Roku

życzy
Jan Kapczyński
 Toruń
 Szczytna 15. Szeroka 15.

Dosiego Roku

życzy
Fr. Wiencek
 mistrz introligatorski 9517
 Skład papieru i obrazów — Introligatornia
 i oprawa obrazów
 Mostowa 38 Toruń Mostowa 38
 Książki handlowe w wielk. wyborze.

Esplanada

Wszystkim Gościom i Sympatykom swego lokalu
 składam serdeczne
życzenia noworoczne
 9583 Czesław Kowalski, Toruń

**Serdeczne życzenia
 w dniu Nowego Roku**

Szanownym P. T. Gościom składa
Gospodarz
 Restauracji przy hotelu „Pod Orłem”
 9536 **Wł. Sachucki.**

**Szczęśliwego
 Nowego Roku**

Szanownym Gościom i Znajomym
 życzy
L. Witek
 Toruń, Dwór Artusa.

**Hallo! Hallo!
 Elita m. Torunia i okolicy**

spotyka się
w noc Sylwestrowa
 tylko w lokalu reprezentacyjnym
„DWÓR ARTUSA”
 Muzyka Confetti Humor
 Lokal otwarty do rana.
 Prosimy o wcześniejsze zamawianie stolików.
 Tel. 71. Ceny przystępne.
 Gospodarz
L. Witek.

Szanownej Klienteli
Dosiego Roku
 życzy
Ma Ję. Włoch
 Skład papieru - - Toruń.
 9513

Amatorzy
 Wasze prace fotograficzne
 najlepiej wykona:
 FOTO-ATELIER
SPYCHALSKI
 Toruń, Strumykowa.

Dosiego Roku
 życzy Szanownym Sympatykom mego lokalu
M. Grabowski,
 Kawiarnia „Europa” Bydgoszcz

Dosiego Roku

Szanownym Gościom i Sympatykom życzy
Cukiernia i Kawiarnia Europejska - Toruń

Dosiego Roku

życzy Szanownym Sympatykom mego lokalu
Wojciech Błaszczak
 mistrz stolarski
 Bydgoszcz, Marszałka Focha 16, telefon 303

BYDGOSZCZ

DOSIEGO ROKU

życzy wszystkim swoim Szan. odbiorcom i znajomym a jednocześnie
 poleca w **NOWYM ROKU** po niebywale zniżonych cenach
FUTRA FUTRA
 Ceny mówią same za siebie
 Palta soboletki z 140,— Foki z 275,—
 Palta koty syberyjskie z 175,— Piżmowce z 430,—
 Palta żrebaki z 179,— Karakuly z 645,—
 W największej w najsolidniejszej firmie w Polsce

J. RAPAPORT i Syn

Warszawa
 filja: **BYDGOSZCZ, ul. DWORCOWA 33**
 telefon 21-13. 9200
 Zakupione u nas futra naprawiamy i przechowujemy darmo w przeciągu 2 lat

Szczęśliwego
Nowego Roku

życzy swoim Szanownym Gościom, Odbiorcom
 i Sympatykom
R. Stenzel
 Cukiernia i piekarnia w Bydgoszczy

Szanownym moim Odbiorcom i Znajomym
 życzę pomyślności 9589

w Nowym Roku
Roman Pokora, mistrz rzeźnicki,
 ul. Długa-52 Bydgoszcz ul. Marszałka Focha 2

NA SYLWESTRA
Wina — Wódki — Likieri
 i delikatesy 9588
 najtaniej kupisz w firmie

B. Jagła, Bydgoszcz,
 ul. Marszałka Focha 10 Telefon 1462

DOSIEGO ROKU
 życzy wszystkim swoim Szan. Klientom, Znajomym
 i Przyjaciolom

Zygmunt Cymmer z żoną
 9580 Restauracja „Pod Lwem”
 Bydgoszcz, ul. Marsz. Focha 7

GRUDZIĄDZ

Wszystkim naszym Szanownym
 Klientom i odbiorcom składamy ser-
 deczne życzenia

Dosiego Roku

Browar Grudziądzki
W. Sommer i S-ka
 Grudziądz Telefon 90.

Szanownym odbiorcom i wszystkim życzliwym

**wszelkiej pomyślności
 w NOWYM ROKU**

życzy
Jan Szymański,

Fabryka Wyrobów Papierowych
 ul. Poznańska 19 BYDGOSZCZ Telefon 1630

SYLWESTER „POD ORŁEM”

Bydgoszcz
 ma od 9 lat tradycję najweselszego powitania Nowego Roku, dzięki najpomysł. i naj-
 bardziej urozmaiconym atrakcjom i niespodziankom. Prosimy o wcześniejsze zama-
 wianie stolików na „Białej Sali” i kawiarni.

Dosiego Roku

życzy znajomym i życzliwym
Hieronim Katorski z żoną
 Restauracja Gastronomja Hotel
 Bydgoszcz,
 Dworcowa 19, nar. Emila Warmińskiego.

Fortepian
 zagraniczny 400.— zł. szpi-
 net 150.— zł. Bechstein,
 Blüthner, pianino Feurich
 poleca bardzo tanio. „Stala
 Okazja” Bydgoszcz, Gdań-
 ska 10. 9583

Fura

damskie, męskie i kurtki
 skórzane pozasezonowo bar-
 dzo tanio oddaje „Stala
 Okazja” Bydgoszcz, Gdań-
 ska 10. 9582

Futra

najsolidniej wykonuje polak,
 chrześcijanin, najpopular-
 niejszy na Pomorzu facho-
 wiec, **Stanisław Rudak,**
 Bydgoszcz, Dworcowa 70

**Szczęśliwego
 Nowego Roku 1933**

życzy swej Klienteli
F-a B. Jączkowski,
 Zakład instalacji elektrycznej
 Bydgoszcz, ul. Gdańska 23
 9593

Szan. mojej klienteli oraz życzliwym
DOSIEGO ROKU

życzy
Inż. BRONIS. AW ZIĘTAK
 Bydgoszcz, Dworcowa 11, tel. 339, przyw. 2197.
 Biuro elektrotechniczne, skład lamp i przyborów
 elektrotechnicznych.

Mieszkanie

nowoczesne 6 pokojowe (sto-
 sowne dla lekarza) wynajmie,
 Bydgoszcz, Długa 5, Kolecki.
 9585

Skład

wynajmie tanio. Kolecki
 Bydgoszcz, Długa 5. 9586

Szanownym moim Gościom
Pomyślnego Nowego Roku

życzy
Stanisław Klarowski
 Hotel „Królewski Dwór”
 Grudziądz
 9577

DOSIEGO ROKU

Szanownym Gościom i Sympatykom życzy
Bolesław Chodkowski
NOC SYLWESTROWA
 spędzisz wesoło i ochoczo
 w Restauracji H-t-in Marywickiego
 Toruń, ul. św. Katarzyny 6.
 DANCING KONCERT

Górnośląski węgiel i koks

pod gwarancją wagi i jakości

dostarcza

Montana

Sp. z o. o.

Gdynia

Składy
Szosa Gdańska tel. 19-23
Biura
ul. Świętojańska, tel. 19-22

Własne składy z bocznica kolejowa. Waga mostowa - auta ciężarowe

Moje Podeszwy Goliat od 25 lat

wypróbowane jako najlepsza i najtrwalsza skóra.

9113

Prawo licencji na Wolne Miasto Gdańsk
Wszelkie reparacje, także z innych gatunków skór, po najtańszych cenach
Chemiczna Farbiarnia Obuwia
Zakład wulkanizacji wierzchniego obuwia gumowego
Obuwie i wszelkie przybory szewskie
Müllers Goliathsohlerei
Właściciel W. Muzyk
Gdańsk, II Damm 17. Tel. 22939

SZKŁO

okienne, katedralne, surowe, ornamentowe, drutowe, kit szklarski

poleca

szklarnia
K. LESIŃSKI
Gdynia, Sienkiewicza

Szklenie will i domów

Wojewódzkie sanatorium dla piersiowo chorych w Smukale pod Bydgoszczą.
Najnowsze metody leczenia — Trwałe wyniki lecznicze — Oddzielny pawilon dla uzdrowieńców — Sosnowe lasy — Pobyt od 6 złotych dziennie bez innych dopłat. — Przyjmuje się osoby prywatne, członków Kas Chorych i Zakładów Ubezpieczeń, urzędników i ich rodziny. 9364
Żądacie prospektów!

Pa. węgiel górnośląski koks hutniczy, brykiety drzewo opałowe

9363

polecają
BRACIA PICHERT
T. z o. p.
Chelmza, ul. Kolejowa 19. Tel. 14. — Toruń, ulica Przedzamcze 7. Tel. 15 i 32. — Chojnice Szosa Gdańska 39. Tel. 211.

Ratujcie zdrowie!

Najstynniejszą światową powagą lekarską stwierdzono, że 75% chorób powstaje z powodu obstrukcji.

Chory żołądek jest główną przyczyną powstania najrozmaitszych chorób — zanieczyszcza krew i tworzy złą przemianę materji.

Słynne od 50 lat w całym świecie
ZIOŁA Z GÓR HARCU D-ra LAUERA

jak to stwierdzili prof. Berlin, Uniwersytetu Dr. Martin, Dr. Hochflaetter i wielu innych wybitnych lekarzy, są idealnym środkiem dla uzdrowienia żołądka, usuwają obstrukcję (zatwardzenie), są dobrym środkiem przeczyszczającym, ułatwiają funkcję organów trawienia, wzmacniają organizm i pobudzają apetyt.

Zioła z gór Harcu Dra Lauera usuwają cierpienia wątroby, nerek, kamieni żółciowych, cierpienia hemoroidalne, reumatyzm i artretyzm, bóle głowy, wyrzuty i liszaje.

Zioła z gór Harcu Dra Lauera zostały nagrodzone na wystawach lekarskich najwyższymi odznaczeniami i złotymi medalami w Badeniu, Berlinie, Wiedniu, Paryżu, Londynie i wielu innych miastach.

Tysiące podziękowań otrzymał Dr. Lauer od osób wyleczonych. Cena 1/2 pudełka 1,50 zł., podwójne pudełko 2,50 zł. Sprzedaż w aptekach i składach aptecznych.

Każdą chorobę wyleczysz

jeżeli regularnie używać będziesz

ZIOŁA D-ra BREYERA

najsukuteczniejsze w nast. chorobach:

	Cena zł.
Nr. 1. — kaszlu, astmie, rozedmie płuc	3.50
Nr. 2. — reumatyzmu, artretyzmu (złej przem. materji)	3.50
Nr. 3. — żołądkowo-kiszczkowych, wątrobowych, żółtaczce	3.00
Nr. 4. — nerwowych, bólu głowy, bezsenności, apatii do życia	4.00
Nr. 6. — blednicy, długotrwałej niedokrwistości	5.50
Nr. 7. — nerwowych i pęcherzowych	4.00
Nr. 9. — ogólnego zatrucia — przeczyszczające	1.50

Do nabycia w oryginalnym opakowaniu w aptekach, składach aptecznych i drogerjach, lub w wytwórni — POLHERBA Kraków-Podgórze Skrytka 48. Zainteresowani otrzymają na żądanie darmo z wytwórni broszurkę „Jak odzyskać zdrowie”. 8970

UCHWAŁA. W sprawie odroczenia wypłat firmy Jan Czarnowski w Czersku celem rozpoznania wniosków firmy Jan Czarnowski w Czersku o odroczenie wypłat po myśli rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 6 marca 1928 r. o zapobieganiu upadłości wyznacza się przed Sądem Grodzkim w Czersku rozprawę na dzień 17 stycznia 1933 r. godz. 10, pokój 8, na którą mogą przybyć wierzyciele celem udzielenia Sądowi wyjaśnień.
3. L. 8/32 9498
Czersk, dnia 27 grudnia 1932 r. Sąd Grodzki.

Wypredaż
Obuwia z powodu likwidacji. Bydgoszcz, plac Piastowski 15. (9120)

FOTO-ATELIER
SPYCHAŁSKI
Toruń, ul. Strumykowa obniżył na Gwiazdkę ceny

MLEKO

pełne, pasteryzowane i masło desercowe, różne gatunki sera 79

Centralna Mleczarnia

Grudziądz — Marusza
Tuszeńska Grobla 1216. Telefon 180

POSTĘPOWANIE UPADŁOŚCIOWE. Co do majątku kupca Maksymiljana Łojewskiego kupca z Grudziądza ul. Foruńska 9 wdraża się z dniem 27 grudnia 1932 r. o godz. 13 po poł. postępowanie upadłościowe, ponieważ nastąpiła jego niewypłacalność. Zarządca masy upadłościowej mianuje się Władysława Szczepiewskiego, naczelnego sekretarza w Grudziądzu ul. Gen. Hallera 5. Wierzytelności należy zgłaszać w Sądzie najpóźniej do dn. 18. I. 1933 r. Do powzięcia uchwały, czy mianowany zarządca masy ma pozostać ewentualnie celem wyboru nowego zarządcy, dalej celem ustanowienia wydziału wierzycieli, a także celem powzięcia uchwały co do kwestji, wymienionych w § 132 ustawy o upadłościach, wyznacza się w niżej wymienionym Sądzie termin na dzień 31. I. 1933 r. o godzinie 10 przed poł. — zaś celem zbadania zgłoszonych wierzytelności termin na dzień 22. III. 1933 roku o godz. 10 przed poł. Wszyskim, którzy posiadają jakiegokolwiek rzeczy, należące do masy upadłościowej, lub którzy tej masie są cokolwiek dłużni, nakazuje się owe rzeczy wydawać dłużnikowi upadłemu względnie uiszczać się z długu, a nawet poleca się im, aby najpóźniej do dnia 18. I. 1933 r. donieśli zarządcy masy o posiadaniu takich rzeczy i o tem czy przysługują im jakie wierzytelności, z powodu których mieliby prawo żądać odrębnego zaspokojenia z owych rzeczy.
3. N. 20/32 9580

Sąd Grodzki w Grudziądzu.

Miejsca spotkań dla przyjeżdżających

RESTAURACJA

GRUDZIĄDZ
Plac 23 Stycznia 29 — Telef. 735

Obiady z 3 dań 90 gr. Gorące potrawy oraz napoje wszelkiego gatunku o każdej porze dnia. Lokal obok przystanku tramw. 5 min. od dworca.

Kolacja à la carte już od 50 gr. począwszy 4758

właśc.: Józef Grzeszkowiak

Kieliszek wódki od 15 groszy

Z prawami szkół państwowych 8056

8-klasowe gimnazjum żeńskie

G. Winogrodzkiego w Wejherowie

Przy gimnazjum wstępne klasy koedukacyjne, przygotowujące do gimnazjum nowego typu.

HOTEL

poleca pokoje z łazienk., ciepłą wodą i telefonem po umiarkowanych cenach.

CONTINENTAL

GDANŃSK

Tel. 28651 — 26306
nabrzeciu w dworca

NOC SYLWESTROWA w przepięknie udekorowanych salonach restauracji przy Hotelu „ **POD ORŁEM** ” **Po większym program artyst. Wykw. podarki**

W poniedziałek dnia 2 stycznia 1933 roku, otwieram w Bydgoszczy przy Pl. Teatralnym Nr. 2, narożnik Hermana Frankiego

skład skórzano - galanteryjny

pod własną firmą **B. Ziegelski** (dawn. B-cia Neitzke).

Staraniem moim będzie, Szanowną Klientelę jak najstaranniej obsłużyć, dając towar pierwszorzędny po cenach najniższych. Proszę o łaskawe poparcie mego przedsiębiorstwa, życząc równocześnie **DOBIEGO ROKU!**

B. Ziegelski.

KUPNO MEBLI

Jest bezwarunkowo kwestją zaufania!

Prosimy dlatego porównać wykonanie naszych mebli z innymi fabrykatami. Z łatwością przekona się J. W. Pan (i), że jednak u nas zakupuje się — **— najlepiej i najtaniej.** —

Rozporządzamy ogromnym wyborem przeszło **100 POKOI** gotowych na składzie a mianowicie:

połojce jadalne już od 1000,— złotych
 gabinety męskie „ „ 750,— złotych
 sypialnie „ „ 550,— złotych

Służymy również wielkim wyborem w salonach jakoteż w meblach poedyńszych i drobnych, koszykowych i łóżkach metalowych —

Reparacje mebli.

Wykonujemy każdego czasu **szybko, starannie i tanio.**

Bracia Tews-Toruń

Mostowa 30. Telefon 84.
 Największy i najstarszy oraz najwytworniej wyposażony skład mebli na miejscu. 7919

Fortepiany orzechowe, ciarne i dębowe gotowe na składzie.

PO ZNIZONYCH CENACH!

2.50
 Wygodne ranne pantofelki w różnych kolorach na gumowej podszewie. Art. 9807-61

3.50
 Nr. 36-42
 Damskie papucze z filcu. Damskie z ładnym włożonym kołnierzykiem Zl. 5.—. Art. 7015

5.—
 Nr. 19-26
 Calogumowe dziecięce śniegowce na największą stopę. Nr. 27-34 Zl. 7.—. Art. 2861-01

5.—
 Art. 1865-01
 Męskie kalosze z językiem i bez języka. W największą niepogodę zachowacie suche obuwie.

6.—
 Art. 1315-03
 Czółenka: prunelowe Zl. 6.—, aksamitne Zl. 8.—, Na paseczku: prunelki Zl. 8.—, aksamit Zl. 10.—

6.—
 Art. 1865-01
 Calogumowe śniegowce w niepogodę. Tanie i praktyczne. Na niskim obcasie Art. 3865-01

Rata

FABRYKA W CHEŁMKU. 53-P.

SKARPETKI MĘSKIE:
 Zl. 0.60, 0.90, 1.20, welniane 2.—

PONCZOŚKI DZIECIĘCE:
 Zl. 0.90 — 1.70

Szanownej swojej Klienteli, Przyjaciółom i znajomym życze 9525

Szczęśliwego Nowego Roku

Toruńska Pilnikarnia i Szlifiernia
JULJUSZ HOFFMANN
 Toruń, ul. Piekary 27. Telefon 638.

PAPETERJA i POCZTOWKI ŚWIĄTECZNE
 wielki wybór
IG. WŁOCH
 Toruń, Przedzamcze 9. specjalność: **książki handlowe**

Dosiego Roku

Szanownym P.P. Klientom życzy

GUSTAW MOLENDĄ i syn
 Fabryka sukna w Bielsku
 skład fabr. w TORUNIU, Szeroka 19.

Dosiego Roku

Szanownej Klienteli życzy

f-a Radjo-Centrala
SCHWENKGRUB
 Toruń 9528. Łazienna 17.

Węgiel

najlepszej jakości dostarcza nadal, kostkę po 2,50 za cetr. kęsy i kostkę 1,50 po zł. 2,70 za cetr. ze składu, lecz tylko za gotówkę przy zamówieniu, za dostawę liczy się 10 gr. od cetr. „Tranzyt” w Toruniu, Wiktor Klewe, s. z o. p., ul. Przedzamcze nr. 20. 9435

Dom

nowy, II piętrowy, z takąż oficyną sprzedam przystępnie we Włocławku. Władysław Inowrocław, Rynek 1, Krawczyński. 9419

Zwózki

Transport mebli
 wyszczególnione wozy meblowe **Magazynowanie** we własnych zdrowych jasnych, suchych magazynach

20-30 pokoi

poszukuję na biura na Bydgoskim przedm. lub wśród n. eścieu Toruń. Oferty do „Dnia Pom.” Toruń pod 9474. 9472

Ekspedycje

towaru i bagażu wykonuje **najtaniej**

Na sylwestra

prima Mocę i znane mieszkanie kawy poleca **ARACZEWSKI**, Toruń, Chelmińska narożnik Szewskiej.

Luźwik Szymański

Toruń 8407
 Żeglarska 3. telef. 909

Prof.

adziela lekcji w języ. franc. i niemieckim. Toruń, Mickiewicza 87 m. b. 19507

Przeprowadziłem się

na Langgasse 59 w Gdańsku
Lekarz-dentysta 7437
A. SOKALSKI

PRZETARG.
 2 stycznia o 10 sprzedaję w Grębocinie u Katarzynieckiego przymusowym przetargiem za gotówkę: powózkę, wóz, leżankę; o 11 w Rogowie u Schwarczoka: wóz, konia, świnie, warsztat stolarski; o 11,30 w Grońowku u Cholewińskiego: płaszcz; o 12 na majątku Turzno: około 100 cetr. starego żelaza; o 13 w Goskowie u Reszkowskiego: maszynę do szycia.
 Kozłowski, komornik sądowy, Toruń.

Wina

krajowe i zagraniczne, wódki i likiery, ceny znacznie niższe. **ARACZEWSKI**, Chelmińska narożnik Szewskiej Toruń.

KARPIE na sylwestra

żywe hodowlane tuczono będą sprzedawane dnia 31 grudnia rano, Toruń, Nowy Rynek. 9576

Przypominamy

że podwieczorek Polskiego Białego Krzyża odbędzie się w niedzielę 1 stycznia o godz. 17. „Pod Orłem” Toruń. 9566

Domy

parterowe z ogrodem do sprzedania. Zgłoszenia Grudziądz, ul. Toruńska 8, w podwórzu warsztat ślusarsko-mechaniczny. 9576

Większą ilość koks

na sprzedaż. Cena 2,70 zł. 4 kg. **Magistrat w Podgórzu.**

Zamówienie

na paczki sylwestrowe przyjmuję Dejeński, Toruń, Szczytna 6, filja Prosta 3. Cena wyborowego paczka osiem groszy. 9578

Szkola tańców

Jan'nu Werny
 wyucza szybko tańczyć nowy kurs 3 stycznia. Toruń, Prosta 22. 9574

Na kolendy

Krzyże, lichtarze, kropielniczki po znacznie niższych cenach. Z. Busiakiewicz, Toruń, Chelmińska 24. **Kropielko carmo.**

Smoking

używany, sukienny w dobrym stanie, na podszewce jedwabnej (komplet) **Jaskólski** („Cuteway”) używany w dobrym stanie (komplet) do sprzedania. Wiad. Toruń, Małe Garbary 14. 9575

Krawcowa

rutynowana (warszawianka) z wieloletnią praktyką, pracuje tylko po domach lepszych, ceny przystępne dla wszystkich. Toruń, Sienkiewicza 20, I. p. 9573

Cukiernia SAVOY

Toruń, Chelmińska 11
 Nowocześnie urządzona — **Najlepsza kawa i ciastka** — **Ceny niskie!**

Garderoba

męska, damska, kuśnierstwo — najnowsze fasony, ceny przystępne. (7911)
K. Lewandowski, mistrz krawiecki, Toruń, ul. Koperska 9.

Zanim

kupisz nowe, obejrzyj używane łóżka, stoły, szafy, lustra, rowery, maszyny do szycia, patelony, futra, oficcerski marynarski hełm i mundur galowy, kilimy, płaszcz, ubrania, obuwie, powózka parokonna, sortownicze do kaszy, teodolit uniwersalny, opalograf, motocykl, maszyna do krajania papieru oraz wszelkie używane rzeczy za bezcen.

„OKAZJOPOL”

Grudziądz, Pl. 23 Stycznia 28 i „Stala okazja” Bydgoszcz, Gdańska 10

Zgubiłem

książeczkę wojskową, dowód osobisty oraz prawo jazdy samochodowej, które unieważniam. Ignacy Liban, Strzepez, pow. Morski. 9460

Pokój

9537
 umeblowany dla inteligentnego pana do wynajęcia. Wiadomość w Administracji „Dnia Pomorskiego” Toruń nr. 7

„Kalo-technika”

(dypl. „Université de Beauté Cedib” w Paryżu) wszelkie zabiegi w zakresie nowoczesnej kosmetyki racjonalnej i upiększającej. Odmładza, doskonali, konserwuje urodę. Usuwamy najnowszy systemami zmarszczki, krosty, wagi, rozszerzone pory, brodawki, piegę, czerwoność nosa, lupież i t. p. Trwale przyciemnianie brwi irżes. Toruń, ulica Prosta nr. 2 I. piętro. 9075

Od zaraz

potrzebna na wieś zdrowa bona freblanka przy skromnych wymaganiach. Świadectwa z fotografją do Adm. „Dnia Bydgoskiego” Bydgoszcz, pod nr. 3209. 9440

Okazja!

Sprzedam korzystnie: masaż elektr., futra: piżmowe i szopy, sypialnię malow. białą, oddzielnie stoły, krzesła, łóżka meblowe i żelazne, obrazy i lustra, maszynę krawiecką, radio 3 i 4 lampowe, rowery, płaszcz i detki rowerowe, kornet niklowy, garderobę, obuwie i wiele innych przedmiotów.

Sklep Okazyjny

ul. Narutowicza 15 w Grudziądzu. 8067
 Od 1-go stycznia sklep przeniesiony zostanie na ul. Groblowa 3 (obok rybnego rynku).

Maszyny

do pisania i szycia, naprawa solidnie i tanio. mistrz mechaniki, Andrzej Zboarski. Grudziądz, Szkolna nr. 7 9046

Pokój

sympatycznie urządzone do wynajęcia. Toruń, ul. Koszupnickiej 31, parter lewo. Przystosobiam do egzaminów, udzielam **lekcyj** francuskiego, angielskiego, niemieckiego i gry na fortepianie. Adamska, Sukienicza 4, Toruń. 8013

Jadalnia

nowa okazynie do sprzedania. Toruń, Grudziądzka 124. 9436

Teatr Polski w Toruniu Repertuar

W sobotę, dnia 31 bm. o godz. 23:00 **PREMJERA** „Noc sylwestrowa” Komedja w 3 aktach (5 odsłonach) St. Krzywoszewskiego. Leg. niżkowe nieważne.

W niedzielę, dn. 1. I. 33 r. o godz. 16:00 przedstawienie popołudn. po cenach niższych **„Mademoiselle”** Komedja w 3 aktach Jakóba Deval'a

W niedzielę, dn. 1. I. 33 r. o godz. 20:00 **„Noc sylwestrowa”** Komedja w 3 aktach (5 odsłonach) St. Krzywoszewskiego. Leg. niżk. 33 %

W poniedz. dn. 2 I. 33 r. teatr nieczynny

Selegramy

Z ostatniej chwili

Francuski minister handlu
o nowym traktacie z Niemcami

Paryż 31. 12. (PAT) W związku z podpisaniem traktatu francusko-niemieckiego, minister handlu Durand udzielił wywiadu prasie francuskiej. Wynikiem traktatu handlowego z r. 1927, powiedział minister, było ustalenie podstawowych stawek celnych na trzy czwarte towarów francuskich. Francja nie mogła więc w r. 1929 wskutek kryzysu gospodarczego zmienić swoich stawek celnych i nie miała możliwości uchronić swojego rynku przed importem niemieckim, który przybrał rozmiary anormalne. Przez zawarcie obecnego układu handlowego Francja uniknęła wypowiedzenia traktatu z r. 1927, w konsekwencji czego to wary francuskie podpadłyby ogólnej taryfy niemieckiej. Obecnie Francja odzyskała całkowitą swobodę taryfową. Aby uniknąć zastosowania stawek ogólnych taryfy celnej, przyznano sobie wzajemnie stawki celne minimalne na rozmaite towary. Należy zaznaczyć, że

klauzula największego uprzywilejowania została zastosowana w ścisłych ramach traktatu. Wskutek zawarcia układu handlowego orientacja francuskiej polityki gospodarczej uległa znacznej zmianie. Na przyszłość klauzula największego uprzywilejowania będzie przyznawana wzajemnie za odpowiednie rekompensaty. Rekompensaty należności będą usku-

teczniane za pośrednictwem specjalnego francusko-niemieckiego urzędu wyplat handlowych w Paryżu, którego kierownikiem będzie utrzymywane równowagi między francuskim importem a eksportem. Minister powiedział na zakończenie, iż w razie znacznych zmian w sytuacji, wywołanych przez ten traktat będzie on mógł być zrewidowany.

Profesy polskie

przeciw antypolskiej propagandzie radiowej

(o) Warszawa, 31. 12. (tel. wł.) Jak się dowiadujemy, poselstwo Rzeczypospolitej w Berlinie otrzymało z M. S. Z. polecenie interwenjowania w niemieckim urzędzie spraw zagr. w sprawie antypolskiej propagandy, uprawianej przez Radjostację Królewiecką. Jak wiadomo, w audycji tej

brali udział urzędowi przedstawiciele władz pruskich.

Ze swej strony Radio Polskie wystąpiło z protestem do Radja Niemieckiego, gdyż audycja ta jest wyrazem pogwałceniem konwencji, zawartej w marcu 1931 r.

Tajemnicze morderstwo
na ulicach Poznania

Zamordowanie ks. prefekta Masłowskiego

Poznań 31. 12. (PAT). W piątek wieczorem o godz. 18 padł ofiarą tajemniczego zamachu ks. Zygmunt Masłowski, profesor gimnazjum im. Słowackiego. Liczący lat 38. Ks. Masłowski wyszedł o tej porze z domu w pobliżu katedry i skierował się ku miastu. W chwili po opuszczeniu domu przy ul. Lubrań-

skich został zaczepiony przez nieznanego sprawcę, który strzelił z rewolweru do ks. Masłowskiego, trafiając go w szyję. Śmierć nastąpiła na miejscu.

Policja wszczęła energiczne dochodzenia w tajemniczym napastnikiem.

„Grzeją nas serca góralskie“

Dziennikarze jugosłowiańscy w Zakopanem

Zakopane, 31. 12. (PAT). Przybyła tu wczoraj rano wycieczka porozumienia prasowego polsko-jugosłowiańskiego. Na dworcu udekorowanym flagami narodowymi obu państw powitali goście imieniem miasta i uzdrowiska dr. Karol Morawski i dyrektor Marjan Jamont, imieniem prasy bawiący chwilowo w Zakopanem dyrektor naczelny PAT. p. Roman Starzyński i delegacja związku górali. Wycieczka w której bierze udział 9 dziennikarzy jugosłowiańskich pod przewodnictwem posła Zivance wicza i dyrektora Radwanowicza i której towarzyszą z ramienia MSZ. p. Jan Librach oraz członkowie komitetu polskiego z prezesem Giełżyńskim, zwiedzili przed południem muzeum tatrzańskie.

rego po krótkim przemówieniu prezesa Giełżyńskiego, powitał gości przewodniczący komitetu p. dyr. Jamont, prosząc ich, aby wobec zimy, panującej u stóp Tatr przyzwyczajeni do ciepła południowego słońca ogrzali się przy sercach polskich gościnie ich witających. Zkolei przemawiał red. ks. Kuhar (Słoweniec), na wiażąc do średniowiecza, w którym południowa Słowiańszczyzna była przedmurzem chrześcijaństwa i podkreślając podobieństwo sytuacji obecnie wytworzonej warunkami, panującymi na wschodzie Europy. Przemówienie swoje zakończył, wnosząc toast na cześć Polski. Po południu odbyło się posiedzenie podkomisji redakcyjnej, która opracowała rezolucję, jakie mają być ustalone w dniu zamknięcia kongresu. Wieczorem odbyła się wspólna kolacja.

W południe odbył się obiad, w czasie którego

Gwałtowne starcia
w procesie Dunikowskiego

„Wynalazca“ opowiada dzieje swego życia

Paryż, 31. 12. (PAT). W trzecim dniu rozprawy Dunikowski składał zeznania, mające uzupełnić jego oświadczenia z ubiegłego piątku, jednak przewodniczący stwierdził, że przytoczone szczegóły są już znane. W dalszym ciągu przesłuchano kilku świadków. Obronca Legrand domagał się m. in. wypuszczenia tymczasowo na wolność Dunikowskiego i upoważnienia go do prowadzenia doświadczeń na wolnej stopie w obecności rzeczoznawcy, którego obronca sam wyznaczył.

Przewodniczący odczytał list, otrzymany od dr. Legrand, w którym autor stwierdza, że podczas pałkowej rozprawy sądowej wyszły na jaw poważne fakty, dotyczące sposobu, w jaki jeden z ekspertów wypełnił swoją misję. Dr. Legrand zawiadomił przewodniczącego, że

Dunikowski domaga się wyłączenia tego eksperta. Obronca oświadcza kategorycznie, że dopóki w rozprawie będzie uczestniczył wspomniany rzeczoznawca, żaden z ekspertów obrony nie stanie przed sądem. Po odczytaniu tego listu wywiązała się gwałtowna wymiana zdań między obrońcą, prokuratorem i rzeczoznawcą, który protestował przeciwko stanowi słu, jakie zajął wobec niego Legrand.

Paryż, 31. 12. (PAT). Z wyjaśnieniem, złożonym przed sądem przez Dunikowskiego wynika, że w roku 1920 rozpoczął on ze swoim ojcem prace nad wynalazkiem, prowadzone wspólnie przez dwa lata. W r. 1922 udało im się poraz pierwszy wytworzyć małą ilość zła. W końcu tego roku ojciec Dunikowskiego zachorował. W 1923 r. Dunikowski wyjechał

10 rocznica utworzenia
Z. S. R. R.

Moskwa 31. 12. (PAT) Cała prasa poświęca obszernie artykuły, 10-tej rocznicy utworzenia ZSRR. Jak wiadomo Związek sowiecki utworzony został z inicjatywy federacji republik sowieckich zakarkaskich, których sowiety oświadczyły, w dniu 1 grudnia 1922 r. że niezbędne jest jaknajwyższe utworzenie unji, będącej potężnym prototypem unji światowej wszystkich krajów sowieckich.

Choroba prezidenta
Massaryka

Praga 31. 12. (PAT). Prezydent Masaryk cierpiący lekko na gripę nie opuszcza swego mieszkania.

Robotnicy polscy
pozostaną we Francji

Paryż 31. 12. (PAT) W związku z wiadomościami o rzekomym projekcie repatriacji przez władze francuskie 50.000 robotników polskich do granic Polski francuski minister pracy oświadcza, że wiadomości te pozbawione są wszelkich podstaw i że rząd francuski nie brał nigdy pod uwagę możliwości przeprowadzenia repatriacji robotników polskich.

„Wesele“ Wypiańskiego
w Londynie

Warszawa, 31. 12. (PAT). Na wiosnę roku przyszłego wystawione zostanie w Londynie na scenie „New Independent Theater Club“ „Wesele“ Wypiańskiego w przekładzie Florjana Sobieniowskiego. Reżyseria spoczywać będzie w rękach głównego reżysera teatru T. Komisarzewskiego (syna słynnej Komisarzewskiej) i tłumacza.

Anglia faworyzuje
bekony litewskie

Londyn 31. 12. (PAT). Jak wiadomo, za podstawę obliczeń kontyngentów przewożonych na bekony przyjęto ubiegły okres ostatnich 22 miesięcy, przy czym zasada ta została zastosowana w stosunku do wszystkich krajów importujących, a więc również i w stosunku do Polski. Natomiast rząd angielski zgodził się na przyznanie Litwie ryczałtowego kontyngentu bekonoowego w wysokości 45.000 centnarów miesięcznie. Do tego czasu na Litwie przypadała norma 12.000 ctr. miesięcznie.

W drugim dniu pobytu w Zakopanem goście jugosłowiańscy zwiedzili dolinę Kościeliską, a następnie obecni będą na zawodach konnych. Po południu ma się odbyć zamknięcie kongresu, a następnie bankiet i powitanie Nowego Roku.

„Współpraca“ opozycji
z ukraińcami

(o) Warszawa, 31. 12. (tel. wł.) Niektóre opozycyjne dzenniki warszawskie podają za prasę ukraińską wiadomości o masowych aresztowaniach wśród działaczy ukraińskich na terenie 3 województw Małopolski Wschodniej. Agencja „Iskra“ po zasięgnięciu szczegółowych informacji na miejscu stwierdza, że informacje te są ten dencyjnie przesadzone.

W związku z zakończeniem procesu w sprawie napadu na pocztę w Gródku Jagellońskim pewne koła ukraińskie zwołują w kilku miejscowościach zgromadzenia przystępują do kolportowania nielegalnych ulotek. Władze bezpieczeństwa aresztowały za niedozwoloną działalność kilkanaście osób, z których większa część po przestąpieniu została zwolniona. W areszcie pozostaje tylko kilka osób, co do których toczy się jeszcze śledztwo.

Nowe rynki zbytu
dla węgla polskiego

(o) Warszawa 31. 12. (tel. wł.) Wysilki przemysłu węglowego w zakresie eksportu nie ograniczają się do utrzymania dotychczasowych pozycji, lecz szły także w kierunku zdobywania nowych rynków. W roku bieżącym zapoczątkowano wywóz węgla do Argentyny, Irlandji, Syrii i Palestyny.

Nowelizacja dekretu
o ubezpieczeniu pracowników
umysłowych

(o) Warszawa 31. 12. (tel. wł.) Ministerstwo Opieki Społecznej zakończyło prace nad projektem nowelizacji dekretu o ubezpieczeniu pracowników umysłowych. Projekt jest oparty na doświadczeniach poczynionych w ostatnich latach i uszczepła w poważnym zakresie prawa, jakie posiadali pracownicy umysłowi na wypadek braku pracy.

Nagroda rządowa
dla znakomitego odtwórcy
Chopina

Warszawa 31. 12. (PAT) P. minister wyznał rel. i ośw. publ. przyznał Aleksandrowi Michałowskiemu, znakomitemu odtwórcy dzieł Chopina nagrodę w wysokości 1200 zł.

Zwycięstwo Węgrów
w Krynicy

Wczorajszy dzień tamtejszy o mistrzostwo Krynicy w hokeju na lodzie otwarty został meczem między B. K. A. Węgry a A. Z. S. Warszawa, zakończonym nieprzewidzianym zwycięstwem gości 2:0 (0:0, 0:0, 2:0).

Ogłoszenia: wiersz milim. na stronie 1-lamowej 0,20 zł
w tekście na pierwszej stronie 1,00 zł
na drugiej i trzeciej stronie 0,80 zł — w tekście
Drobną za słowo 15 gr. pierwsze słowo podwójnie.
Dla poszukujących pracy i nekrologi 25 zniżki, komunikaty 50 gr.
Za ogłoszenia skomplikowane z zastrzeżeniem miejsca 20% nadwyżkę.
W Gdańsku za wiersz m m na stronie 1-lamowej 15 len.
50 len.
10 len.
Zobacz za słowo 5 len. — tytułowe
Przy sądowym ściąganiu należności rabat upada. Dla wszelkich spraw
sędziowskich w Sądzie w Toruniu. Za terminowy druk przepisanie
miejsce ogłoszenia administracja nie odpowiada.

Redaktor odpowiedzialny Wacław Górnicki w Toruniu, Słowackiego 19/21
Rea. odpowiedzialny na Bydgoszcz: Józef Dobroszański Mostowa 6
Redaktor odpowiedzialny za sprawy W. M. Gdańska Wilhelm Grimsomann,
Gdańsk, Kaszubischer Markt 21, I. p.
Redaktor odpowiedzialny na Gdynie Wiktor Mielnikow Gaynia, Świętojańska
Redaktor odpowiedzialny na Inowrocław: Władysław Kawałkowski
Inowrocław, Rynek 25.
Redaktor odpowiedzialny na Grudziądz: Józef Stanow. Rynek 10/11.
Za ogłoszenia odpowiedzialna administracja
Wydawnictwa: „Dziennik Pomorski“, „Dziennik Bydgoski“, „Gazeta Morska“,
„Dziennik Grudziądzki“, „Dziennik Kujawski“,
„Dziennik Kujawski“
Nakładem i kosztami Pomorskiej Drukarni Rolniczej S. A.
w Toruniu

Abonament miesięczny wynosi
w ekspedycji miejscowych agencji 3 — zł
z odnośnikiem do domu w Toruniu 3,40 zł
z prz. poczt. z odnośnikiem 3,36 zł
za opaskę 4,50 zł
za opaskę przez pocztę 2,50 zł przez członka 2,30 zł
z odbieraniem w administracji wrości: gd 2, zagranicą 4 gd 7 — zł
W razie wypadków spowodowanych siłą wyższą (np. przeszkody w za-
kładz. strajki). Administracja nie odpowiada za niedostarczenie piśmie
P R E N U M E R A T A „DNIA KUJAWSKIEGO“ miesięcznie w admini-
stracji 2,70 zł — na pocztach już z odnośnikiem kwartalnie 9,27 zł
miesięcznie 3,09 zł